

“Svet námorníka“

Milan Kališ

Na vysvetlenie, „námorníka“ čítalo už niekoľko ľudí pred vami a pravdu povediac, nedospeli k tomu, k čomu som dúfal, keď použili to najstaršie v nich :

- Chýba tomu zmysel pre náš život. Nič nové, Milan.

A pritom je to tak jednoduché, hádam z určitého uhla pohľadu i cynické, „námorník“ je snahou dostať sa pod kožu každému, kto „len“ prežíva (v určitej sociálnej skupine, s určitým základom po predkoch, či už si to prizná alebo nie) na začiatku 21. storočia. Našťastie bez kompromisov, rozprávok a zjednodušovania vo vetách „námorníka“. Preto sa nečudujem, že niekomu chýba v „námorníkovi“ zmysel pre jeho život, keďže žiadny nemá okrem života pre život sám (dobre viem, že často mám problém s vlastným zmyslom, už sa to viac nebojím priznať najmä preto, že som slobodný človek vo svojom poznaní)... Tým pre kohokoľvek bez zmyslu v poznaní môže byť “Svet námorníka“ naivitou a zhmotnenou samoučelnosťou. Nechcem však nikoho poučovať, ani nikomu radiť. Sme slobodní. Priatelia, len aby sme sa vyhli nedorozumeniam, v žiadnom prípade nejde o hru so slovami ! Ani o pudy ! Ani o vieru.

Ak “Svet námorníka“ čelí ignorancii, je to v poriadku, život človeka dnes čelí rovnakej ignorancii...

Neponúkam recept na to ako prekonať „námorníka“, ale úprimne verím, že ponúkam aspoň ambíciu na zamyslenie sa nad prvým slovom, ktorým by recept mohol začínať vo vašich deťoch.

- Nech žije schematickosť ! Schémy a šablóny.

Mám strach...

Môžem ponúknuť ambíciu prekonať sa cez neustále opakovanie sa rovnakej bezvýhodiskovosti, aby ste sa „konečne raz“ nahnevali sami na seba aj s dajakým východiskom a nie iba s nadúvaním sa v dôležitosti (to aby ste sa nezbláznili z ničoty), to aby ste „aspoň jedenkrát“ začali myslieť na slobodu vášho poznania a nie na okliešte-nosť vášho poznania. Nič viac.

Dúfam, že nezostanem sám s námorníkom v mysli „ako s manifestom jediného človeka, ktorý doplatil na ignoráciu svojho života“.

Svet námorníka :

Prológ 6

Z prístavu do prístavu v šesťdesiatichôsmych (Konečne blízko „všetkému živému“, čo skúsilo byť viac ako vôľa k životu pre život sám ?) 11

Z prístavu do prístavu v päťdesiatichpiatich 16

Z prístavu do prístavu v tridsiatichštyroch 20

Z prístavu do prístavu v dvadsiatichtroch 20

Verím na morské obludy a príšery 22

Ako to ide keď to nejde (Začína sa snaha niečomu rozumieť ? Porozumieť ? Alebo je to len začiatok uspokojovania sa cez tragédiu prežívania bez hlbších otázok, pretože ju tragédiou už dlho nevedomky nazývaš tým ako si žil, žiješ a budeš žiť ?) 22

Plavba I (Zovšeobecnenie sa a zjednodušenie sa) 23

Plavba II (Teraz si myslíš, že už sa ďalej nedostaneš, ďalej ako si práve tu a teraz) 24

Búrka I (Prvý veľký krok námorníka napriek roztrúsenosti myšlienok) 24

Výstavba námorných spoločností (Prvé veľké spochybnenie prvého veľkého kroku námorníka : pokračovanie v uspokojovaní sa cez tragédiu v prežití jedného z mnohých. Prvý krok skutočne spochybnený !? Stále roztrúsený !) 28

Plavba III (Si ešte príliš mladý... Mladosť sa v tebe stretla s „prírodnosťou“, s prírodou v tých najstarších opakovaníach sa zachovania rodu bez pochopenia súvislostí, ale s pomenovaním stavu vecí) 29

Pravda I (Trápenie vychádza z teba, a čo je horšie, ukájaš sa tým ako pravý ľudský slaboch I) 30

More pre šialencov (Začínaš sa hodnotiť slovami, ktoré akoby s tebou nesúviseli) 31

V prístave I (Trápenie vychádza z teba, a čo je horšie, ukájaš sa tým ako pravý ľudský slaboch II) 32

Som opäť šťastný (Začínaš byť trápny ! Toto už zažili asi všetci pred tebou. Nevenuj sa tomu príliš dlho, chlapče...) 33

Pravda II (A neustále opakovanie sa v námorníkovi trúfalo pokračuje akoby nemalo konca : Nech žije ľudské opakovanie sa v žití : Opakuješ sa v iných životoch, pretože si sa medzitým prestal zaujímať o iné životy, a to nie je fráza. Už nemáš spochybníť aký krok, dlho si totiž žiadny neurobil... Stále roztrúsený !) 33

Búrka II (Začínaš stáť na jednom mieste a prestávaš si toho všímať !) 34

Cvrčkohra (Druhý veľký krok námorníka) 35

Pravda III (A zase rovnaká chyba po veľkom kroku.... Trápenie vychádza z teba, a čo je horšie, ukájaš sa tým ako pravý ľudský slaboch III A už to prestáva zaujímať i ľudí, na ktorých ti záleží !) 36

Teplo (Prečo odmietaš pohnúť sa z tohto miesta !? V твоjich rokoch žili rodičia „plnohodnotnejší“ život) 37

Búrka III (Stále dokola spochybňuješ všetky základné veličiny, ktoré nás zachovali v hojnom počte. Naozaj si myslíš, že to niekam vedie ? Opisné vety nestačia na zmenu v tvojom živote, ak ich opisuješ ako vrchol, nad ktorý niet. Si schopný poznať aj to, čo nepotrebuješ k prežitiu námorníka ?) 38

Kríza námorníka (Vrchol ničoty v tebe ? Už by si mal niečo podniknúť, už si znovu trápny) 38

- Stretol som indiána po dlhej plavbe (Návrat k hodnoteniu slovami, ktoré akoby s tebou nesúviseli. Aspoň začínaš bojovať proti ničote v sebe... Len aby to nebola irónia) 39
- Dva dni predtým ako uveríš v Boha (A začína sa svätý boj o jedného človeka !) 40
- Námornický boh (Si nepoučiteľný ?) 42
- Jeden deň predtým ako uveríš v Boha (Svätý boj si dokázal potlačiť, ale skôr či neskôr sa vráti, našťastie pre teba...) 44
- Skok (Koľko rokov stojíš a prešľapávaš, koľko rokov ešte o tom nebudeš vedieť ?) 45
- Aféry námorníka (Tretí veľký krok námorníka) 45
- Hnačka (Rýchle spochybnenie tretieho veľkého kroku námorníka) 47
- Hymna námorníkov (Stála hymna idiotizmu človeka) 47
- Na ostrove I 49
- Na ostrove II 50
- Všetko čo na lodi vieš (Štvrtý veľký krok námorníka, aj keď teraz na to ideš z opačného konca a hovoríš o sebe ako nikdy predtým : vieš o tom, že hovoríš o sebe bez sebakontroly a sebacenzúry) 50
- Vyhodený nepripustený na novú plavbu (Starnutie a duševné ničnerobenie niekoľko týždňov) 52
- Znovu šťastný (Ďalší návrat k starým slovám, lenže ty už nemáš dvadsaťtri, aby si bol šťastný, že si dospel „iba“ k poznaniu svojich rodičov !) 53
- Hráč na klavíri (Pokúšaš sa byť historickým, ale dostávaš sa k sebareflexii. Začína sa posun do nových vôd poznania života, aj keď teraz to tak nepôsobí a ešte ani dlho nebude) 54
- Sebatrýznenie námorníka (Perpetum mobile námorníka) 55
- Plním príkazy pán kapitán (Ešte raz a naposledy, už nemáš dvadsaťtri ! A nenarodil si sa len preto, aby si zomrel... Aby si zostával trčať v poznaní a v pravdách svojich rodičov, tomu sa totiž hovorí ustrnutie bez vavrínov) 56
- Definícia prístavného vzťahu 57
- Vítazstvo (Naozaj ? Chlapče, začni už na sebe pracovať !) 58
- Muž v strednom veku v krajine zázrakov vchádza do stredného územia keďže moria ktoré by mohol preplaviť... už ich niet (Piaty veľký krok námorníka. No, nemal by si žartovať s osudom človeka !) 59
- Dať (Šiesty veľký krok námorníka. Ale niektoré vety zo šiesteho kroku raz „musia“ byť prekonané...) 61
- Naspäť k loďke (Zdá sa, že vždy keď urobíš veľký krok, zľakneš sa ho a snažíš sa vrátiť v strachu o život aj cez mŕtvoly) 64
- Majstrovský kúsok môjho námornického života 65
- Veľká asertívna pieseň (Siedmy veľký krok námorníka, ibaže v okamihu keď ho urobíš, o tom stále nevieš) 72
- Vyvrátenie veľkej asertívnej piesne skromnejšou asertívnou piesňou (Ôsmy veľký krok námorníka) 74
- Majstrovský kúsok našich námornických životov 75
- Príliš dlho v prístave (Kedy človek konečne pochopí, že nemôže patriť len svojmu svetu !? Chlapče, dobre vieš, že ak ti pád späť do hlbín citového analfabetizmu pomôže, kto má právo ti niečo vyčítať ? Hádám sa z teba stane lepší človek, hádam nájdeš nové východiská !) 77
- A opäť iné presvedčenie (Deviaty veľký krok námorníka) 81

To už bolo dávno (A opäť rovnaké slová a vety, o ktorých si myslíš, že ti nemôžu uškodiť, ved' zastavenie - ustrnutie nepovažuješ za nič škodlivé) 82

História prevzatá od námorníkov ktorí žili 82

V prístave II (Príliš rýchli návrat na začiatok tam, kde si začínal... Otázka znie či si schopný to postrehnúť !) 84

Veľká a malá loď (Tvoj návrat na začiatok citu človeka k jeho jestvovaniu pokračuje... Chlapče, spamätaj sa !) 85

Láska ako ju nepoznáš 87

Zmysel môjho námorníckeho života (Vzdal si sa alebo je to iba vrchol, ktorý si mal dosiahnuť ?) 88

Na záver ? I (Jedna z možností kde by si mohol ustrnúť aj ty) 89

Na záver ? II 89

Konečné námornícke áno (Tak konečné ?) 90

Komu patíš ? (Definitívne ustrnutie na mŕtvom bode tvojho dnešného poznania !?) 91

Na staré kolená : bolo tvoje detstvo najďalej čo sa týka šťastia a nešťastia bez otázok ? (Myslíš na kruh života ako na nemennosťou námorníckeho náhľadu pri dieťati, ktoré vychovávaš. Zatiaľ zostávaš v detskom kruhu... V detinskom kruhu) 92

Východ a západ (versus) sever a juh (Pokračujeme aj bez teba, ved' si sa vzdal, ale začíname mať rovnaké problémy ako ty...) 93

Demokracia starého muža (Že by mierny pokrok ?) 94

Konečná viera námorníka (Mali by sme sa pokúšať znovu a znovu, aby nič nebolo konečné...) 97

Pohyblivá viera námorníka 102

Na záver ? III 103

Len „pre všetko živé“, čo skúsi (aspoň raz) byť viac ako vôľa k životu pre život sám...

Prológ

Ak si odmyslím fakt, že Svet námorníka je iba zakrývacím manévrom, monotematickým, v rámci možností najjednoduchším vyjadrením vzťahu :

- (1.) k odmietaniu informácii, ktoré spôsobujú deformácie - dezilúzie,
- (2.) k nezáujmu o vlastnú „integrovanú“ úlohu bez základných sociologických, psychologických a politologických vedomostí jedného človeka...

... tak potom máte v rukách iba definíciu rozháranosti a neefektívnosti jedného námorníka, ktorý sa *nikdy* nesnažil uznať efektívnosť „kvapky v mori, ktorá mu skončila toľkokrát na čele“.

Konštatuje a konštatuje, predstiera a predstiera, zatajuje a zatajuje !

Nestanovil si žiadne oporné body, vyššie motivácie (môžete o tom pochybovať). A vo svojom vnútri nerozvíja sofistikovaný svet, ktorý by mohol byť základom ďalšej „evolúcie duše“, až pokým by sa sofistikovaný svet nedotkol hraničnej osobnosti.

Aj keď náznaky podobných svetov už dávno v sebe má (tak ako väčšina ľudí v dnešnej spoločnosti ?).

S najväčšou pravdepodobnosťou ako v živote každého svojbytného...

... riadi sa videným a prežitým, zväčša vychádza z ega jedinca ako dôveryhodného partnera na ochranu niekoľkých *dostupných* „právd“.

(Samozrejme?) Nepozná základné mechanizmy kapitalizmu ani totality, manipulácie ani trvalo udržateľného rozvoja... Rozvoja čohokoľvek, čo ľudská spoločnosť ochranné nazýva nemenným.

- Ale prečo práve Svet námorníka ?

No, keď sa nad tým pozastavím, zamyslím sa a zopakujem to, čo som si odniesol z antiky, zo stredoveku, zo súčasnosti :

Život námorníka sa nezmenil do takej miery, aby sa zmenil jeho náhľad na svet, či už je z antiky, zo stredoveku, zo súčasnosti. „Len preto“ ešte stále zvyknem hovoriť :

Ľudia nemajú v oblúbe vyhľadávať dôležité informácie sami od seba, informácie, ktoré majú vplyv a priamo ovplyvňujú ich životy v pokročilom štádiu, radšej nehovoriac o začiatkoch : hudba, politika, umenie, odkazy, šifry, prežité generácie, veda a jej občas námornícke, občas nenámornícke poznanie... Stálo by ich to veľa síl. Radšej iba lenivo prijímajú všetko, čo podíde až k nim, aj to s výhradami a hromžením - česť výnimkám, tie si to odtrpia aj za ostatných.

A sú presvedčení, že tým robia veľkú službu spoločnosti v spoločnostiach. Službu, za ktorú majú právo byť odmenení.

Ich životné právo sa naplnilo vo Svete námorníka, stále bez úvodzoviek. Pomlčím o etike.

„Svet námorníka“ je aj o tom, čo sa môže stať človeku, ak je naozaj izolovaný len v jednej skupinke, v ktorej sa nakoniec prinúti ..... zostať.
Zabudne na to, že žije v izolácii sám pred sebou (alebo skôr pred tým, kým sa stal).

„Svet námorníka“ je plný všeobecností, až to zaráža. Len sa spýtajte :
- Tak potom prečo by sme to mali čítať !?

Chod'te na to od začiatku !

Žiadne sofistikované záležitosti, žiadne nové filozofie...

Vy a jeden krátky text, vy proti jednému krátkemu textu - rozdajte si to, ak ešte máte silu na takú záchrannú činnosť ako je pobiť sa aspoň o vlastné právo vedieť, priznať si, byť informovaný, byť vnútorne vysporiadaný, byť nervovým zakončením chvostu, ktorý bol prisadnutý.

... som si takmer istý, že len vtedy sa presvedčíte :

„Svet námorníka“ je naozaj zhrnutím životných období, vašich cyklov a navždy (?) oslavovaných okamihov pre všetkých, ktorí zopakujú váš osud, o ktorom by z bezpečnostných dôvodov mali vedieť len tie najzákladnejšie všeobecnosti. Nevyhnutné všeobecnosti...

Vysvetlenia poslednej vety sa vám dostane, ak budete postupne prechádzať „Svetom námorníka“ bez veľkých nárokov na sebahodnotenie. Dostane sa vám ho v pocitoch, ktoré predstihli vašu osobnosť o jednu generáciu, keďže ako sa zdá, všetky pocity v tomto diele sú pocitmi zatiaľ ktorejkoľvek „uvedomelej“ generácie.

- Všetko ?

... len aby bol „Svet námorníka“ správne pochopený, patrilo by sa uviesť ešte :

Ak túžite nájsť vo svojom živote dajaké hodnoty, nové alebo staré, mali by ste najprv vedieť ako ste na tom. (A) Kým ste sa stali a prečo ? (B) Odkiaľ vychádzate a prečo ? (C) Čo znamenáte pre ľudí, ktorí - spoločne s vami - žijú v jedinej nenámorníckej realite, ktorú poznajú.

Námorník je teda len úvodom bez načrtnutia východísk.

Námorník je pokus o definíciu, kde sa nachádzajú niektoré spoločnosti, niektoré systémy - väčšina z nás, či už si to priznáme alebo nie, na prelome ďalšieho tisícročia.

- Iba ďalšieho tisícročia ? Áaale, nebuď taký naivný !

*

Želám vám, aby ste prežili všetky nástrahy slanosti, búrok a doplavili sa až k námorníkovi, ktorý na vás bude čakať, aby vám podal ruku, (a hádam aj) povedal bez zveličenia :

- To vy ste boli tí praví námorníci po celý čas, našťastie.

- Vyvrcholenie ?

Ak skúsite opomenúť večné trio súboj / jednotu / zviazanosť v našej smrteľnosti, ktorá prechádza v mysliach do uspokojivej nesmrteľnosti potomkov,

ale iba v našich životoch,

a ak skúsite prehliadnuť večnú trojicu súboj / spoluprácu / protichodnosť umenia, ekonómie, prírodných vied (aj environmentalistiky), nakoniec filozofie prežitia s jej niekedy novým, niekedy starým pobočníkom, sociálnym cítením v(o viac než len) **povinnom zachovaní** :

(X) vášho bytia - nech aj bez najt'ažších bytostných otázok,

(Y) vašich hriechov - nech aj s prísne náboženským chápaním sveta,

(Z) vášho poznania - ak je poznanie cieľom bez rozkladu z priveľkého poznania,

tak ešte aj Svet námorníka pre vás vyznie ako óda na jednoduchosť myslenia.

Milan Kališ, október 2002

Svet námorníka

*to my sme tí tvrdí muži
kopírujeme život ktorý sme stvorili*

Z prístavu do prístavu v šesťdesiatichôsmich (Konečne blízko „všetkému živému“, čo skúsilo byť viac ako vôľa k životu pre život sám ?)

Tu je odpoveď :

čo som to zažil vo svojom živote aby som mohol byť spokojný
ďalej ako dieťa som sa nedostal

zrejme nebude chyba vo mne nebude ?
námorník preplaveného bytia **jediného** človeka vo vani napustenej bez vysvetlenia na jednej z
mnohých zaoceánskych lodí ktoré patria rovnakej námornej spoločnosti na rovnakých
celoživotných trasách škoda - našťastie ? iba v jednom z mnohých opomenutých
snov

*muž spiaci v oceáne sa snaží uveriť **hádám aspoň v sne** že spí pokojným spánkom vo vani v **jeho** námorníckej
skutočnosti... až realite*

nikto sa nekúpe pretože **jediný** človek v námorníkovi bojuje o prežitie

ale iba vo vani *v spánku v spánku* **aspoň v tom spánku**

našťastie - škoda v jednom z jeho najnepodstatnejších snov hádam aspoň v **realite** jeho snívania
na ktoré ihneď aj zabúda (nespomenie si naň ani ak prežije ak sa neutopí...) **v sne s déja** v
živote

muž spiaci na mori nakoniec uverí v spánku že sa topí v malej vani -topím sa v malej vani ! - a stále spí a stále klesá
ak si ho nepripustíš bližšie k sebe je zhmotnením zbytočnosti tohto sveta opravujem sa

:

tvojho sveta vo vani ktorý nikoho nezaujímá pokiaľ v nej sám nesedí či sa utopíš alebo
nie

tvojho sveta v oceáne ktorý nikoho nezaujímá pokiaľ sa v ňom neplaví či už vykričneš alebo nie

:

- Zem je guľatá !

rasy (rany) sú pre niekoho „dokázateľne“ rozdielne v chápaní guľatosti Zeme

a vedomie je rozdielne v chápaní točenia sa

sociálny úspech je jednou z najväčších irónií slobody na Zemi : intelekt ani inteligenciu
neoklameš

spýtaj sa sám seba : rozdielnosť ako výhra ?

len aby sa **nakoniec** (že by konečne ?), **uvedomelá snaha zabrániť negatívnym vplyvom
patologickej dedičnosti na námornícku populáciu**“ (EUGENIKA zo slovníka CUDZÍCH

SLOV) nestala povinnou snahou v **konečnom námorníctve** bez morí a oceánov

bez uvedomelosti v našich deťoch povinnou snahou o „**konečné námorníctvo**“ keď

akákoľvek konečnosť námorníctva nejestvuje pre toho kto prežíva len na súši ani pre toho
kto sa **nepovažuje** za súčasť „námorníctva“ na mori i v oceáne v jednom živote

Zem sa točí a točí pri čom som sa však nikdy nepristavil

vrátil som sa na miesto odkiaľ som vychádzal veď Zem je guľatá hoci mi je to jedno
tak na aké objavovanie mám ešte veriť v plavení sa ?

to je daň za to že si hovoril po celý život iba o plavení sa a nič viac ťa nezaujímalo =
= vedomie... i ľudia zoči voči ľuďom v ich životnom vývine bytostnom vývoji sa občas boja
priznať že bolesť vnútorný nepokoj z nenaplnenia je občas to jediné čo ich poháňa vpred

som tam kde si bol kedysi aj ty „*plavím sa bez najmenej potreby vedieť o tom že Zem je guľatá lebo to
nepotrebujem k životu jediného človeka*

*vo vani... zdá sa že s nepodstatným snom : odtok som našťastie prisadol a voda bude ešte chvíľu teplá
takže oceán vonku ma nezaujíma“*

ešte žiješ hoci neviem ako to žiješ vo vnútri prečo to ešte žiješ ?

odpovedal si : *pre pravdu Božiu*

a ja som sa uškrnul... mal som na to právo ak som bol úprimný a presvedčený o manipulácii
a idealizme ktoré už ničomu nepomáhajú

žil som iba pre seba (ale) videl som sa vo väčšine z nás prvý zároveň posledný ktorého život
ukrižuje zaživa

už neverím svojim pudom už neverím ani zvykom získanými rodičmi zväčša :

bez vedomia mojej smrti

s malým ak nie tým najmenším vedomím môjho života čo je chuť prežiť a zachovať sa pre

zachovanie samé (takmer vždy samojediný)

námorník kde ako zas a zase prečo si našiel zotrvačnosť života ak ťa nič okrem plavenia
nezaujímalo !? = málokedy sa stáva že odpoveďou si je sama otázka : „nezaujímalo“

načo si myslel a pre koho si žil ak si prežil dlhšie ako ja ? námorník preplaveného bytia jeho
zmyslu a riešenia pre každú dušu nepreplaveného

ale nehovor o potomkoch skús sa tomu vyhnúť

dovolím si zamyslieť sa nad našou hĺbkou hoci neviem kam siaha aspoň naša plytkosť...

mamina mama matka : moja hĺbka plytkosť ako tvojho dieťaťa ako niekoho koho si priviedla „až
sem“

povedala si :

inam sa nedalo svet bude asi len jeden

mám strach sa spýtať zas a zase prečo

kde ako a... prečo si bola najďalej ?

ale sú to tvoje slová :

*ach áno synák v mojej duši (možno len vedomí poznání - kto to vie s určitostou ?) som už bola všeličké
ale porodila som ťa*

som hrdá na to že sa môžeš spýtať prečo

ty si sa však nikdy nespýtal...

odpoveď by znela : z lásky

- aspoň mne by to stačilo v kráse ktorú chcem vidieť

v zotrvačnosti (ved' vieš... vieš ?) aby som sa mohla z teba tešiť a rozmaznávať tvoje

deti

čo iné môžem chcieť ak odmietam „zbytočne“ trpieť ?

to je moja odpoveď

viac by si sa nesmel spýtať aj ja mám životné maximá a minimá

nemám ani poňatia čo bude ďalej s mojimi myšlienkami vedomím poznáním presvedčením

mám právo kvôli zopár dňom na súši svedčiť za život alebo proti nemu ?

pričiniť sa o

odkaz

„ja ešte budem svedčiť !“

„len aby si nebol súdený v sedemdesiatke za aroganciu voči vlastnému životu

za povrchnosť námorníckeho bytia radšej bez úprimných (*vždy námorníckych ?*) otázok

za povrchnosť ľudského bytia bez bytostných otázok *akýže majú pre mňa zmysel moria o oceány ? ibaže by tu jestvovali len pre jestvovanie samé ale to sa mi nezdá... zaváňa to povrchnosťou*

bez otázok ku ktorým si dospel ešte ako dvadsaťročný

súdený tým za koho svedčíš tým proti komu chceš svedčiť

v práve ktoré si dal sebe aby si hodnotil život iných

súdený kvôli strachu o prežitie“

pričiniť sa o odkaz ak tvoja námornícka sloboda námornícky boj budú nezabudnuteľné pre tých

ktorí sa boja vody lebo sa v nej topili keď mali päť

byť obdivovaný zásluhou ich strachu

preto volajú tvoju samozrejmosť ich veľkou slobodou

nikto z vás však neprehovorí druhému do duše

považuješ to za nepodstatné

oni sa boja toho čo ty miluješ

ty sa bojíš toho čo ich viac netrápi :

„budeš odmenený pokojom nasýteného zvieraťa za výsmech otázkam bytia

za ignoráciu tak zúfalo že až bytostne vyhladovaného človeka : len myseľ len život a ďalej smrť ?“

- čo ďalej ? nevyrušuj ma...

ale chlapče už nestačí prežiť v živote námorníka veď nemáš dvadsaťtri máš šesťdesiatosem !

nadišiel čas spýtať sa po rokoch *prečo som sa neutopil v mori ? tak ako som dúfal tak ako ma všetci námorníci v tom podporovali a ja som naozaj veril :*

bolo by to vyslobodenie bol by to osud námorníka

teraz tu tápam s námorníckym pátosom starého muža (na brehu) a pýtam sa na stále rovnaké otázky

„prečo som sa neutopil ? o nič iné som nebesia neprosil keď som odovzdané veril“ otázky na ktoré niet zrejme uspokojivej odpovede ale musím sa pýtať aby som nestratil svoj pátos aby som nekľesal na duchu „je za prílivom a odlivom iba mesiac ?“

ešte nie som pripravený na odpovede ale som pripravený ustáť aj tie najťažšie otázky ! lebo viem že budú úprimné „je niečo viac ako námornícke bytie na mori ?“

- nevyrušuj ma bol som námorník a zomriem ako námorník nech mám aj sedemdesiat stačí !?

konečne by si mohol prekonať duševný tieň v sedemdesiatke teraz je na to vhodný čas !

- duševný tieň ? čo je to !? nepotrebnosť a strata času

/ nerozumieš

my sme sa na lodiach nezaoberali ani tieňmi našich tiel...

/ ale nevedomosť

neospravedlňuje

vyzvaný ľudským šťastím v naivite prežitia

síce s citom

s odovzdaním sa niekomu a pohlcovaný starobou

- radšej sa budem naivne zaoberať hĺbkou mora kde kotvíme ?

môžem len predpokladať aké je hlboké a či je vôbec hlboké tak ako očakávam
trpieť samotou medzi posádkou ak sa s nimi nestavím aké je hlboké
hlbku sa rozhodnú stanoviť v hodením kotvy do mora **ale lod' sa pohybuje !**

- len stávka o hlbku mora môže námorníkovi pomôcť prežiť na lodi nech aj v pokojných vodách ?
vnútorný nepokoj :

ako môžu hlbku mora stanoviť kotvou **ked' sa lod' pohybuje** ? – zle sme sa pochopili

- prežitie bez poznania hĺbky mora kde som vydal rozkaz aby sme zakotvili je len bytie rakov a rýb

prežitie je len animálnosť bytia patrí mu šťastie a nešťastie námorníka – hovorí kapitán na dôchodku ktorí viac nevstúpi na palubu (hovorí) v jeho šťastí alebo nešťastí

a vývin jedného námorníka

námorník však odmieta byť zviera po celý život

oveľa viac ako muž na súši

v prežívaní niet poznania bytia ak naozaj prežívaš len zo dňa na deň a na nič sa nepýtaš

a zachovanie námorníkov

našťastie

nanešťastie

námorníka sa ešte nikto nespýtal či splodil potomka len pre... pokračovanie (pre) pokračovanie
ak sám ani nevie či niekedy splodil

a prečo bol asi tak splodený on sám !?

v pokračovaní pre námornícke „z prístavu do prístavu a to je všetko“ niet slobody pre
spoznávanie bytia čo len jediného človeka

vždy si povieš „ved' oni na to prídu raz aj za mňa : z prístavu do prístavu nemôže byť všetko čo
chceme“

pokračuj !

možno v pokračovaní pre námornícke „vidím súš ale ešte sa s tým musím vyrovnat'...“ ak si
námorníci vôbec niečo také pripúšťajú...

vieš chlapče nikdy („asi nikdy“) by si už neprekonal pravdu o svete jedného námorníka ak by si
žil životom iba jedného námorníka

znovu hodnotím dúfam že staré päťdesiatpäťročné srdce unesie ťažobu :

dospel som len k tomu k čomu ste už dospeli predomnou ?

dospel som k otázkam prečo načo kvôli čomu...

som na to hrdý a tých otázok sa nemienim vzdať

nemienim sa vzdať myslenia zamýšľania sa nad stvorením v ktorom som sa stal námorníkom

pretože moria a oceány majú v sebe nezatajenú ale ešte stále nespoznajú hlbku až do dna až na
dno

viem kým som bol ked' som prežil

zachovám si meno dieťaťa na ktoré som počul

(ak) minulosť história môjho života je tu len vďaka tomu že si ju v sebe kúsok najlepšie ako
sa dá

„život by mal byť ako dobrá detská hra

to ty si bol tou hrou

preto bola tvoja krásna hra úprimnou“

(tak) to je jediné čo viem a za čím som si ochotný stáť až pokým...

každý deň môžem veriť niečomu inému

lenže ako mám potom zostať nemenným v historicky premenlivej ľudskosti ?

pýtam sa

ale nechcem počuť odpoveď :

je moje poznanie námorníka poznaním každého kapitána alebo ?

je to len blábolenie mysle ktoré zanikne so smrťou

„každý deň môžem veriť niečomu inému tak potom ako mám zostať ľudsky nemenným v našej nemennej ľudskosti ?

teraz namiesto uvedomenia bojujem proti uvedomeniu“

teraz namiesto podpory uvedomenia bojujem proti uvedomeniu svojho života

- aspoň si to konečne priznal

možno som slaboch ale kto potom nie je ?

koľkokrát som už počul rovnaké :

čakám na *všetko živé* čo skúsi (aspoň raz) byť viac ako vôľa k životu pre život sám

kedysi by som sa presviedčal :

chlapče to by mala byť podstata

„neverím najmä na moju podstatu“

podstata charakter či morálka na lodiach nepomohli prežiť ani mne

„ale veríš“

všetko živé čo skúsi (aspoň raz) nahradiť prírodnú vôľu po živote uvedomením si života pre život sám

tak to si sotva pripustím svojvoľne k telu k duši

tomu sa bojím podvoliť pretože neviem o čo môže ísť

aspoň raz som úprimný

znovu a znovu potrebujem záchranu ktorej môžem veriť

iba vtedy ak jej nebudem rozumieť v logike

cit na okamih postačí

viera pomocná barlička v tom dobrom zmysle slova

stvoril som si ju v sebe ako ochranu pre všetko čo vidím čo cítim v živote iba jedného námorníka

viera malého i veľkého človeka vo všetkých námorníkoch aby nadobro nevzdali boj o spoznanie

hlbky mora v pohybujúcej sa lodi (ešte sa neodvážili zastať vo vodách v ktorých nepoznajú

hlbku keďže ich kotva nestačila na tú hĺbku)

čakanie na to čo už prišlo

čo je od prírody v nás bez čakania

sotva sme vrcholom existencie ak sa nezaobráme otázkami prečo načo kvôli čomu...

kto to povedal ?

a čosi jestvuje pre mňa bez istoty či je to skutočné aj pre iných

čakanie na niečo veľké cez životy ktoré som videl... to je tá ochrana

ochrana nás všetkých ak sa budeme rozprávať o snahe

ak sa budeme rozprávať o ničote

- koho to ešte zaujíma v snahe vyhnúť sa ničote ?

áno zľahka môžem povedať

- je to len môj život

a s tým aj skončiť

ale čo z toho ? také vety sú známe

postoje sú známe navonok

- chceš niečo viac Óoo nevieme sa „len“ vyjadrovať alebo skutočne nevieme čo chceme !?

- práve teraz s tým treba skončiť a žiť

žiť ?

- celý život je zhlukom nepotrebností ktoré majú dávať zmysel aspoň v jednom okamihu...

kto si to ešte myslí ?

pozri sa na nepochopenú i pochopenú krásu prírody...

máš s ňou spoločnú len účasť ak si myslíš :

uvedomenie života nezmení sám život „v niečo lepšie“

to život zväčša zmení akékoľvek uvedomenie života na svoj obraz prežitia

kto si to ešte myslí ?

vychutnaj si ženskú príťažlivosť od prírody...

Z prístavu do prístavu v päťdesiatichpiatich

Žijem viacmenej vo vždy nemennej ľudskosti ?

povedzme si

vo voľnom páde môjho *postupného* uvedomovania sa

preto verím že tvrdo nedopadnem v detskej filozofii

dopadnem na Zem na obyčajnú zem prvý ako posledný

posledný ako prvý

(len pre mňa)

vedľa mojich detí

vedľa priateľov

priateľov z druhej ruky

známych len na oko

nepriateľov známych neznámych

v často bohapustom bezcieľnom...

určite s dajakým cieľom !

„cieľom“ zaistenom núteniami - nutnosťami môjho námorníctva

a už som presvedčený v detskom filozofovaní :

- pred rodným domom

slnku prekáža vo vyhriatí **môjho** mora konečne **detského** pieskoviska

kedysi **jediné** *skutočné* more a oceán

iný dom

deti však vedia oceniť aj vlhkosť a chlad ak im pomôže v zdokonalení ich predstavy

v zdokonalení vžitia sa do dospeljej úlohy detinského námorníka

mysleli sme si v hre pre hru :

námorníci majú najlepšie hodnoty

nie každému však vyhovuje hrať sa na námorníka keď jeho vlastný otec je námorník keď vidí

chvíľkovú prehru ktorú nazýva v detstve stálo

v(o svojej) hre ktorá mala byť krásnou a nezabudnuteľnou

strata vo viere „v nepoškrvnenosť námorníka“ ...jeho nepoškrvnenosť mala byť zárukou spokojnosti a šťastia

ale musíme niekde bývať tak ako sa musíme niekde hrať - povedali deti *bez nanútenia viery*

od ťažka vyspeľých sotva dospelých v duši ako v tele

od ne-dios dospelých

hrajú sa s bábovkami a lopatkami na ktoré si ešte aj ja spomínam

boli to moje námorné lode a

ponorky

nedám na ne dopustiť ak išlo len o hru pre hru

deti *s nanútenou vierou od priveľmi mladých rodičov* robia to isté „musíme sa dajako hrať musíme dajako zabíjať čas“

- chvíľu len moje a nikoho iného námorné lode vo vlhkom pieskovisku

ale nevaďí vlhkosť naozaj dobre zapadá do predstavy

stále v tieni domu kde ešte môžem bývať ! - vykrikujú a majú viac chuť hrať sa ako cítiť rozdiely

v hre

znovu a znovu vidia v piesku rozbúrené more s loďami (prázdne obaly od ruskej zmrzliny)

ich starší bratia staršie sestry prechádzajú okolo na bicykloch kolobežkách

kričia na mladších bratov mladšie sestry s trochou nadsádzky

kričia z rozdielnych skupín

„premiestňujem sa z prístavu do prístavu dnes už viac z prinútenia ako z rozkoše

do prístavu z prístavu

všakže detičky“

o desať rokov pridávajú s výnimočnosťou ich postavenia a vnímania sveta :

- v mene radšej bez mena môjho zamestnávateľa

strádateľa

životabudiča

a vykorisťovateľa

štát i spoločnosť pre niekoho kyjakobijec zároveň jediná možnosť ako byť kyjakobijec

stoosemnásť žien stodvadsať mužov ak ich spoznáš viac budú pre teba už iba telami

duše v nich nebudú jestvovať ? aké duše !?

stali sa z nich podpalubní námorníci v najnenámorníckejších životoch aké boli kedy postrehnuté

ľudia ktorí napriek rozdielnosti prístupu svetla do podpalubia v ich najnámorníckejších

predsavzatiach používajú rovnaké slová vety

raz za čas

- vysnívaná každá dobrá morská panna potrebuje viac preživších niekedy bársakých

námorníkov aby sa niečo naučila

- ale morské panny nejestvujú - presviedčal (kedysi) malý syn strážiaci (teraz) malého syna na

nezmenenom pieskovisku nezmenenom mori a oceáne

slnku prekáža vo vyhriatí pieskoviska stále rovnaký dom oproti rodnému domu

„už sa to nezmení v mojom živote“

a návrat o desať rokov späť v živote detí námorníkov v nevyhriatom ale stále detskom

pieskovisku

neprekáža to ani novej generácii

návrat k otcom ktorých nevideli

otcovia pre nich nejestvujú

ako teda môžu pochopiť deti s otcami ?

nie všetci z nich sú duševnými géniami aby sa o to pokúsili s ľahkosťou im vlastnou

ale pokúšajú sa znovu a znovu :

či už sa húpeš v malej loďke uprostred mora *s koho ? jedinou pravdou prežitia* „prežiť“ !“

koľko ich ešte bude ?

- pre mňa je to jediná pravda a už vôbec nie opakujúca sa v mojom živote - deti takto nehovoria dospelý takto nehovoria tak kto potom ?

alebo (povieš si) „kdekoľvek inde“ prídeš na to isté pokiaľ vychádzaš z toho istého ako ja *nonsens* :

sloboda myslenia nie je anarchiou ak myslíš na mori na more

sloboda poznania v spoznaní nepodarkov a obmedzení

údajné slobody prežitia údajné krásy zachovania sa hlboko do noci

sloboda poznania nie je anarchiou ani vtedy keď si uvedomíš *more za more* na mori

len prosím nikdy nie na pevnine

obmedzenia a nepodarky toľko krás prežitia ak prežiješ toľko krás zachovania ak zachováš

pokolenie

len nachvíľu podľaheš sile otázok...

„veď na to sme tu aby sme si uvedomili veci ktoré sa samé neuvedomia - bez nás“

koľko námorníkov nesúhlasí ? o kapitánoch pomlčíme

či už sa húpeš uprostred mora **hľadajúc** pravdu *prežitia v malej loďke*

- prežijem ! dnes už viac z prinútenia ako z rozkoše prežijem ! môjho zamestnávateľa
strádateľa

životabudiča

a vykorisťovateľa

povedali by : ... „alebo kdekoľvek inde“ prídeš na to isté ak vychádzaš z toho istého ako dcéra & syn ale kde sú osud predpoklady výchova možno gény rodičov láska rodičov ?

keď by mali splývať do uvedomenia : **zostanem tu do konca života**

pokiaľ vieš to čo ja *nonsens* ešte aj osudové milienky majú bližšie k tvojmu telu ako k tvojej duši

osudové tak v čom je chyba ? *nonsens*

(klamem sám seba klamem ak o tom neviem ? teraz už viem klamal som)

tá istá viera prežiť tá istá dostupnosť k zábradliu

pri húpaní sa z vlny na vlnu prežiť prevesený cez zábradlie a pritom sa nepozerať na rozbúrené...

nie je to také isté

v mojom veku v mojom stupni poznania už radšej vynechávam :

viem viazať námornícke uzly a chcem veriť tomu že vydržia aj po smrti

poznať ?

to v žiadnom prípade !

len vzdialene vedieť o niekom ako som ja bolo by mi lepšie na duši

tak vidíš predsa sme si podobní

zajtra si budeme tiež len sa o tom v námorníckej dôležitosti nedozvieme

- už sa ma dávno nič nespýtali a základné príkazy poznám

môžem spať aj keď stojím pri kormidle povedali mi ako ho držať A ako ho nedržať

viac neviem

- ale človek si zvykne na všetko až sa z neschopnosti porozumieť stane záchrana vytvorenej predstavy o svete

sú tu vyhradené životy ktoré telom nezmeníš nie telom ktoré použiješ ako každý pred tebou po tebe telom málokedy dušou
 sú to námornícke i nenámornícke modely životov ktoré použiješ ako každý pred tebou
 tí čo prídu po tebe požiadajú o uznanie patentu na modely životov ktoré si medzitým prežil aj ty
 „ešte jeden deň“
 sú tu slová ktoré ťa znepokojujú keďže sa o nich nerozprávaš
 niekedy si myslíš že nikto iný...
 niekedy si myslíš že ich v sebe dusia všetci :

voláš s vypätím

- *to boh diabol sa po všetkých námornických poverách stal pre mňa životom*

voláš spotený

- *Boh ja tiež ja tiež ?*

„bol som námorníkom ešte predtým ako som sa stal človekom : z prístavu do prístavu !“

kedysi by si túto pasáž považoval za povrchnú až komickú ale teraz...

- som farizejom vlastného života ! - to ti pomôže ak si otrokom ega tvojho posledného učiteľa
 učí ťa na základe jeho jediného a správneho presvedčenia :

lodky vo vani boli najlepšie

- ďalšia ukážka sily kto si ?

- o tom sa nehovorí

- správne

...len som o tom nehovoril nahlas

bola to rada svedomia

- vždy začínam potomkami

málokto z nich je tak hlboký že sa v ňom stráca moje šťastie

ich slová ma vždy upokoja : nemám čo stratiť akurát seba

tak sa rodí dôležitosť - povedali niektorí otcovia predou mnou

- moje šťastie sa stráca v plytkosti úvah vnukov :

hanba pre človeka ak sa utopí v plytkosti tohto sveta

tento svet nie je plytký ak sa v ňom utopíš - povedali mnohí otcovia predou mnou

až jedného dňa prestaneš používať slovo šťastie...

moje šťastie sa stráca v hĺbkach spomienok na to čo som videl v strede morí :

nič len slanú vodu so silou prírody ale bez žien matiek otcov rodín

môžem sa požívať zaživa no nemôžem sa stráviť zaživa „pád do hĺbín duše“

viem len o etike sily

nebudaj už odmietam pachuť morálky v rozkroku v očiach v ústach ? (:)

môjho rozkroku už mám plné zuby a mám na to právo v päťdesiatichpiatich ?

už som splodil !

- strata duše ? straty zisky ?

a tak som radšej dušu potieral - hovorím sám za seba ?

- ak sa podarí raz za čas sa dostávam ku skutočným výzvam jeden z mnohých názorov

- často mám strach zo súdov tých mladších ktorí sa posmievajú krehkosti rozhladenosti

uvedomeniu starého chlapčeka *chlapca* v lodke uprostred mora „kde je moja pravda prežitia ak neprežijem ?“

posmievajú sa presvedčeniu núteniu toľkým pravdám „splodiť !“ jeho milenkám manželkám matkám

toľkým pravdám ktoré spoločne ustoja v mene potomkov

„potomkovia sú mojim uvedomením rozhl'adenosťou veď často neviem čo si myslia a či myslia tak ako ja“

dá sa im veriť ?

- toľko starých hodnôt ktoré sú nepoužiteľné pri súdoch generácií ak o nich nevedeli keď súdili

ktorá generácia sa dostala najďalej tá čo prežila najdlhšie alebo tá čo splodila najviac detí alebo tá čo vychovala najviac

uvedomelých detí alebo tá čo vychovala najviac detí ktoré prežili ?

a nebude to povrchné !?

nakoniec je to iba môj život... *sotva len s jedinou pravdou prežitia* na ktorú som prišiel celkom sám

„prežiť !

kvôli potomkom

kvôli žene a láske potešeniu

strachu a obavám (ktoré) *musia* mať nejaký hlbší zmysel aj vtedy keď si odmyslím čo som už

medzičasom vychoval zažil povedal

preto verím v príliv v odliv“

niekto to volá Boh iný Diabol ďalší námezdník radšej nemenuje

- pre mňa sa po všetkých námorníckych poverách stal životom...

Z prístavu do prístavu v tridsiatichštyroch

Dnes už viac z prinútenia ako z rozkoše :

žijem na lodi môjho strádateľa

plavil som sa aj predtým ako som žil na lodi môjho strádateľa

len som o tom nehovoril nahlas

(bola to rada kapitána)

vždy začínam morami :

„málokto je tak hlboké že sa v ňom stráca moje šťastie...“ - povedali len niektorí predo mnou

„moje šťastie sa stráca v hĺbke oceánov“ - povedali mnohí predo mnou

nech už výrok pôsobí akokoľvek povrchno a plytko je tomu tak

môžem iba súhlasiť

„moje šťastie sa stráca v hĺbkach spomienok na to čo som videl v strede oceánov

nič len slanú vodu a slanú vodu“ - hovorím sám za seba ?

ak sa podarí raz za čas sa dostávam ku skutočným výzvam je to iba moja výzva môj

názor...

- často mám strach z plytkosti oceánov a to najmä v ich strede ako aj slaboduchosti v sebe a to kdekoľvek - konečne hovorím sám za seba ako nikto iný ešte nehovoril za mňa

ak sa podarí raz za čas sa dostávam ku skutočným výzvam :

je to iba môj život alebo iba moje plavenie sa bez stôp života pre ďalších ďalej a ďalej !?

„plavil som sa aj predtým len som o tom nehovoril nahlas“
(bola to rada svedomia v prístave)

Z prístavu do prístavu v dvadsiatich troch

Žijem na lodi môjho zamestnávateľa
plavím sa po moriach a oceánoch (už to viac nevydržím...)
som osamelý ako námorník musí byť ak sa chce považovať za námorníka
mám ľahké ženy ak ma ešte nedrží láska z predchádzajúceho prístavu

nerozmýšľam nad životmi kapitána a jeho posádky
som iba námezdná sila ako som už povedal
námornícky život - vážim si ho čo má robiť šťastným postupne dozrievam viem že už by som
nedokázal žiť na pevnine ale to vám povie každý dobrý námorník
občas pijem keď som unavený
občas pijem keď už si nevládzem na poradovník robiť dobre pod (studenou) sprchou
každý má päť minút
nikto sa nepozera
je to ľudské
občas pijem keď spomínam čo všetko som mohol mať keby som sa nestal námorníkom

milujem ľahké ženy prístavné analfabetky tie sa na nič nehrajú tie nič nespochybnia pokiaľ
nebude spochybnená ich všeobecnosť...
nie je v tom však žiadna hlboká psychológia ako v mestách tohto kontinentu

- prosím nech sa nevidíme v ponurých náladách pravé ľudské prosby na pohlaví nezáleží ?
videl som toľko unavených kurtizán namiesto čo len jednej blahosklonnej panny ktorá by mi pomohla kvôli platonickej
zamilovanosti
možno najstaršia prístavná analfabetka až do konca života blahosklonná panna
hlboko vo vnútri platonicky zamilovaná nerozvinula svoj cit aspoň do existencie potomka o uvedomení potomka tu pomlčím
mala strach že by neprežila v prístave ako citové i duševné stvorenie : v strachu o seba nehľadala partnera na splodenie
dieťaťa
verila si v potieraní jej zmyslu pre život lebo sa stratila v XXCMlógoch s drogami s naivitou s predstavami o jej zázračnej
výnimočnosti (to najstaršie čo mohla použiť)
iba na chvíľu dala šancu citom aby sa rozvinuli do duševnej krásy v nej
...ktorej sa však nestala súčasťou keďže ostala stáť v strede cesty ...keďže si dieťa nechala vziať
1. také deti spoločnosť nepotrebuje žiadny intelekt a slabá inteligencia (ktorý naivný eugenik ?)
2. každý má právo mať dieťa i v jeho utrpení mladého psychopata (ktorý naivný demokrat ?)
3. pokiaľ ma nezabije nech si žije pokiaľ bude pracovať s realitou jeho postavenia nech si žije nech ma neobťažuje
(ktorý naivný námorník ?) - akoby mohlo so mnou prežiť a čo by som mu mohla dať !?

...keďže si dieťa nechala vziať na mieste so známym názvom : nenávisť voči citom človeka k jeho jestvovaniu
tak ako sa učila čítať odmietala trucovala tak odmietala trucovala milovať s citom s odvahou priznať si že sa stala
otrokom (často) nevedomelej existencie každého muža ktorého mala (strach že zošalie že už nebude tak hravá a
hlúpa ? že už si nezarobí na prežitie v prístave ?)
a hovorila intímne básne svojmu námorníkovi z pamäti ale iba v jej mysli iba v jej posteli :
vnútený hriech ktorý by sme ustáli všetky hriechy nám vnútili so slovami
- hriechy sú tabu
...tabu ktorému sa radšej vyhnete aby ste náhodou nevyhnili zvnútra
hriechy ktoré **nemáme** prežiť aby sme sa s nimi náhodou nevyrovnali v slobode náboženstiev v zániku náboženstiev ktoré
nám sotva niekedy pomôžu uviesť sa v bytí každého námorníka v prístave

mám svoju filozofiu vlastne ani žiadna nie je iba sa plaviť a plaviť
 je to zabúdanie cez prácu ktorú mám rád aj keď ju občas nenávidím
 nemám žiadnu *kontaktnú* dušu* ktorú by som mohol zapredať diablove
 nemám žiadny *bytočný* príbeh ktorým by som mohol zmeniť osud syna & dcéry
 „najmä niekoho cudzieho“

- najmä niekoho cudzieho ? cudzí sa menia oveľa ľahšie ako blízki preto si hovorím : aj blízki ti
 boli cudzí chlapče... inak by sa moje slová ťažko vysvetľovali
 vypoľ som hrud'

a vyvíjam sa s dobou len ak mi to dáva zmysel

(nech je presvedčený **muž**)

vypnem hrud'

som to iba ja námorník ktorý vie v akej škatuľke sa ocitol jeho život (jeden život ktorý si
 pamätám ?)

vystriedal som päť lodí

nikdy som nečítal knihu

nikdy som zbytočne nemiloval ženu

moje alimenty nepodliehajú štátnej správe

som štátnym príslušníkom morí a oceánov

* - *kontaktnú* dušu pre prvý svet, ktorý si sám vysníval bez cudzej pomoci...

Verím na morské obludy a príšery

Keď som mal dvadsať bola to moja prvá plavba
 bola tma a ja som sa bál pretože búrka viedla súboj s našou loďou
 kapitán ktorý už nežije mi vtedy povedal
 - aj duša musí raz stratiť panenstvo

kapitán veril na staré bájky o morských príšerách
 on bol jednou z nich

bol to najlepší kapitán akého som kedy mal
 možno preto že bol prvý
 na svoj vek si už mohol dovoliť byť k posádke ľudský
 na svoj vek mal v prístavoch vždy najviac ženských
 potom bral mesiace antibiotiká
 spoločne s naším doktorom sa opíjali do nemoty
 chlapi ktorí sa nemuseli už rozprávať

s kapitánom som pil iba raz
 mal vo zvyku pozvať si každého nováčika do svojej komfortnej kabínky
 vytiahol starú dobrú škotskú
 pili sme a on povedal
 - musím vedieť ako sa budeš správať keď sa opiješ

a predtým ako ma poslal späť k posádke aby sa na mne pobavili
ešte vyslovil vetu ktorú si dodnes vážim
- chlapče mal by si vedieť verím na morské obludy a príšery

Ako to ide keď to nejde (Začína sa snaha niečomu rozumieť ? Porozumieť ? Alebo je to len začiatok uspokojovania sa cez tragédiu prežívania bez hlbších otázok, pretože ju tragédiou už dlho nevedomky nazývaš tým ako si žil, žiješ a budeš žiť ?)

Kríza keď nemôžete ísť na more
trápia vás depresie
rozmyšľate nad životom rozoberáte ho z mnohých strán
pochybujete o Bohu
pochybujete o vlastnej existencii
až taká je sila mora v osude námorníka
dajte námorníkovi more tak ako muž potrebuje oddanú ženu
pošlite ho trebárs aj na vojenskú plavbu

lásky v živote a námornícke heslá
sex ktorý sa nikdy nepodobal láske prisúdenej človeku bez veku

dajte mi more štípanie v očiach slaný nápev jedinej možnej záchrany môjho života
ale radšej zostanem sám akoby som mal škodiť žene a deťom

radšej moje gény prehrajú súboj o zachovanie
mám námornícku česť

žijem život iba pre seba a hukot vln nakláňanie lode
dajte námorníkovi more a on sa nebude obťažovať pochopiť váš svet
nezaťažujte ho do svojich hier na súši
každý má právo vybrať si vieru ak o tom práve vie a vydobije si ho

Plavba I (Zovšeobecnenie sa a zjednodušenie sa)

Ráno večer sviečka pretože batéria je vybitá
služba deň za dňom
rovnaké predstavy rovnaké nadávky
mám rád tých ľudí
námorník málokedy niečo predstiera

ak povie : toto je P. (P. ako Prostoduché)
 námorníci nie sú básnici nebojújú za povznesenie slobôd ducha
 ich intelekt splynul s morom
 nepotrebujú rozhovory o nesmrteľnosti krás ktorými by mohli byť oklamaní a zavádzaní
 keď sa nalodia skončia ich životy a začne balada o samote bez ktorej je zbytočné o čomkoľvek
 hovoriť

nalodili sme sa a ja cítim že som si opäť vyzdvihol moju dušu v skladnom priestore*
 je to plavba a ja som rád že som sa nezmenil že ešte cítim vzrušenie pri nalodení

„tento svet poznáš iba z paluby podľa vône zápachu mora ?“

* - „skladný priestor“ možno nejestvuje, ale stále plní funkciu slov, ktoré majú pre námorníkov
 veľký význam, potešia ich (a pritom naozaj nemusia jestvovať v ponímaní iných) !

Plavba II (Teraz si myslíš, že už sa ďalej nedostaneš, ďalej ako si práve tu a teraz)

Dnes som uvidel delfínov
 dnes som uvidel toľko rýb...
 ak by ma jeden z námorníkov neupozornil že delfín nie je ryba nikdy by som sa to nedozvedel
 odtiaľ sa mi bude delfín zdať tak trochu cudzí
 mal pre mňa zostať naveky rybou
 pri plavbe som začul ako sa jeden z nás modlí
 poznám zápach čerstvého semena
 občas na lodi nerobíte rozdiely
 tu je všetko potencionálne sväté a znesvätené pekelné a láskyplné
 máte na výber spôsob myslenia nie však smer plavby
 toto je skutočnejšie ako život
 toto je skutočnejšie ako ja sám
 naučil som sa veriť zákonom mora naučil som sa veriť že jestvuje pravda ak si za ňou stojím

ale správne presvedčenie vždy pomôže v smere plavby :

- naučil som sa veriť zákonom mora naučil som sa veriť že jestvuje pravda ak si za ňou stojím ?

Búrka I (Prvý veľký krok námorníka napriek roztrúsenosti myšlienok)

Práva & slobody námorníka sú skryté v modlení sa za myšlienky a bolesť ktoré si nestihnete uvedomiť

čakajte

tak a teraz vy zažívate stav kedy si je uvedomenie života zbytočné na pätnásť sekúnd alebo na celý život :

- o prízemnostiach je zbytočné strácať reč !

bud' me chvíľu naivní

...iba ak potrebujete na lodný záchod :

„uvolniť sa za cenu straty úcty voči sebe samému ?“

tá otázka vás utláča čoraz výraznejšie

vidíte ako si muž nad vami číta bibliu a pritom počúva hudba z lodného rádia

každý tu má právo na názor námorníka ale nikto o svojich názoroch nehovorí

tu to nie je podstatné

lenže často (tak ako ja teraz) musíte čakať kým sa budete môcť v pokoji vymaniť nie „z“ ale „do“ izolácie

kým sa dočkáte zaslúženého exilu

koho zaujíma kde pokiaľ si nevyberiete práve jeho osobnosť ?

...pokiaľ sa nerozhodnete uľaviť si z lode hoci kapitán to zakázal

„bez otázky bytia muži bez akýchkoľvek hlúpych otázok !“

- je toľko zakázaných otázok ... raz za čas sa stretnú v jedinom okamihu bez nastolenia otázky

námorník sa nepýta námorník len „žije“

rozumiete !? - a kapitán kričí

tomu hovorím sloboda ducha

v jednom zo slobodných tiel

svet nie je v rovnováhe ani na lodi

samozejme kapitán sa môže *izolovať* „až do šťastia pretože nevie čo je šťastie v zachovaní rodu“

kedy sa mu zachce (?)

možno ho *izolácia* „až do šťastia... *v námorníckom prežití*“ vôbec neláka

keď bol mladší hovorieval :

- v ovládaní potrieb je sila

ten kto ich ovláda sám pre seba velí sám sebe

preto som kapitánom
 hoci na potreby posádky by som siahať nemal
 možno ho *izolácia* ani neteší ani jej neprikladá dôležitosť (dnes)
 len „žije“ - rozumie si aspoň kapitán sám !?
 a vy mlčíte len mlčte je to vaše poslanie je to vaša fúria s ktorou sa tiahnete všetkými filozofiami
 života
 čakajte
 ale prvá búrka ktorú prežijete na mori (to nevádi že len na chvíľku) je najväčší pán
 vždy tu bude väčší pán pre každého kto si uvedomí zopár faktov ktoré ho okliešťujú
 či už počúvate alebo nepočúvate mužov v podpalubí
mužstvo sa musí* deliť o chvíľe jednej z mála právd
ako bratia ktorí o to nestoja *„bez otázky bytia muži bez akýchkoľvek hlúpych otázok“*

- nič a nikto v mojej duši neohrozí búrku ktorú potrebujem aby som sa nadobro nepojašil
 ale ak sa nájde niečo a niekto v mojom tele kto ju prežije za mňa aby som mohol spomínať
 čo všetko vydržala moja duša...
 nebudem protestovať ! ?

* - sloveso musí je námorníckym znakom úspechu

- Archimedov zákon
 trochu nadľahčenia bez irónie
 „bolesť - ovládnutie - šťastie ?“
 trojica slov ktoré sa k sebe nikdy nehodili a ty si ich práve spojil
 najmä ovládnutie ! strach
 spochybňujem *pacifikujem* ale zároveň užívam spoločenské potreby muža :
 „milujem ťa môj námorníček hoci utláčaš metafyziku mojej i tvojej duše metafyziku ktorá
 prehráva boj so slobodou** človeka a námorníka“ - napísala v liste *rozhládená* manželka
 podľa zákonov cudzieho štátu vždy mám inú manželku podľa zákonov iného štátu
 ale aspoň dnes sa mi zdá *malo pravdu dievča*
 - aspoň niečo mať chlapče aspoň niečo !“
 a je to len ďalšou plavbou
 - hovorme o predchádzajúcej plavbe **A** prosím buďme naivní !
čakanie na zázrak utláča osobnosť človeka :
 dokážete sa obhájiť ? už nie ste pyšní ani arogantní

lenže často (tak ako ja teraz) musíte čakať kým sa budete môcť v pokoji vymaniť nie „z“ ale
 „do“ izolácie *kým sa dočkáte zaslúženého exilu*
 sami pred sebou a tak zostáva iba dúfať že duša ukáže charakter
 - prešiel si dlhým vývojom na dve sa už nepostavíš na dvoch už stojíš
dočonca ešte aj vtedy keď sa rozhodneš na ostrie noža
 - *nutkanie nevyzretej osobnosti -*
dohnať svoj čoraz menej naivný protest

- nutkanie pomaly presvedcenej osobnosti ? -

protest proti zákonu Archimeda ktorý bol sotva niekedy námorníkom ved' ak by ním bol potom by svoj zákon napísal opačne (všetci viac či menej poznáte : bol raz jeden Archimedes bojoval za vlastné istoty aby sa zmiernil jeho strach a on mohol milovať svoje zákony svoje deti) a metafyzika námorníka by konečne porazila fyziku zákonov života prvú i poslednú funkciu opakovania sa všetkej tej vášnivokrutej neopakovateľnosti / aspoň raz aspoň !
hoci kapitán zakázal „myslieť takýmto spôsobom chlapče : nespochybuj nespochybniteľné !“

tomu hovorím sloboda ducha
v jednom zo slobodných tiel

svet nie je v rovnováhe ani na lodi
samozrejme : kapitán sa môže izolovať „až do šťastia kdekoľvek na lodi ak si zaumieni“
keď sa izolácia stáva jediným skutočným zmyslom
čakáte na „šťastie“ sálajúce so samoty čakáte na váš veľký zmysel - je tomu inak ? kapitán !?
kapitán sa môže izolovať iba v spolupráci so všetkými kultovými...
musí to byť viac ako iba jeden zákon o nadnášaní !
a zákonmi človeka kedy sa mu zachce (?)
možno ho to ani neteší ani tomu neprikladá dôležitosť

** - radšej ako „len slobodu“ námorníci (skôr kapitáni) používajú „len slobodu všetkých potrieb“, tá je aspoň dokázateľná - chlapče

- zanôť niečo komfortne smiešne & pohodlne pominuteľné
(Archimedov zákon znie...)
a vy mlčíte len mlčte je to vaše poslanie je to vaša fúria s ktorou sa tiahnete všetkými filozofiami života
mužstvo sa však musí deliť o chvíle jednej z mála právd
o Archimedov zákon o všetky kultové mechanizmy lode zákony človeka a kapitána
ako bratia ktorí o to nestoja ale splnia ! lebo nevedia o čo iné majú ešte stáť
aspoň na mori je tomu tak - verte alebo neverte
a predsa sa pýtaš : dokedy ? chlapče dokedy !?
Archimedov zákon sa nezmení : istota za istotou to on nás všetkých drží nad hladinou
doslovne ? alebo je to len ďalšie pomenovanie tej starej známej
chvíľkovej
nemennosti

*

prosím ! spoľahnite sa na stav bez najnutnejších myšlienok
bez pokrokového trápenia sa
modlite sa za provokačnú búrku a nie za pokojné zakotvenie :
zviazanosť povinnosť jedinej krásy „čo je to nevyhnutnosť ?“ vás núti znútra bez stereotypu
okríknúť najbližšieho muža (...stále v mene tých istých strážnych anjelov) :
- len prosím prosím nie v mojom živote nie v mojej duši ! - schyluje sa k búrke citov a emócií

ecce homo !

ajhľa človek !?

fyzická i duševná bolesť v jednom : ste živí - zaujíma vás to alebo to beriete len ako ďalší fakt !? - ste živí

čo sa nikdy nezmení : ide len o vaše uvedomenie

- buď ho budú môcť splaviť na jeden záťah alebo zbohom námorníctvo

„ale niet povinného uvedomenia“

- si zábavný... akože ani trochu (to je oficiálna politika vášho života so skutočnosťou života niekoho iného nemá nič spoločné ?)

stačí ak si poviete : ja žijem

stačí ak na otázku kto ste ? odpoviete hrdo veľmi hrdo : ja som námorník chápem iba námorníkov

- o prízemnostiach je zbytočné strácať reč !

zanôť niečo veselé & krásne...

lenže často (tak ako ja teraz) musíte čakať kým sa v pokoji pokúsíte o vetu ktorú by vám utkvela v pamäti na viac ako iba jeden deň :

- slobodu duše si vybojuje zaslúži ten kto si uvedomuje zviazanosť duše voči námorníckym potrebám

(pamätaj : *radšej ako „len slobodu“ námorníci - skôr kapitáni - používajú „len slobodu všetkých potrieb“*

tá je aspoň dokázateľná námorníček) a nezatrpkne

n e z a t r p k n e

aspoň na jeden deň... k tomu dospel takmer každý námorník !

- spolupracuj !

je to veľmi nebezpečné

čo ak sa dozviete niečo čo vás vylúči z námorníckych radov ?

ajhľa človek !

už nie ste pyšní ani arogantní

ale ? nie ste ani zlomení

k tomu máte ďaleko pokiaľ ste námorníkmi ktorí sa nakoniec naučili vyhýbať jednodňovým vetám „ktoré ostávajú v mysli na celý život“

svet nie je v rovnováhe ani na lodi samozrejme kapitán sa môže vymaniť z potreby ignorovať vlastné slobody duše potrebou podporiť slobody a práva tiel posádky

ecce homo !

kedy sa mu zachce

(?)

možno ho to ani neteší ani tomu neprikladá dôležitosť

ale ! búrka je väčší pán vždy tu bude väčší pán pre každého kto si neuvedomí zopár námorníckych faktov
stále máte svoju hrdosť :

- prešiel si dlhým vývojom na dve sa už nepostavíš na dvoch už stojíš

Výstavba námorných spoločností (Prvé veľké spochybnenie prvého veľkého kroku námorníka : pokračovanie v uspokojovaní sa cez tragédiu v prežití jedného z mnohých. Prvý krok skutočne spochybnený !? Stále roztrúsený !)

Pokiaľ mi dali peniaze nezaujímal ma o čo ide
ak mi ich nedali začal som byť právnikom a filozofom
plavíte sa a peniaze vtedy nie sú vašou myšlienkovou opierkou

všetko čo mi môžu námorné spoločnosti dať je práca
prvá plavba ? to sú hneď tri ďalšie plavby !
„a námorníci by sa mali podľa toho chovať“ - „pestujme si námorníkov v prospech našich lodí !“

zvykol som byť podriadený civilným zamestnaneckým predpisom
na súši

„na mori som právom ja“ . . . ani na mori si právo neurčujem sám
muž ako muž právo ako právo ale ty si len námorník ak rozumieš tu sa vykašli na boj
tu už môžeš spochybníť boj o prežitie
„spochybňujem si čo chcem“ . . . aspoň budem presvedčeným mužom
prežitie je slovo ktoré ešte len pochopíš keď ti tvoje pudy dajú lekciu z náboženstva

tu ti nikto nebude zakazovať modliť sa len tým nesmieš prekážať ostatným
až tu pochopíš čo znamenajú pravidlá
od provi až po zadok ďalej vážne nemôžeš
nežiťem v spoločnosti ale vďaka lodi ju chápem reálnejšie ako si môžete myslieť

výstavba námorných spoločností ma nikdy nezaujímal
podpísal som im vždy všetko
oni aj tak nikdy nepochopia zákony mora
ich peniaze sú ich tváre
vzdal som sa súše podpisom zmluvy s ľuďmi ktorí nepochopia že som sa vzdal súše aby som ich nemusel vidieť
aby som zas a znova nemusel bojovať proti ich strachu z boja o prežitie synov & dcér
vždy si budú myslieť že ma dostali
milióny realít ale ja mám tú svoju námornícku

Plavba III (Si ešte príliš mladý... Mladosť sa v tebe stretla s „prirodzenosťou“, s prírodou v tých najstarších opakovaníach sa zachovania rodu bez pochopenia súvislostí, ale s pomenovaním stavu vecí)

Ach časy jemného násilia pominuli
 zostali jej staré mužské nohavice ktoré mala vyprať
 prístavná žena a jej prístavba v prístave sa začínala stavať vždy odznova keď ma stretla
 teraz v strede oceánu spomínam na jej jednoduché orgazmy
 všetko bolo v jej prípade jednoduché žiadne rande žiadne partnerské venovania pri poháriku
 navyiac
 som spojený s morskou vodou a chcem sa teraz zase milovať s prístavnou ženou
 nie som slobodný muž som slobodný námorník a to je rozdiel

ak chcete na mori prežiť musíte prežívať v dajakom presvedčení musí vás niečo naplňovať knihy
 historické noviny alkohol dym tri kvapky...

„no no no“ nebudaj sa vám nedostáva námornického *naplnenia* ?

- čo je to chlapče dohodli sme sa že o tomto hovoriť nebudeme !

- stále by som chcel byť lepším námorníkom a človekom !

nemáte na výber

aspoň raz za čas usporiadať s vlastným utrpením na palube módnú prehliadku
 a ešte vám zatlieskajú

ak by ste sa aj chceli povedať že chápete procesy života

procesy - to nie je námornické slovo

jednoznačný kolobeh napiť sa zafajčiť si = upokojiť sa (v neúčasti na niečom čo patrí niekomu
 cudziemu) pracovať byť užitočný pre posádku tak ako sú oni užitoční pre vás
 nie sú ?

„nič“ - to je heslo po mesiaci na vode žiadne heslá nie sú dôležité po mesiaci na vode

(- klame !)

konečne žiadna spoločnosť iba zákony ktoré prijalo zopár námorníkov *platia*

svet je jednoduchší po mesiaci na vode začínate tomu rozumieť z čoho sa dostanete len tak

že sa opijete so slovami ako K. nech je to komunita a P. nech je to prisahanie

to sú teraz vaši partneri

každý námorník je totiž vyzývateľom ničoty na definíciu raja

je to žart ak veríte v niečo iné ako v more

na mori

- pozor útesy! - s týmto výkrikom si podáte najbližšieho námorníka tak ako si on podá vás poznám však aj človeka ktorý tu už čítal Kanta ? Sokratesa ? „a podobných *suchozemcov rozmazaných suchozemcov*“

stále hovoril že keď si zarobí prachy pôjde študovať do Prahy
ale P. to bolo jeho jediné slovo ktoré z jeho úst pôsobilo dôstojne (P. iba ako Pod úroveň ?)
na mori nehľadajte inteligenciu ak by aj dajaká v posádke bola tu sa hovorí iným dialektom

ako často vám tu chýba „ach to manželstvo povrchné vzdelávanie pre námorníkov“ ?
len aby ste si to zjednodušili

námorník musí mať nesúvislé myšlienky je to jeho pud sebazáchovy

Pravda I (Trápenie vychádza z teba, a čo je horšie, ukájaš sa tým ako pravý ľudský slaboch I)

Ak vám záleží na vlastnom živote a máte ho radi zrejme ho neberiete vážne zrejme neberiete antidepresíva
alebo ich beriete ako jedinú pravdu

na lodi som sa naučil keď už je najhoršie hovoriť
áno máte pravdu kapitán
nikdy som sa netúžil stať kapitánom preto ho nedokážem často pochopiť
keď pije častejšie ako ja
keď má viac ženských ako ja

on má svoju kapitánsku pravdu vidí svoje ciele a zisk
ja si sedím a rozprávam sa o kapitánovi s jedným obyčajným námorníkom
občas padne vhod ohovoriť a rozniesť v zuboch
patrí to k princípu
všetko čo vieme o živote sme sa snažili s týmto mužom vtlačiť do niekoľkých viet
ako nám chutilo pivo ?
ako sa nám žije bez ženských ?

- ako sa cítite na lodi keď máte deň voľna ?
nevyužití pričom všetko na okolo vidíte z pozície znudeného človeka
všetky spodobovania a časovania osudov

nie je nič čo by sa nedalo povedať ak však nemáte chuť radšej pôjdete spať
deň voľna je deň kedy chcete zabudnúť že ho máte
aspoň na tejto lodi je to tak

„pravda“ ? s tým na námorníka počas voľna nechod'te !
 mohol by sa oddať skôr poddať
čomukoľvek

More pre šialencov (Začínaš sa hodnotiť slovami, ktoré akoby s tebou nesúviseli)

Námorníci počatí z márnosti veľkého sveta s nadšením bez nadšenia vo veku každého človeka raz
 prežitého
 námorníci s odhodlaním prekonať márnosť ktoréhokoľvek (len ich) jubilejného sveta
 - ktoréhokoľvek ?
 počítajú nárazy vln jedna o druhú druhá o tretiu až donekonečna
 sú presvedčení :
 - až donekonečna !
 vlny ktoré vidia z lode bezdôvodne a to im robí veľkú radosť
 pre nich práve tú najväčšiu
 zdá sa akoby jeden z druhého zošaleli ale zdanie klame
 ich šialenstvo je sama *nepomenovateľnosť* môjho života

kto vydrží počítať najdlhšie bude sa môcť pozrieť do diaľav (a diaľavy ktoré im medzičasom
 splynuli do jedinej bytosti pre tento raz tej vašej)
 postaviť sa zavrieť oči len aby mohol vykriknúť :

- vidím more !
 námorníci vidím more a neviem čo si mám s tým počítať
 veď je to len more
 veď sú to len morské vlny...

vidím more a neviem čo si s tým počítať

V prístave I (Trápenie vychádza z teba, a čo je horšie, ukájaš sa tým ako pravý ľudský slaboch II)

Toto je ťažký biznis
 raz za čas musíte byť tvrdí a krutí aj vtedy keď už toho máte plné zuby
 trýznite vlastné telo mysle
 len aby ste vyzerali ako námorník v kolektíve ktorý občas stráca zmysel aj pre vás samých

„teraz viem že túto prácu robím iba kvôli prachom :

slúžim ideálom vášho nenámornického sveta ideály v ktorých prežívam ako ideál sám pre seba
 námorník“ - tak to bol ešte raz môj prvý kapitán
 trčím opäť v prístave a nenávidím seba aj ostatných
 nikto pre mňa nemá hodnotu ani zrnka maku pšenice ktoré teraz prevážame

už sa mi viac nechce nalodiť
 vidím bohaté decká na drahých lodiach
 zase tá iná pravda... pozerajú sa na mňa

na bohaté ženy* nemám a to ma vážne rozožiera
 teraz možno budem povrchný (námorník musí byť zvyknutý)
 ale to nie je nič proti tomu ako ma rozožiera soľ na palube

* - rozumej „*vzdelané intelektuálne zdatné*“ (?)

Som opäť šťastný (Začínaš byť trápny ! Toto už zažili asi všetci pred tebou. Nevenuj sa tomu príliš dlho, chlapče...)

Slnko vychádza
 bezoblačná obloha
 loď o pol šiestej ráno
 málokedy sa vám pošťastí byť na palube sami

aspoň si myslíte že ste sami
 pocit keď močíte do oceánu z lode o ktorej si teraz na chvíľu môžete myslieť že je vaša
 som súčasťou tohto sveta
 som súčasťou tohto oceánu
 ako môj moč
 nevnímam spojitosti ja som tá spojitosť

všetky myšlienky vo vašej hlave akoby sa práve spojili a dokázali poskytnúť niečo čo má
 opodstatnenie vo vašom živote
 ste iba námorníkom a zrazu viete že ste to dokázali
 tešiť sa

ale už sa to končí

ale toto bola tá vec prečo som námorníkom a prečo tomu verím

Pravda II (A neustále opakovanie sa v námorníkovi trúfalo pokračuje akoby nemalo kon-ca : Nech žije ľudské opakovanie sa v žití : Opakuješ sa v iných životoch, pretože si sa medzitým prestal zaujímať o iné životy, a to nie je fráza. Už nemáš spochybniť aký krok, dlho si totiž žiadny neurobil... Stále roztrúsený !

Dúfam že Boh (Poseidon) ani Diabol (Mariánska priekopa) nejestvujú
že hriechy sú len ďalšie zbytočné slovko
mohlo by to byť tak ako keď idete spať a nič sa vám nesníva
jednoducho koniec tma

umývať palubu keď už nič iné nie je na práci
chváliť sa včerajšou výdržou pri kartách
prosím len nič hlboké
veď more je samo o sebe dosť hlboké

pozvať iných námorníkov na posedenie po službe
skúmať ich duševný stav a odhaliť či sa im otvoriť

ešte som neprezradil čo je vlastne mojou úlohou na tejto palube
ale...

„pravdu povediac“ : často to neviem ani ja sám
hoci vykonávam čo mi povedia za plat ktorý má väčšina z nás
som na seba hrdý
aspoň dnes nebudem mať depresiu

ak by bola búrka ak by boli vlny vysoké
žil by som pre záchranu moju záchranu ostatných
teraz sa však už teším ako sa čoskoro spamprlíkujem
už nikto z nás neobjaví ameriku

len si to tak uvedomiť

ja si to nechcem uvedomiť a tak to bude lepšie

Búrka II (Začínaš stáť na jednom mieste a prestávaš si toho všímať !)

Keď je paluba zaplavená a kapitán kričí

posádka nemyslí na slobodu myslí na to ako prežiť
 niet jediného lúča ktorý by ohrial palubu
 len zima a vlhkosť
 slané vlny
 chceme prežiť
 chceme sa dožiť ďalšej prístavnej súložie prístavnej krčmičky
 myslieť na vnúčatá ktoré nikdy nebudeme mať

každý by sa najradšej vyhol palube a vlnám
 nikto viac nemyslí na studený sex
 ani na prístavné strácanie času

teraz je zbytočné spomínať
 zomrieť bez spomínania nemá veľký zmysel pre človeka ako ja
 búrka nahľadáva sebavedomie kapitána a dodáva posádke dôvod opiť sa o jeden večere navyše
 ...ten večer potom dodáva silu vyzývať oceán
 všetky jeho morské panny ešte o jednu búrku navyše

búrka už končí
 prežili sme

Cvrčkohra (Druhý veľký krok námorníka)

Na lodi ? na ktorejkoľvek lodi bol i deň ktorý nebol nikým uvedený
 toho dňa sa objavila prvá generácia cvrčkov

cvrlikali a cvrlikali až splodili druhú generáciu
 za krátky čas života cvrčka
 druhá generácia nebola ničím výnimočná ničím nová
 cvrlikala a cvrlikala ako tá prvá o prvej však nevedela
 až splodila tretiu generáciu

tretia generácia zdedila po predkoch v činoch „uvedomený“ dar uvedomený kým ?
 svojbytné telá s mapou lode v génoch...
 len aby sa jej ľahšie orientovalo v podpalubí lode na ktorej sa ocitla zaslúžene :
 generácia prežila v prístavoch !
dokonalosť jej existencie ak iná existencia pre ňu nejestvuje
 cvrlikala a cvrlikala nevedela o druhej generácii
 tobôž nie o prvej až splodila štvrtú generáciu

genesis

nebyť veľkej búrky... bola to vôľa prírody ? a má príroda vôbec vôľu !?
 polovica štvrtej generácie by neuhynula

prežili tí najschopnejší alebo len tí čo mali šťastie ?
 keď vyliezli na malé kopčeky použitej bielizne
 na sudy s alkoholom
 cvrlikali a cvrlikali o žiadnej generácii pred sebou nevedeli
 splodili piatu generáciu ktorá mala v sebe ďalší v činoch „uvedomený“ dar
 námorník si to uvedomil za nich

bezmyšlienkové vyhľadávanie vyšších miest
 vďaka génom vďaka...

na vyšších viditeľných miestach (*vždy bližšie k palube*) ich však ľahšie trýznili malí i veľkí
 námorníci

tí čo prežili veľké lovenie
 cvrčkovia takmer z vyhynutej generácie
 (generácie ktoré mali byť lepšie výberom kvalitnejšie...
 veď i najschopnejší najlepšie vyvinutý sa utopili
 pohovorme si o šťastí alebo o osude)

splodili šiestu generáciu ktorá zliezla na nižšie miesta
 späť do najužších najhlbších zákutí lode
 vďaka génom vďaka...

siedma generácia
 ôsma
 cvrčkohra ! cvrčkohra !

predchádzajúce generácie pre cvrčkov nejstávajú
 vpred kráčajú omylmi náhodami s telami vlastnej generácie
 nič nemajú naplánované rozhodujú sa „práve teraz“ a potom už „nikdy“

len sťažka by si rozoznal prvú generáciu od ôsmej
 „predané skúsenosti zdokonalené reflexy každého cvrčka v podpalubí
 - on prežije !
 zlepšenie sa v krízových situáciách“
 to predsa námorník na lodi nevidí

cvrčkohra je hra ktorá sa vyvíja v prospech samých cvrčkov ?
 alebo ktorejkoľvek lode
 jej medzier medzi drevami ?

pokiaľ je ti to jedno budú tu cvrčkovia tak ako tu boli už dávno
 ...ako pôsobia na prvý pohľad budú pôsobiť aj na posledný pohľad

žiadnej novej cvrčkohry sa opäť raz nedočkáš ak si nevymyslíš takú aká ti bude vyhovovať

„tvoja cvrčkohra by mohla opäť raz pre cvrčkov všetko vysvetliť všetko vyriešiť...“

až pokým nezabudneš aj na nich

vtedy ustrnieš v poznaní samého seba ako tej najväčšej bytostnej definície !

a to by bola tragédia najmä pre tvoje deti

ale ešte nie si stratený v cvrčkohrách námorníka hoci si sa v nich medzičasom stratil... veď

v živote námorníka medzi cvrčkami v podpalubí nie je stále (okrem cvrčkov v твоjich myšlienkach) nič

Pravda III (A zase rovnaká chyba po veľkom kroku.... Trápenie vychádza z teba, a čo je horšie, ukájaš sa tým ako pravý ľudský slaboch III A už to prestáva zaujímať i ľudí, na ktorých ti záleží !)

Málokedy na lodi akou je táto uvidíš až tak veľa tváří že sa budeš mysliet' zamysliet' nad krásou tej vlastnej

že sa budeš musiet' zamysliet' nad zmyslom vecí

robíš si svoju prácu tak ako si ju robia ostatní

keď delfíny okolo tvojej lode pištia a ty vieš že to nie sú ryby ale iba cicavce

večerná modlitba po dlhom dialógu pred večerou

aj satan by pochyboval ak by vôbec nejaký jestvoval

d'alší osamelý večer

bez ženy ktorú by si mohol milovať

je to iba obeť

tvoje povolanie

venuť sa moru oceánu

a nie pravde

pravda je iba námornícka bájka

pravda je námorníčkova milienka ktorú musí skrývať pred svojou ženou

keď ješ večeru a nechutí ti

spomeň si na všetko čo si musel prežiť aby si sa dostal až na túto rovnobežku

aby ti chutilo

Tepló (Prečo odmietaš pohnúť sa z tohto miesta !? V твоjich rokoch žili rodičia „plnohodnotnejší“ život)

tu si na lodi a toto sa svetu nepodobá toto je svet toto je tvoj svet
 oči máš plné soli ale nebojuješ za nové generácie ale iba za svoj zadok
 neschovávaš sa za žiadne slová
 pravdou však je
 lode a námorníci sú zanedbateľní oproti celosvetovej populácii
 ale majú toľko zvykov že si vystačia do konca svojich životov sami

chceli ste počuť prečo som sa stal námorníkom ?
 svoje intímne tajomstvo neprežradím

...

som námorník a to je jediné čo som v živote dokázal
 ďalšia búrka pominula
 nestojí to za reč napriek tomu o tom hovorím
 to je tá ľudská slabosť
 to sú tie ľudské slabosti

Kríza námorníka (Vrchol ničoty v tebe ? Už by si mal niečo podniknúť, už si znovu trápny)

Cítim sa tu cudzo
 na palube
 kde je niekto s kým by som sa mohol pobratať ?

nestáva sa často aby som sa cítil na mojej lodi cudzo
 vtedy začínam snívať
 dajte mi studenú sladkú vodu a dotyk človeka ktorý nikdy nevstúpil na loď

láska je tak cudzie slovo žiadne kormidlo s ňou nemá nič spoločné
 dajte mi pokoj s námorníctvom s loďami a miliónmi
 preč
 cítiť kontinentálny vietor na zadku
 zvláštne prečo sa začínam búriť práve v okamihoch :
 som si istý že mám všetko čo potrebujem k obyčajnému dožitiu v každom rádiuse
 hej braček natiahni plachty
 doba plachiet už dávno pominula
 „sme vrcholom a symbolom“ žiadne duše ani hlboké dávky nadprirodzena
 ak sa chceš raz za čas zrútiť
 pozri akou rýchlosťou sa plaví loď na ktorej si odsúdený pracovať ako otrok ktorý o tom vie
 buď šťastný a myslí na to že si budeš môcť v prístave zase raz vrznúť*

mysli ako námorník si námorník !

* - začínam zachádzať do legiend mojej osobnosti, je na čase si dôkladne užiť - poznáte to !?

Stretol som indiána po dlhej plavbe (Návrat k hodnoteniu slovami, ktoré akoby s tebou nesúviseli. Aspoň začínaš bojovať proti ničote v sebe... Len aby to nebola irónia)

Stretol som indiána po dlhej plavbe :
iba mne z celej posádky dovolil dvakrát si potiahnuť z umelecky poňatej *fajky*

fajčiť z indiánskych *fajok* keď si budem chcieť zapamätať kde kotvíme...
všetky kotvy sa mi zdvihnú pred očami

myslím že už by som ho nespoznal :

„Veľmi dobre viem, kým som. Som predsa indián ako každý iný indián. A to ma robí ešte viac než astnejším. Pretože neverím v Manitu, nesúhlasím s vedením našej osady :

Náčelník má už roky právo prvej noci. Jeho žena je tučná a chorá na dušu, opakuje stále iba jedno slovo : láska.

Všetci sa jej smejeme, keď náčelník nie je na blízku. A ona o tom vie, veď sa vždy usedavo rozplače.

Sme šťastní, že tomu, kto nám spôsobuje utrpenie môžeme raz za čas spôsobiť utrpenie aj my. Aspoň na krátky okamih nás to uspokojuje v našom indiánskom živote. Ale mám taký pocit, že zo strany náčelníka je to cielené. Zneužíva svoju ženu na manipuláciu našej malej osady. Aj keď som si vedomý, že manipulácia je občas jedinou skutočnou „slobodou“, ktorá nám ešte ostala.

A tak sa každý z nás radšej sústreďí na svoj stan a povinnosti v ňom.

Teraz len neviem, či je to od nás detské alebo detinské...

Ako sa volá dospelosť ? Ja som indián, ty si indián.

Vždy, keď sa už cítime naozaj zle, natrháme si zopár listov z rastliny Huá a je nám fajn. Väčšina komunikuje s Manitoum, myslí si, že je vyvolená. Preto neverím v Manitu, každý predsa nemôže byť vyvoleným.“

*

som si istý že už by som ho nespoznal

„snažím sa spoznávať len ľudí ktorí mi neškodia“

Dva dni predtým ako uveríš v Boha (A začína sa svätý boj o jedného človeka !)

Nezaujímajú ťa už nové náboženstvá !? ich vývoj pomalý vývoj...
 rodiace sa nové životy !? ich vývin rýchlejší a rýchlejší vývin
 až pokiaľ sa z praveľkej rýchlosti nezrútia
 - sotva dokážeme obhájiť svety ktoré sme vytvorili
 ale prečo by si im mal škodiť ?
 zdá sa akoby si o nich nevedel
 to sa naozaj len zdá
 „choroby - hladomory ktoré boli chcené - nechcené“ sú to iba povinnosti :
 klamstvá v klamstvách ktoré tvoria (glosujú) pravdu v pravde
 pre každého niečo iné
 a to bolí ! pokiaľ si sám
 pokiaľ sa nemáš ako zabaviť okresať myšlienky
 bolestivé skutočnosti správy odkazy (ak sa k tebe dostanú bez viery v niečo vyššie
 vymknú sa spod kontroly)
 znovu sa ozýva túžba po vyslobodení
 aj keď je to pre kapitána iba obchod :

dva dni predtým ako uveríš v Boha

chvíľkové presvedčenie chvíľkové uistenie sa o priateľstve s námorníkom s ktorým sa na súši už
 nikdy nestretnáš
 môžeš si ho pripustiť až ku koži :
 - vlnobijné odsúdenie ničoty vo mne
 nemám sa čoho zachytiť
 - vracia sa ako príliv a odliv všakže ?
 poznám to poznám - smial sa pod vplyvom ópia

vlnobijné odsúdenie ničoty ktoré by **niekto** opísal až k odovzdaniu života Bohu

kapitán potrebuje posádku ktorá bude veriť v Boha
 v takého námorníka akého im ho dodá keď zhodnotí úroveň a presvedčenie mužstva

a žiadna vzburá nehrozí

nadýchne sa

prednesie :

- zbaviť sa zodpovednosti na lodi plnej citovo oslabených námorníkov je ľahšie ako v záchranom člne v ktorom si sám nevieš koho zachraňuješ ale je ľahšie hovoriť si že niekoho koho dobre poznáš zachraňuješ v malom člne uprostred rozbúreného mora pritom sám potrebuješ záchranu a teda vieš čo očakáva ten čo potrebuje záchranu :

ak zomrieť tak s vierou v môj život v moje bytie ! že nebolo zbytočné !?
 ak sa utopím v rozbúrenom mori
 aspoň sa stanem súčasťou života iných námorníkov
 „to bol ten čo sa utopil v rozbúrenom mori
 šťastný to námorník“ slabá to útecha !? keď ja neviem

A je tak ťažké žiť na lodi plnej citovo vyprahnutých námorníkov
 kde každý potrebuje stále dokola počuť slová o vlastnom spasení len preto že v skutočnosti nevie
 čo očakáva
 bojovať znovu a znovu o prežitie ?
 milovať nové a nové analfabety ničotky
 „príroda sa nesmie cítiť ukrátená - vo mne“
 zarobiť pre deti ? strácať čas pri starých témach v prístavných krčmičkách ?
 zabaviť sa s citoslovcami „budúcnosť minulosť načo“ ?

(pomyslí si : ani ja už o tom nechcem viac počuť)
 nech sú kapitánove slová akokoľvek naučené musí ich povedať s oduševnením
 jeho loď čaká ešte dlhá cesta :
 - dva dni predtým ako uveríte v Boha
 synovia dva dni
 a bude vám lepšie verte mi

vytvoríš si ochranu : prijmeš len to čo chceš... naozaj ?

a predstav si dostane sa ti odpovede !

„to čo v sebe obsahuje prvé more na ktoré si pamätáš obsahuje v sebe každé iné more ?“

- som na vrchole všetkého
 považuješ sa za toho kto si stanovuje vrcholy všetkého celkom sám ?

kapitán a posádka ktorá verí v Boha sa zväčša doplaví ďalej
 len preto že duše telá sa aspoň na chvíľu zbavia vnútorného boja

- je za tým oveľa viac chlapče - doplní takmer nezrozumiteľne námorník prevesený cez zábradlie

zaujímavé ako opití námorníci hovoria tie najhlbšie vety

- ale Boh jestvuje ! - vykrikuje kapitán a v očiach sa mu zjavia slzy (už dlho neplakal)
toľko výčitiek koľko má v sebe on má v sebe každý námorník :

- všetko za čo sa modlím je viera námorníkov len aby sme verili viac ako v seba !
to predsa pomáha keď nevidíš pevninu...

a do prístavu sa dostaneme ale prečo nás v prístavoch čaká len zúfalstvo a hlad po moriach oceánov ?

- ...zopár strát v mene Boha sa dá vždy obhájiť !

- ale čo potom kapitán čo potom ?

- neviem myslím že stačí iba veriť a všetko príde samo...

Námornický boh (Si nepoučiteľný ?)

Vstúpil do mňa ale ja som ho zabil
zabijem všetko čo by ma mohlo ohroziť
neviedol som s ním žiadne rozhovory
ani námornický satan nie je mojim vzorom

som neveriaci námorník
už neverím ani svojmu námorníctvu

neviem prečo ale teraz cítim na jazyku kozie mlieko
matka pracovala ťažko aby som bol niekým iným ako som
komu to má dávať zmysel ?
jediné čo zmôže je asi iba zatajiť pravdu a uveriť v inú pravdu
aby mala radosť z toho že si môže predstaviť kým na lodi som

sám život je stále odznova začínajúcim človekom jediného Boha ak pátra ak sa pýta
(„spasiteľské snenie“ o jedinom Bohu ?)

ja som k tomu dospel až teraz moja matka už dávnejšie napriek tomu odvtedy v neho verí ešte
oddanejšie - celkom úprimne ako námorník ju chápem

veď ak sa loď začína nakláňať ty si začínaš onikať
je to posledný „skutok“ ktorý môžeš pre seba urobiť
zomrieť s pocitom že zomierajú všetci

na ostatných si sa už dávno vykašľal
 kapitán je *κ o m i κ* - musíš byť expresívnym je to tvoja forma spovede a uvoľnenia keď si sám
 v uzavretom priestore
 ale žiť na súši asi by som dal aj ja na náboženstvo
 dobre to vymysleli
 určite by boli dobrí námorníci

na mori si buď bohom
 alebo proti nemu bojuješ pretože tvoja osobnosť neskoro spozorovala že si sa ním mal stať ty

tam kde si nikdy nevyslovil to čo si myslíš - nemal si prečo
 sú také miesta ich staviteľom by si najradšej dopísal na ich pomníky : všetky lode raz budú
 vrakmi

vráť sa k námorníckym koreňom
 myslíš si že ich máš že ti boli pridelené Bohom ?
 ...Bohom ktorého už viac v sebe nevládzeš *vydržovať* : práve teraz je pre teba výhodnejšie
 zotrvať v presvedčení že každý oceán má koniec

„Boh je námornícka fregata ktorá nemusí byť vpustená do vôd morí - je to len výstavný kúsok
 tak sa aspoň vrakom nikdy nestane“

v to dúfa tvoj priateľ nad tebou na dvojposteli
 je to zúfalé pre teba - počúvať ho napriek tomu čo si povedal predtým
 výborné pre neho - počúvať sa (spoznať námorníka do morku kostí je ťažké zväčša sa ti roztrasú
 vlastné kosti)
 námorník je však dobrý hoci občas si sklamaný z jeho irónie :
 - neútoč na Boha vo mne
 Boh vo mne je mojím majetkom
 ak ma zmeníš narušíš pamiatku na tisícky ľudí ktorí sa podieľali na fregate Boha vo mne

„koľkí námorníci tu už boli aby pochopili že námorníkov z nich robia ľudia ktorí nikdy
 námorníci neboli“

**Jeden deň predtým ako uveríš v Boha (Svätý boj si dokázal potlačiť, ale skôr či neskôr sa
 vráti, našťastie pre teba...)**

„Boh je dôkazom duševnej evolúcie človeka“

- Bože koľko ľudí verí len preto že sa zničilo nihilizmom...

nepochybuj ! odvolávanie sa na vieru zostáva aj po tisícročiach rovnaké a aj zostane ?

chlapče !

skúška charakteru - viera

nemaj žiadny strach

vždy sa nájde niekto kto nazve všetky (nové) evolúcie ďalšími Božími stacionárnymi bodmi

„pôjdeme do neba pôjdeme do pekla niekam určite pôjdeme“

čo ťa zase udržuje v neistote !?

tvoja spermia koná predsa nezávisle na tebe ak ju vypustíš na cesty

nevie čoho je súčasťou

nevie koľko spermií je okolo

že chcú to isté čo ona

vie len to čo potrebuje vedieť

akú má šancu že splní svoju úlohu !?

nemôže vedieť akú má šancu ved' ak by vedela... vieš si to predstaviť ?

jeden predtým ako uveríš v Boha

kedy si ju oplodnil ?

Skok (Koľko rokov stojíš a prešľapávaš, koľko rokov ešte o tom nebudeš vedieť ?)

Videl som námorníka ako skočil cez palubu

to už bolo pred rokmi

nikto sa nezaujímal prečo

hodili sme mu záchranné koleso

nakoniec sa zachránil

z nášho pohľadu

a jeho pohľad ?

voda bola studená aj keď bol iba námorníkom s výrazom šialenca

ani alkohol ani sex ani sebaľútosť - nechválil sa tým neprovokoval

raz za čas pôsobil ako sklamaný farár

rútil sa pred nami už týždne každý z nás (však) vyzeral podobne

v najbližšom prístave dostal výpoveď chcel sa upíť k smrti „len tu a nikde inde !“ (predtým kdekolvek)

nikto sa o neho nezaujímal

mesiac bol k nám na lodi nevrlý

nemal som ho rád

prečo sa musia rodiť takí ľudia ako on ?

príroda na mnohých ľudí už nestačí
rozhodnú sa skončiť napriek hlasu všetkých pudov alebo...

„alebo“

preto ich nesmieme mať radi

človek by predsa bezohľadne skutočných bohov* nemal mať nikdy rád

* - bezohľadne skutočných ako spiatočníckych ?

Aféry námorníka (Tretí veľký krok námorníka)

Stále žiješ iba pre aféry námorníka ?

len aféry „prežitia“ ?

- ja predsa žijem môj život čo by ma ešte malo zaujímať !?

ak je „pravdovravnosť v zmysle pre humor“ prijateľnou skutočnosťou aspoň pre jednu osobu (ktorú dobre poznáš)

ak utekáš pre niekoho stojíš a nevyvrátiš mu to nech by si bol i zadychčaný

nech by sa ti zdalo :

- nepochopil môj zmysel pre humor !

za to ty si pochopil jeho vážnosť - bez zmyslu pre humor - až k jeho koreňom na vŕzgajúcej palube

síce až vtedy keď si sám sebe odpovedal :

- námornícky úškrn je často až príliš rovnaký u všetkých z nás na to aby som sa dokázal plaviť v pokojných vodách s námorníkom vedľa seba (čo ti to teraz pripomína ?)

„stále neviem kvôli čomu sa plahočím bez detí a to už mi ťahá na tridsiatku“

„ži a nechaj žiť s deťmi či bez detí v rovnakom tápaní v rovnakom poznaní ako je to tvoje

v zatiaľ nepochopenom uvedomení cudzinca ktoré sa nezlučuje s tým tvojim... považuješ svoje vedomie za maximum aj pre toho cudzinca ?“

- ži a nechaj žiť v každom poznaní s ktorým sa stretneš o nadvládu vo vedomí námorníka !

chlapče... chlapče

musíš sa vyrovnat' s tým že väčšina z nás sa rozhodla pre pomalšie prijatie „úlohy vo vlastných aférach“

aby sme ju prijímali „s rozvahou“ a nie hneď na začiatku
to by mohlo všetko pokaziť... hádam si rozumieme
nie hneď od začiatku uvedomovania si humoru života v nás
pekne postupne... hádam sa chápeme

a tak sa zvyčajne stáva

že neprijmeme vôbec nič

v starobe zabúdame na to čo sme prijali v mladosti

strácame náväznosť

...radšej už neprijímame nič aby sme sa ešte viac nedoplietli v aférach prežitia námorníka

veru

musíš sa vyrovnat' s tým že sa pokúšame vyhnúť vlastným aféram

chlapče keď sa s tým vyrovnáš nebude pre teba problémom skríknúť :

- utekám

nemám chuť nechať žiť nikoho a nič ! - a pritom stáť... čakať na dosiahnutie aférami prežitia
námorníka
muža a ženy

Hnačka (Rýchle spochybnenie tretieho veľkého kroku námorníka)

Keď som mal hnačku

pil som málo

bál som sa alkoholizmu ktorý by mi neposkytoval šťastie zo života

musel som pitie obmedziť

často som mal totiž pocit že sa mi do tela vylučuje moč

túlal som sa po lodi a preklínal otca matku

práve som sa na chvíľu zbavil pocitu že skončím ako filozof* zruinovaný vlastnými črevami

posol ktorý sa nemá prečo dozvedieť čo za posolstvá to nesie

stalo sa - najhoršie pocity ktoré si pamätám ale nechcem

„pochopenie všetkých potrieb námorníka až k ich suchým podstatám bez vln bez soli

to my sme tí tvrdí muži

kopírujeme život ktorý sme stvorili

pochopenie s bázňou a hanou“

a ostatní námorníci ? „nie ! nie som naposmech - chápú to ! chápú čo už raz prežili“

a čím viac chápali môj problém tým viac som sa nenávidel

každý sa mi vyhýbal - áno áno chápali ale...

chápanie nestačí ak sa vám raz za čas podarí znenávidieť život viac ako ho kedy nenávidel váš predok

to je TÁ evolúcia a vy ste TEN námorník

* - filozof je námornícka nadávka

Hymna námorníkov (Stála hymna idiotizmu človeka)

V prístavoch sú naozaj milióny hladných psov a mačiek
viete si to predstaviť

pes a mačka sa sami pre seba nikdy nestanú slávnymi
rozmnožili sa len vďaka nám
všetky šľapky už čakajú na príchod našej lode v zimných mesiacoch
chcú zarobiť
chcú si kopať nové kožuchy

krása ľudskej hlavy
krása mesiac opusteného námorníka
aj mne je ukradnuté koľko zaplatím pokiaľ na to budem mať
rozložená myseľ bez lode sa konečne začína cítiť ako rozložená myseľ na lodi
tak či onak
zrazu ti chýba kymácanie zo strany na stranu
pohojďavanie sa
nepatríš do žiadnej vrstvy - aj toto je už na teba príliš veľa
skutočné ženy nezaujímaš

skutočných ľudí nepovažuješ za skutočných
oni sa neplavia a ty ich nemôžeš sprevádzať na cestách po oceánoch o ktorých si myslíš že vieš
viac

zvracajú smútia - snažia sa milovať uvoľnení ?

sú unavení - častejšie a častejšie „kričia“ (aby ich niekto počul)

kričia (nezaujímajú ich či niekto počuje raz zo sto zakričaní)

plahočia sa

dokážu sa presvedčiť že plahočenie za niečo stojí... tak ako námorníci !

nič lepšie nepoznajú

vykračujú si po súši rovnako ako ty na lodi po palube lebo sú naučení prežiť rovnako ako ty
robia to

lenže **TY** si stále veríš :

predpokladáš

myslíš si že to iba námorníci sú na tom tak zle aby museli pochopiť

tú evolúciu

na súši na kontinente

na mori však námorníci odmietajú čokoľvek chápať

tam sú doma tam nemajú čo chápať

a „skutoční ľudia“...

na mori by si nemali priveľmi užívať

tam nie sú doma tam nemajú čo oponovať

posádka totiž neodpúšťa rušenie cyklu ľudskej premeny

v noci

a „skutoční ľudia“ sú často naivne presvedčení že vedia o mori viac ako ty

ty si zase myslíš že vieš viac o ich príbytkoch

vráť sa na more ktoré patrí oceánu aspoň tak sa to hovorí

dúfaš že vieš kam patríš ale čo keď...

ale čo keď !

v kútiku duše dúfaš napriek tomu že sa máš rád

že sa tvoja loď potopí a ty sa utopíš

nie je to ale tak jednoduché

asi nie je správne chcieť zomrieť ako námorník a popritom ešte aj skryte dúfať že sa ti podarí žiť

životom suchozemského muža

s rodinou

si námorníkom buď námorníkom drž sa svojho mora bojuj o miesto na ďalšej lodi

alebo sa zblázni alebo skoč do mora

hm čo hovorí tvoj koľký už kapitán ?

život je krásny máš tisíc možností ako sa zblázniť

už si o tom počul veľakrát

sloboda ako filozofia námorníka nejestvuje a ty ako služobník lodný by si o tom mohol rozprávať
 môžeš veriť na osud ak ti to pomôže samozrejme
 naučiť sa veriť vo vieru ktorej si sa vysmieval veriť nevyvrátiteľne ?
 ale to by bola asi iba zásterka najmä vtedy ak by si našiel vo viere odpoveď
 - vo viere by mala byť nádej že otázky budú zodpovedané v duši Bohom
 viera preda nemôže byť jedinou odpoveď na všetky otázky človeka – zašepkala ti matka keď sa
 s tebou lúčila pred prvou plavbou
 aj teraz máš stovky zásteriek jednou z nich je napríklad celá tá námornícka príručka správania sa
 v skupine chlapov ktorí sa zabávajú na tom že pre istotu nič nevedia a ak by aj niečo náhodou
 vedeli tak sú to preda iba podradní námorníci

naveky vekov námorníkom ?

Na ostrove I

Neplavili sme sa po širom mori
 nebyť zbiehajúcich sa oblakov cítil by som sa ako v nebi
 a nemal by som strach z búrky
 v prvom raji ktorý nenazývame výsmechom

drevené stoličky vŕzgali plavili sme sa bez filmov
 konečne som sa videl ako muž ktorý v rukách drží jedno drevené madlo
 plavili sme sa zátokami na malých člnoch z lode
 na ostrov ! za domorodými ženami
 nezrozumiteľnosť ich jazyka nám spôsobovala radosť

dávno predtým ako sme si zažili „tú radosť“ sme vedeli že ešte zažijeme „tú radosť“
 niekoľko domorodcov ktorých sme znenávideli a oni znenávideli nás
 všetko v rámci pravidiel nášho sveta
 ale možno nie v rámci pravidiel ich sveta

bolo nás viac... a mali sme čo ponúknuť ženám keďže sme mali čo ponúknuť ich deťom
 voňaví a okúpaní

ostrov ktorý sme objavili a domorodci ktorí boli presvedčení že to oni objavili nás
 ich svet bol totiž ešte menší ako ten náš

Na ostrove II

Skočiť šípku do stredy jazera
 aby dáma videla že európania vedia čo je to súboj o krásnu ženu
 sme tak ďaleko že sa už môžeme cítiť ako doma

v noci sa pokúsiš ospravedlniť všetkým ženám ktoré si mal iba s jednou neznámou ženou
 „pokým som si uvedomil že sa môžem uvoľniť už som zaspával
 bez nej“

si tak ďaleko že ani more ťa neláka
 už žiadna diaľka nebude tak hraničná ako jej pot
 zachytený na tvojich stehnách
 keď si plakal pretože u nich bol plač oslavou pokoja v duši každého kto sa vyplače pred ženou
 ty si plakal iba preto že ťa bolelo v duši
 na pokoj oslobodenie si ani len nepomyslel

*

a každý námorník sa aspoň raz cítil až priveľmi dobre
 vtedy si povedal v duchu :
 je čas vrátiť sa na loď

**Všetko čo na lodi vieš (Štvrtý veľký krok námorníka, aj keď teraz na to ideš z opačného
 konca a hovoríš o sebe ako nikdy predtým : vieš o tom, že hovoríš o sebe bez sebakontroly
 a sebacenzúry)**

Pracuješ pre iných vs. : „pracujem najmä pre seba svoju rodinu...“
 si vazal slobody ktorú užívaš ako pilulky na spanie ? (v poézii - v demokratickej fraške dráme
 exile)
 pracuješ pre štát ktorý tvoríš v ďalších a ďalších predstavách
 o ktorých si myslíš že boli „vždy“ tvojimi predstavami

pracuješ pre národ a hrdosť pre mienkuvornosť
 pracuješ ? nikdy si skutočne nepracoval „na svojom vnútri“ :
 všetko čo si mal všetko čo si získal bola myšlienka na rozhúpanú loď počas búrky
 na zimomriavky ktoré prešli po chrbte
 zmysel sa vytratil hneď ako búrka pominula
 ako loď vplávala do prístavu
 to oni vymysleli ? odpoveď na otázku *kam s myšlienkami obmedzujúcimi pôsobenie námorníctva v
 každom námorníkovi :*
 hrdosť a mienkuvornosť
 chuť na lásku ?
 nutkanie vidieť brieždenie ?
 chuť na všetky veci ktoré ti boli odoprené
 dokážeš ich pomenovať ?

boli nezaujati boli ?

utiekol si schoval si v konickoch v sexe v hudbe v divadle
vo výchove
vidiet sa vo filmoch v knihách

prežívať nedosiahnuteľné deje
veriť hrdinom byť hrdinom
keď si sám a nikto ťa nevyrušuje !

ak si kedysi povedal že sa všetko opakuje
už nemáš tú istotu
aby sa niečo opakovalo niekto si musí uvedomiť
že sa všetko opakuje
a ty sám na to nestačíš
to je tvoje presvedčenie
škoda ?
že tušíš : akoby „to“ tušili všetci
málokto z nich sa spýta na radu starších :
čo opakujem z predchádzajúcich životov ?

ale

„ak som len raz opakujem vôbec niečo ?“
pracuj na prvej alebo poslednej lodi !
nech nevieš prečo pracuješ
nech nevieš prečo plodíš z akého presvedčenia v mene akého princípu

telo ti prikáže
ach opäť tie princípy !
chúťky ti prikážu ak si necháš prikazovať
a partner ťa bude podvedome ? nútiť
a ty budeš nútiť zase jeho

priprav sa ak už nie si pripravený
všetky tvoje deti
všetky tvoje zálety a odvody
máš meno máš vnútornú reč ?

veď si už videl toľko lodí medzi vlnami
povedz veríš svojmu presvedčeniu ?
- naozaj nič nové neobjavím !? naozaj ?

ale čo by sa stalo ak by si skočil cez palubu v strede oceánu (ako si pôvodne chcel v puberte ?)

nuž čo ?

tam by si tiež pochyboval či je v hĺbke ešte niečo nové
ak by tvoje oči videli rovnaké druhy rýb rias vrakov

rovnako slaný oceán v strede ako na jeho začiatku ?

zo stredu oceánu na juh na východ na sever na západ
chlapče

bolo ďalej niečo nové ?

skús si spomenúť...

*

venuješ sa bytostným otázkam čoraz častejšie ? chlapče asi ťa niečo nudí...

- už na to sám nestačím - to je tvoje presvedčenie

chceš sa biť za negáciu a bolesť alebo za pôvaby okolitého života ktoré si ešte ani nezačal naplno vnímať ?

Vyhodený nepripustený na novú plavbu (Starnutie a duševné ničnerobenie niekoľko týždňov)

Dostal si dovolenku

si starý a začínaš pociťovať potrebu obdivu

ani nevieš prečo ale už ti nič nechýba a všetko sa ti zdá nedôstojné

piť nemôžeš a marihuana je pre dospievajúcich

nie že by si na ňu nemal ale už ti to nič nedáva

chcel by si sa plaviť ?

starý námorník v spoločnosti :

veľryby sa občas vyhodia na breh a my nevieme prečo

je to strašné až teraz svet nechápeš

a hoci si bol veľakrát počas plavieb dole

spomínaš na to ako na chvíle o ktorých si vedel že za niečo stoja

správaš sa akoby si vedel čo znamená byť iba pre seba a pre nikoho iného

si sám potrebuješ loď hoci by to mala byť len malá rybárska

chcel by sa presťahovať a žiť pri mori so svojou malou rybárskou loďkou

lenže do cudzieho štátu ťa len tak nepustia
 bolo ľahšie byť námorníkom a o nič sa nestarať
 až teraz vidíš koľko je a bolo rôznych právd
 čo budeš robiť ?

Znovu šťastný (Ďalší návrat k starým slovám, lenže ty už nemáš dvadsaťtri, aby si bol šťastný, že si dospel „iba“ k poznaniu svojich rodičov !)

Mal si priateľa keď si bol mladší spolu ste slúžili na jednej lodi
 teraz je kapitánom a spomenul si na teba najmä preto že ti mohol dať nižší plat
 ale aj tak si mu vďačný
 zostal si stáť na jednom mieste to je síce pravda ale už si vážiš aj toho miesta
 a nechceš ho opustiť

trúfaš si slúžiť na lodi pokiaľ nezomrieš
 veď načo si dávať otázky - čo som mal zo života ?
 už nenavštevuješ analfabetky v prístavoch
 už nechceš vyjsť z lode

nikdy si nebol ničím výnimočným najmä sám pre seba a to je vždy tá najväčšia bolesť
 ako námorník si však aspoň nemusel bojovať stále proti sebe tak ako na kontinente
 znova sa plavíš
 znova sa plavím
 som opäť šťastný bez nutkania viesť akýkoľvek vnútorný dialóg

teraz som človek akého vždy príroda chcela mať som človek bez bytostných otázok
 chcela mať príroda takého človeka ?

Hráč na klavíri (Pokúšaš sa byť historickým, ale dostávaš sa k sebareflexii. Začína sa posun do nových vôd poznania života, aj keď teraz to tak nepôsobí a ešte ani dlho nebude)

Predtým ako som sa stal námorníkom
 bol som hráč na klavíri
 plakal som pre bolesť v prstoch hral som cvičil som a nenávidel som „iba“ klavír (?)
 ale pomaly

...pomaličky som prestával rozumieť iným veciam a tak som hral pretože to bolo jediné čo som vedel z povinnosti

(žiadny rasizmus lebo sa nemal odkiaľ vynoriť)

všetci smerovali smerom do sveta zdalo sa len ja smerom do seba
myslel som si že sa aspoň zbláznim budem mať svoj vnútorný nepokoj

„*ačo každý génius*“ ale nehovor ! že by génius ?

stále sa porovnáš s inými „*či tiež zažívajú morskú chorobu na súši*“

nepokoj ktorý sa stane nástrojom *ovládania*

myslel som si že budem klavirista... *v dobrovoľnej izolácii*

VÝNIMOČNOSŤ A ZBYTOČNOSŤ

(takže nakoniec)

predal som si klavír

už to všetko bolelo až priveľmi :

voľnosť pri džamovaní - asi sa to ťažko chápe ale zabilo by ma to do troch mesiacov

(vlastne ?)

nikdy som sa nechcel stal námorníkom

ale to čo máte v sebe musíte zo seba nejako vybiť

skôr ako sa zbláznite si toho vytrpíte toľko že ani zbláznit' sa nestojí za toľkú bolesť :

dni bez významu dni ktoré nepovažujete za súčasť „rešpektovaného“ ja

dni kedy som vyslovil len zopár slov... vyjadrovali všetko čo mohli ?

bez varovania slepo vedený sfanatizovaný

slov bolo viac ale téma zostávala rovnaká

(nebolo v nich nič čo by mohlo zaujať ?)

bez varovania slepo vedení sfanatizovaní...

tie slová ešte aj dnes používam na odzbrojenie klaviristu vo mne

ak vôbec nejaký bol

len sa vyhováram :

napriek všetkej „klavírnej slobode“ som pociťoval neslobodu pri voľnom džamovaní

- vtedy pochopíte že hranice jestvujú

môžete iba rozbiť klavír alebo ho predať

zvuk je obmedzený tak ako námornícky život

a občas sa ešte aj teraz cítim rovnako

...bol som však mladý a nevedel som čo s tým robiť

oni vymysleli čo robiť keď si naozaj nikým

naučili ťa napínať plachty aj na lodiach ktoré ich nepotrebovali (dieselové motory „dízlaky“

atómové motory „atómky“)

to ty si musel cítiť tú potrebu
napnúť plachty ! nikto iný by to nespravil hoci v zálohe bolo pripravených ďalších dvestotisíc
námorníkov

Sebatryznenie námorníka (Perpetum mobile námorníka)

Kedysi dávno námorníci umierali
a nevedeli prečo
zväčša si mysleli že sa na nich hnevá Poseidon

teraz námorníci umierajú...
ani oni nevedia prečo
niektorí si myslia že sa na nich hnevá rovnaký Poseidon a niektorí už neveria ničomu (- je to
mozgodľáb)
hovoria : tak sme si istý aspoň v jednom
idioti ! neveria ani kapitánom ani lodiam ani v bezúhonnosť oceánu...
nazývajú to sebatryznením každého „trošku uvedomelého“ námorníka idioti ?
sú presvedčení že pochopili niečo také ako seba samého aj bez spoluúčasti mora v ktorom prežijú
väčšinu života
nevyvrátiš im to nevyvrátiš
niektorí sú vyrovnaní v predstieraní že neustále zomierajú ako námorníci
a niektorí sú vyrovnaní s tým kým budú ak zomrú ako námorníci... ale nie ako ľudia
- ale kde je ich právo na *uvedomelosť*... právo ktoré im zobralo *obyčajné prežitie* ?
ktoré more (vždy mohlo byť iba jedno) ktorá loď (prežila posádku) ktorý
kapitán (neopustil ani loď ani posádku) zlomil ich vieru v nemennú ľudskosť ?

- aj my sme kedysi verili :
„Život je dar s ktorým smrť a zánik nemajú nič spoločné“
teraz však ? **pomenovať veci slovami o ktoré nikto nestojí to je život**

aby priveľmi netrpeli odvolávajú sa na deti v prístavoch
v prístavoch zase na more na kapitána na loď
až sa nakoniec aj ten posledný z nich odvolá („radšej“ !?) na Poseidona...
aby sa nemusel odvolávať na vlastné sebatryznenie na perpetum mobile námorníka o ktorom vie
stále menej

**Plním príkazy pán kapitán (Ešte raz a naposledy, už nemáš dvadsaťtri ! A nenarodil si sa
len preto, aby si zomrel... Aby si zostával trčať v poznaní a v pravdách svojich rodičov,
tomu sa totiž hovorí ustrnutie bez vavrínov)**

Je mi jedno kam sa plaví táto loď
 dajte mi príkazy som už hotový námorník po toľkých rokoch
 prekvapenie ?
 zase si všimnem onanujúcich mužov myslia si že je to normálne po toľkých dňoch bez žien
 a nie je ?

je to po prvýkrát čo má posádka vlastného kňaza na palube
 neviem kde ho vybrali a kto ho doporučil
 koľko mu museli zaplatiť ?

a ktohovie či je to pravý kňaz
 videl som ho s tými mužmi
 do neba sa dá ísť asi rôznymi cestami
 spomínam si - toto je stará veta ale už neviem kde som ju počul

vezieme len obilie
 v akejsi krajine je kríza
 je mi to ukradnuté už som si zvykol na utrpenie ktoré pomáha cudzím
 občianska vojna a veľa mŕtvych
 objednala si nás nadácia „Zachráňme deti“

to obilie
 aspoň podľa toho čo som počul od chlapov
 je veľmi nekvalitné a plné potkanov
 niektorí z nás spoznali v potkanoch svojich blížnych :
 „aspoň dajaké cicavce“
 - teraz uvidieť delfíny bol by som šťastný

niektorí z nás zabudli že to čo jestvuje v námorníkoch jestvuje aj v ľuďoch

niektorí z nás chodia močiť na nekvalitné obilie záchrany troch detí z troch tisíc detí močiť...
 irónia ktorú aj tak vždy pocítia *tí poslední tí najmenší tí bez určenia osudu v histórii ľudstva*
 (tak to vidíme aj my keď močíme ? alebo až niekoľko rokov potom !?)
 a kapitán si je dobre vedomý :
 hraničná beznádej „len jedného“ námorníka !
 stačí ju držať pod kontrolou
 na to tu je predsa je - kapitán !

už som s ním hral zopárkrát karty
 musí mi zaplatiť v prístave asi dvadsať pív - presné číslo vie on
 stavili sme sa
 ale mrzí ma najmä to že tú hlavnú hru som prehral ja

a musím mu zaplatiť jednu z tých lepších...

náš kapitán má svoje problémy
pôvodne študoval filozofiu potom techniku nezmienil sa kde hoci ho poznám dobrú dekádu
zdá sa že je svojim spôsobom rozumný
často sa s ním dá rozprávať aj o iných veciach ako iba o chlaste sexe fete jedle lodiach

- politiku nemám rád históriu nepoznám a filozofiu neuznávam na to som už videl veľa !

asi preto sa máme navzájom tak radi

ja si ho vždy rád vypočujem veď je kapitán
a on sa môže vyrozprávať nie len stenám kajuty
myslím si že sme celkom dobrí kamaráti na to že on je kapitán

kapitáni sú predsa vždy tak trochu izolovaní

Definícia prístavného vzťahu

Už nie je nič krajšie keď mlčíš keď mlčíme spolu
nežmurkáš (je to len príjemný uvoľňujúci spánok)
nedotýkaš sa ma ale si pri mne to stačí keď sa o tom dokážem presvedčiť
definícia vzťahu nie je čo definovať stačí keď ležíme vedľa seba
a nikto nemá potrebu hovoriť o niečom veľmi hlbokom
alebo ešte lepšie ?
o čomkoľvek plytkom

jednoducho o ničom

- povedz bude pršať ? naozaj si to myslíš !? a prečo si to myslíš ?
...ak niekedy medzi milencami dôjde na „milovanie konečne o všetko“
aj keď je to iba milovanie bez plodenia
spomienky sú pekné ak si na ne občas spomenieme
potom zase môžeme čakať ďalej

definícia vzťahu nie je ďalej čo rozvíjať
stačí keď nikto z nás neprosí o pomilovanie
a napriek výhradám sa k tomu dostáva čoraz častejšie

už nie je nič krajšie keď mlčíš keď mlčíme spolu
oblečiem sa a zabudnem si spodnú bielizeň vedľa teba

je to moja úchylka je to moje víťazstvo
niekedy !

viem ako prežiť *bez bielizne* kdekoľvek

je to moja prehra ?

ak je to nutnosť bez ktorej by som sa zbláznil !?

dobré že povieš :

- jedna z mála schodných ciest ako prežiť všetky definície prístavných vzťahov...
námorník neboj sa

aj pre mňa rovnako ako pre teba ! - a ešte raz zopakujes čo si povedala

Víťazstvo (Naozaj ? Chlapče, začni už na sebe pracovať !)

Na palubu svieti slnko tak ako už veľakrát predtým

námorník si robí svoju prácu

a pritom sníva o pekných ženách

prečo sa paluba musí lesknúť ?

to nevie ani kapitán*

ale zvyk je zvyk

teraz viem človek je tým koho zo seba urobí ak posádka odsúhlasí

a kapitán vie o jej mlčaní

* - kapitán hovorí : mikróby chlapci mikróby !

a my sa ho pýtame : boli ste už v našich kajutách ?

na tejto plavbe mám za spoluležiaceho / dvojpostel' na mori je nemenná krása

mladého „námorníka“

hlava plná hormónov („vek ani duša námorníka neoklame len rozum je sluha Poseidona najväčšieho morského
ovplyvňovateľa !“ - tvoj prvý kapitán sa často opakoval...)

a predsudky voči starším ľuďom / rád sa s ním rozprávam

on ma vždy nevdojak uistí :

„*vo vnútri som bol vždy fajn*“

možno cítim tak trochu výčitky že som toho nevyužíval viac ale to je zase vec osobného

pripustenia stavu vecí

snažím sa mu radiť

je to nový pocit !

sám neviem prečo

nechcem aby si toho vážil

nepotrebujem aby si toho vážil ?

ale karty s ním nehraám ani s ním nepijem
ved' pokiaľ ho chcem naučiť viac ako len námornícku abecedu...

naučiť - nie je to zvláštne ?

škoda že ako námorník bude tak či tak musieť prísť na všetko sám
doteraz sa mi nepodarilo zistiť na čo vlastne prišiel
mladí ľudia sa učia čoraz viac predstierať
ale ako námorník raz hádam príde na to že nemá čo predstierať

**Muž v strednom veku v krajine zázrakov vchádza do stredného územia keďže moria ktoré
by mohol preplaviť... už ich niet (Piaty veľký krok námorníka. No, nemal by si žartovať
s osudom človeka !)**

Náš mesiaš povedal :

„Boh“ stvoril Zem...

a ľudia stvorili umelú inteligenciu

()

Boh nie je... ak pre inú civilizáciu bude človek bohom aspoň na chvíľu

(?)

„a k tomu si zase ako dospel ?

... hovoríš že celkom sám !?“

nuž !

to je oveľa lepšie ako keby si k tomu dospel v spolupráci s niekým
takto sa dáš oveľa ľahšie izolovať

dobre...

stále tomu veríš ? ale chlapče chlapče !

ak Boh nie je ako hovoríš

potom nikto nevie o vnútorných pochodoch

v tebe

nesnívaj o cudzích pravdách !

*si citlivý pešiak z armády ktorá pochoduje a pochoduje
„máme jednoznačnú presilu“ len tak ešte nájsť nepriateľa
len škoda že armáda pešiakov zbrane nikdy nevytiahne
chýbajú jej vo výbave aby sa náhodou nezburila
generáli však presvedčia všetkých :*

- zbrani je dostatok - keď ukážu tie svoje
 chceš byť výnimka
 chceš byť radšej zbehom ako pešiakom bez zbrane
 pešiakom s istotou : mám v rukách tú najlepšiu zbraň... generáli ju predsa ukázali

si muž vchádzajúci do stredného územia v krajine zázrakov potrebuješ certifikát potrebuješ
 povolenie na vstup

...ak si zázračný muž a ovládaš základné kúzla
 napríklad ?

byť viac ako v skutočnosti si pre všetkých okolo teba vrátane teba

len vtedy dostaneš povolenie na vstup

nie že by si mal vstup vyslovene zakázaný...
 nikto sa neodváža dať ti otvorene ultimátum
 ale za tvojim chrbtom si všetci pošušujú (s radosťou) :

„ak sa pokúsi vstúpiť do stredného územia v krajine zázrakov
 v strednom veku na vlastnú päsť keďže moria ktoré by mohol preplaviť

už ich niet

vyschlí za neho

nebolo v nich veľa života ani živočíchov

len v ňom
 našťastie ?

každému z nás bude dopriate pochybovať o jeho *realite* tvrdého chlapa“

- len aby nemuseli pochybovať o tej svojej ?

chlapče :

naozaj ťa zaujíma ich *realita* !? nestačí tá tvoja ?

realita námorníkov ktorí by sa mali sústrediť na čo najrýchlejšie priviazanie plachiet

hoci aj bez námorníckych uzlov

až potom na uzly ktoré nikto nerozviazá

na životné uzly ich odkaz pre tých ktorí už lodné plachty nebudú potrebovať

na premiestňovanie sa

**Dať (Šiesty veľký krok námorníka. Ale niektoré vety zo šiesteho kroku raz „musia“ byť
 prekonané...)**

Chlapče

aby si našiel zmysel v sebe
 aby si posunul zmysel z teba von ak splodíš dieťaťko
 jeho zmysel a tvoj sa rozídu
 nesnaž sa mu nanútiť vlastný zmysel
 bude žiť podľa neho a zabudne hľadať zmysel v sebe

prechádzaš sa okolo jazera
 nezamýšľaš sa nad tým či je voda čistá a pitná
 nekúpeš sa v nej ani nie si smädný
 len sa prechádzaš
 ak by si sa v nej kúpala mal oči otvorené
 prekážalo by ti ak by bola zakalená
 ak by si bol smädný napil by si sa či už by bola pitná alebo nie ?

a vidíš skupinu ľudí zabávajúcu sa tancujúcu
 1. môžeš sa k nim pridať
 2. rozmýšľaš či to má zmysel
 ak si to opäť raz rozoberieš :
 asi nemá...
 hudba ktorá sa ti nepáči
 ľudia s ktorými sa si vždy rozprával iba o všeobecnostiach pričom nevieš či je to hranica za ktorú
 už nepôjdu (alebo to len hrajú predstierajú ?)
 oni sú na tom vo vzťahu k tebe rovnako

dať keď nevieš čo dať
 zobrať by si však dokázal

si veľmi ďaleko od prvej ženy

3. môžeš zostať sám
 4. pridáš sa k nim ! či sa potešia alebo nie
 budeš sa zabávať sám medzi nimi ?

nie si pre nich dôležitý ale teraz už tancuješ na „ich“ hudbu pri jazere
 ...tvoríš súčasť ich skupiny a spokojnosť skupiny je pre nich veľmi veľmi dôležitá „každý predsa
 túži byť súčasťou väčšej súčasti“
 buď s nimi dlho
 a začne sa ti páčiť hudba ktorú si dali zahrať aby sa vytancovali
 naučia ťa : naša skupina je dôležitejšia ako iné skupiny
 bude to tvoja nová pravda
 budeš si myslieť že zase jediná

máš jedinú pravdu ktorá trvá pokiaľ si nenájdeš novú prvú pravdu

zachovať život
spájaš si súvislosti ?

úcty sa ti nedostane v byrokratických slovníkoch v zápisoch kroník
viac sa nedozvieš ako je v kronikách pokiaľ ich nespália alebo mole nerozožerú
vždy ťa budú odkazovať na matku otca
prípadne na akéhosi „samého seba“ - toľkokrát si tie dve slová počul že...
strácaš záujem
či už dobre je alebo nie je či už zlo je alebo nie je
iba pomenovaním pre ľudské činy
slová človekom povedané a odobrené
slová človekom nepovedané (medzitým generáciami vyvrátené) a navždy prehltnuté
či už je *Boh* „bližšie“ (skôr) k neznámemu filozofovi ako k všetkým svetovým náboženstvám
či už bol *Boh* „pomenovaný“ (skôr) neznámym filozofom ako všetkými svetovými
náboženstvami

či už pochopíš význam a spleť Zeme pri počítaní dní hľadajúc **aspoň** pravdu *prežitia v malej
lodke uprostred mora*
- prežijem !

zašiel si ďaleko je v tom dajaký odkaz ?

„každý začína chápať svet ako prvý
odznova“

alebo si len jednoducho zašiel ďaleko a nevieš kadiaľ sa vrátiť !?

- či už je *BIBLIA* najznámejšou psychologickou knihou alebo iba prvou variáciou na rovnaké témy... drámou ľudského rodu
- chlapče ako tí môžu takéto vety pomôcť ?

**Naspäť k lodke (Zdá sa, že vždy keď urobíš veľký krok, zľakneš sa ho a snažíš sa vrátiť
v strachu o život aj cez mŕtvolu)**

Som naozaj starý muž
kúpil som si čln ktorý som premaloval na svoju prvú loď na ktorej som cestoval pracoval - žil
niekedy iba postával na palube ležal v podpalubí necestoval nepracoval - nežil ach trápenie

možno už iba spomínam : dobré veci ktoré mi pomohli prežiť tie zlé ?

je to celkom obyčajné a...

obyčajné

ak vám oceán ukáže „slobodu“
aspoň mesiac si myslíte že niet inej slobody

a nie som blázon aby som sa donekonečna pokúšal vyrovnat' sa s tým kým som musel byť „v slobode oceánu“ = vo vlastnej zviazanosti len aby som si dokázal zobrať to čo som práve potreboval aby som sa cítil dobre (bez presného určenia polohy kde sa nachádzam !)
svet ktorý som preplavil niet pochyb bol oklieštený predsudkami... ale za svoje pocity sa už viac hanbiť nebudem pretože boli časy keď som sa hanbil
bolo by smutné ak by som sa k tomu odmietal priznať

píšem starým priateľom listy málokedy mi odpovedia
oni sa uzavreli pred každým kto by mohol naštrbiť ich presvedčenie kým museli byť
aby dokázali prežiť tak dlho s námorníckym presvedčením :

1. máme omnoho viac úloh ako len splodiť a vychovať zmieriť sa s tým že občas večer
zabudneme že sme sa ráno milovali

2. niet žiadnej samoučelnosti ak sa ňou nenecháme uniesť

žijú v bytoch domoch - von nevychádzajú

„nikdy sme sa s nikým neplavili“

„vždy sme sa plavili sami“

boli to oni !

tí ktorí sa odvážili žiť bez námorníckeho koloritu... a ako dopadli !

zvykol som byť námorníkom ? áno
som námorníkom a zomriem ako námorník
ale to neznamená že neviem kde je pevnina a kde more

Majstrovský kúsok môjho námorníckeho života

(Dúfam že je to len irónia...)

*Toto bola plavba pri ktorej som sa najviac naučil
nespoznal nikoho (nového)
vystupoval som tak ako som nastúpil*

plavba na Aljašku miloval som tú posádku :
v podpalubí sa objavili litre nepriznaných

nezdanených francúzskych španielskych portugalských mokov

ach kapitán a jeho suchozemskí géniovia „nikto iný ako suchozemec nás nemohol tak podceňiť“

ach kapitán... dovolili nám byť sudcami ich chuti ?

- v žiadnom prípade - a kapitán vedel svoje

- dovolili sme si sami vedeli sme svoje = kapitána si poznáme
žiadna kontrola žiadne postihy víno bola (totiž) len náhrada :

posledná plavba lode pred jej rozobratím

vivat anarchia v odstránení účasti v uvedomení tohto námornického bytia pričom iróniou bolo že sme pili spomínajúc na naše jestvovanie na lodi

ale iba po stupeň aby sme sa nemuseli báť o spoločné prežitie na mori

že by jeden z preukázaných zázrakov ?
jedna z najuvedomejších posádok ktoré som zažil !

- keď sa človek naučí byť naozaj slobodný to aby ho odstrelili hodili cez palubu - anarchia sa začala práve u kapitána :

- moja posledná plavba
túto loď neopustím ani pred ani po jej rozobratí

čoraz výraznejšie sme pôsobili ako križiacka výprava bojujúca proti vlastnému satanizmu kapitána sme za celú plavbu videli len zopárkrát... zohranosť a sebazpoznanie vo fyzických telách vedeli sme totiž čo robiť aby sme nenarazili na plytčiny a útesy

áno triezvosť má svoje úskalia ako je napríklad snaha prežiť s otázkami existencie v starom kapitánovi

a v prístave vedeli čo prevážame
niektorí sa radovali niektorí nás vítali ako bohov
aljašský systém sme „pristihli pri čine“ a tak sme zarobili na zbadačení nie len vlastných pečení

ale bez problémov by sa to neplavilo :

po dvoch týždňoch plavby jeden mladý (neskúsený) dôstojník zachytil nevýrazné podpalubné „ženské príbehy“ chichot...

vývoj sa nezastavil ani na lodi

duševný vývoj už dávno stojí na všetkých lodiach = majstrovský kúsok môjho námornického života :

prepravovali sme zopár ázijských žien

mali ste vidieť dôstojníkovu povýšenosť aroganciu

neskôr iba stále znova a znova opakoval s čoraz menšou intelektuálnou zručnosťou :

som frustrovaný takto svet funguje odjakživa...

tie ženy za to nemôžu

sú iba obeťami ktoré radšej bez komentára prijali úlohu obetí a zdá že im to vyhovuje

asi si nič iné nedokážu predstaviť len prežiť s presvedčením : sme obeť - tak to má byť

ale hádam mu raz dôjde možno mu už došlo
že na ženy v podpalubí prišiel až ako pätnásty alebo šestnásty to je predsa jedno chlapcova druhá
plavba

čo sme mohli čakať ?

ach „křmili ich dávali im všetko čo mohli“

tak sme mu hovorili

- ak by ste sa rozhodli mlčať...

predtým :

navzájom by sme sa pozabíjali ak by sa ich iba jeden dotkol

zdarma a pred druhým to zatajil

potom :

atmosféra na lodi bola tak zlá že som sa vôbec necítil ako na lodi

čoraz viac mužov malo chuť na tie ženy

situácia sa zhoršovala

nič sa nehovorilo nahlas

schyľovalo sa ku klasickým scénam

kto je kto na našej lodi kto je kto vo viere ďalšieho dobra keď už muž nemôže ?

cítil som sa zmätený vo vlastnom odmietaní „zlej“ lode „zlej“ posádky prirodzená ochrana
?

predstavoval som si že nie som námorník ale iba křmič ktorý zachraňuje ženské životy

po dlhom čase křmenia

po úškrmkoch ázijských žien som si ani ja dlho nechcel priznať že som ich křmil až ako pätnásty
alebo šestnásty...

túžil som po nich ako najväčší z najväčších námorníkov :

utrpenie mladého námorníka pretože sa schovával za pokoj duše s plnými ? kde sa vytratil

intelekt a rozum !?

stačí byť námorníkom a hneď viete :

ak bojujete proti vlastnému predurčeniu

námorníckym vedomostiam

námorníckemu presvedčeniu

stane sa z vás fanatik dajakej viery odhodlania

stroskotanec šialenec psychicky rozháraný muž na ostrove prekrstenom na svetadiel

dušožrútov

v mene piatej osobnosti ktorú si stvoríte vo svojom křptíku prekrstenom na vedomie údajne

dospelého námorníka

pravdu povediac bolo by mi ukradnuté o ktorú by išlo
 141 dní
 nemusel by som ju ani vidieť iba cítiť jej telo a škriabanie
 odmietanie plač niekoho zabiť ! aby som získal naspäť intelekt a rozum :
 „niekomu zaplatili veľké peniaze aby ich previezol“

svätí tam na nebesiach (svätí tam v pekle)
 je tak ľahké klamať a zavádzať v rámci sebaobhajoby
 vy aj my to vieme najlepšie doteraz nás mrzí „tie peniaze sme minuli hneď v prístave na Aljaške“
 a tie ženy sme odvtedy viac nepokrstili v mene všetkých dostupných aj menej dostupných
 námorníckych biblií

(kópie tých žien sme odvtedy viac nevideli v žiadnom z prístavov)
 ich pobyt na palube to bol začiatok mojej

našej

boli sme štyria

námorníckej buržoáznej premeny
 nikdy nás neodsúdili pretože o tom nevedeli
 alebo vedeli a prišlo im to vhod zamiešať to na Aljaške

ázijské ženy dodnes žijú na Aljaške
 ďalej sa nedostali
 zobrali si Aljašských mužov ktorí ich bijú pretože ich milujú
 pijú s nimi najmä bez nich
 ony rodia s nimi najmä bez nich
 je to moje... naše dielo aspoň na chvíľu sme sa stali jednotným **bohom**

ony boli našim majstrovským kúskom
 bude to znieť ako klišé...
 ich deti sa stali našimi deťmi hoci doteraz si nie sme istí koľko detí vlastne majú
 nie len od nás ale od všetkých ktorých pripustili alebo museli pripustiť a či vôbec dajaké
 majú hlavné je :

ich existencia nám prináša prácu v starobe
 niet ničoho dôležitejšieho v starobe ako je presvedčenie o potrebnosti
 nech aj zavádzajúce...
 tu už ide iba o presvedčenie :
 starý námorník !
 stavíme námornícke modely presvedčení „iba pre naše nepriznané deti“
 zaspávame s tým presvedčením a ako dobre sa nám spí !
 veď načo si bohapusto priznávať že ide iba o starnutie
 potrebu citových istôt ktoré sme si akosi zabudli vytvoriť

ale už sa to lepší !

musíme si hovoriť musíme sa presvedčiť :
ide iba o spestrenie dní bez lodí !
raz tomu uveríme všetci (už aby to bolo)

a raz si budeme predstavovať že sme modly
vysnení námorníci s dlhou šedivou bradou pre všetky naše polosiroty !
už by aby to bolo - nemáme dlhú šedivú bradu
(ak toho viete naozaj veľa o námorníctve a nemáte možnosť to použiť na nových lodiach tak
zostáva jediná možnosť :
úspešne veriť v nepriznané
v zatajené
v neohlásené deti
s trochou ochranej detinskosti modliť sa za gény ktoré pokračujú
aký to rozdiel oproti mladosti...

a moja bolesť má určite nejaký hlbší zmysel len ho tak ešte nájsť !)

už žiadne zamýšľanie sa nad kolobehom nenámornického i námornického sveta
tým sme si už všetci prešli
asi tak robia všetci vo výslužbe
prístavov so ženami všetkých rás bolo predsa dosť

ale vtedy na lodi !
kapitán vyhlásil pátranie po námorníkoch ktorí mali na svedomí ženy na palube
„len z princípu“
a napriek tomu sa mužstvo dohodlo že nebude nič nahlasovať aljašským úradom
možno ak by boli tie ženy škaredšie !

a kapitán s tým súhlasil !
jeho mlčanie nebolo zase až tak drahé hoci princíp sa musí vždy zachovať :
- žien sa ani nedotkneme...
myslím to iba na spôsob že by samé protestovali že by samé levitovali
nebudem vám tu hádam rozprávať rozprávky o morálnom svete
veď aj vy niekde musíte žiť :
každé dieťa si musí žena zaslúžiť aj tá ázijská

atmosféra na lodi sa postupne
so stúpajúcim záujmom o Áziu
zlepšovala

smutný svet pre námorníkov ktorí sa skrývajú na lodi ktorej (ak by boli úprimní) nemôžu veriť
 ved' nie sú jej kapitánmi
 pretože poznajú všetky úskoky posádky
 vedia kedy kapitán klame aby sa posunul v myšliach mužstva ešte vyššie
 zavádzanie kvôli zopár ženám a z toho prameniace výhody
 pokiaľ veria vo svoje prežitie na rozbúrenom mori na jednej z mnohých obchodných lodí

(dúfam že je to len irónia
 morálne na dne

„celý ten majstrovský kúsok“

keď si už ani v milovanom plavení nenachádzal zmysel)

viete

nakoniec sme sa znovu naučili rešpektovať aj starú posádku...
 posádka však najskôr (jedinec po jedincovi) začala rešpektovať nás
 ale stále sme si držali istý odstup
 mali sme predsa aké také námornícke záväzky
 napriek tomu že sa naše ženy naša posádka mali celkom dobre a nehrozilo im zakrnenie vo
 sférach (odteraz už nikdy viac) prízemných :
 veľké sympatie
 aj najzákladnejšia zmyselnosť zvykne zachraňovať životy
 („darovanému“ koňovi sa na zuby predsa nehľadí)
 aspoň z nášho hľadiska : taxa musela byť vysoká
 život nie je krutý ak sa na to pozeráte z tej „správnej“ stránky
 všetko ostatné k tomu pridané je samoučelné
 hygiena sa vytrácala a rodinkárstvo postavené na telesnom potešení nezaniklo
 na pravej námorníckej lodi bola predsa aj jednostranná záležitosť muž - žena vždy luxusom raz za
 život

sami dobre ovládate

v podobných záležitostiach priatelia nejestvujú

námorníci mlčia

na mori si vážia aj zlého špinavého doslova ničiaceho vzťahu na jednu noc
 jediná možnosť : životy ktoré si musia vážiť
 viac nedostanú
 a ak si ich nevážia je to ich problém
 pokiaľ ich nebude viac ... ?

(a len) naše ženy pochádzali z chudobnej dediny niekde na juhu Číny
 v okamihoch ich tajného vstupu do lodného skladiska mysleli sme iba na seba

ak sa takto rodia všetky „dobré veci“...
 človek si „dobré veci“ musí najskôr odtrpieť
 tie ženy by o tom mohli rozprávať

možno trpeli na Aljaške rovnako ako by trpeli v Číne (v malej dedine)

žili v presvedčení že sa mali oveľa lepšie ?
 museli

keď porodili deti ktoré nevyzerali ako pravé aljašské deti
 niektorí ľudia im to dávali pocítiť

každý muž ktorého odmietli

každá žena ktorú ožobračili o partnera

vyhlásili svoju osobnú vojnu Ázii

jedno je však isté

ani jedna z mojich našich ázijských žien sa nestala vedcom ani prístavnou analfaberkou

som o tom presvedčený

sme o tom presvedčení

teraz si predstavujem ako chodia upratovať

pracujú ako úradníčky a služobné

predávajú lístky na stanici

tie ktoré ešte žijú

*

námornícke hriechnice

ázijské mamičky

všetci do jedného sme zvykli hovoriť ešte dlho potom :

„sú (boli) to moje ženy a ja som (bol) ich jediný muž

ktorý pred nimi nepredstieral žiadne iné záujmy ako iba...

nehovoril som pred nimi o ich dušiach

nie preto že by som na duše neveril ale preto že ma ich duše nezaujímali“

boli ako námorníčky

žiadna z nich nerozoberala vo svojich úvahách problémy nesmrteľného chrústa

najskôr preto splodili deti s bielymi

rozmýšľali síce len trhovo (ako sa tomu ešte inak hovorí ?)

ak by aj nás mali rady

nazývali to : byť oddané až za hrob tu sme však v inej krajine

boli časy keď som si neustále dokola hovoril

- sú to určite matky ako sa na prírodu patrí !

ony majú tak pevné postavenie v mojom svete že každá nová zmienka o ich skutočnom živote mi môže iba uškodiť

Veľká asertívna pieseň (Siedmy veľký krok námorníka, ibaže v okamihu keď ho urobíš, o tom stále nevieš)

Ak už nie si medzi nami
nemôžeš vedieť o malichernosti (ďalšieho) „prvého“...
tehotenstva na lodi
ktoré je pre matku z Ázie zatiaľ najkrajším životným zážitkom
...lekár pred dôchodkom sa k nej správa profesionálne
v podpalubí
používa staré frázy aby nenarušil jej sebadôveru
silu bez ktorej by nedokázala kričať na celú loď :

- to už bolo dávno keď som učila deti hudobnú výchovu a filozofiu
čo som ich naučila na pevnine ?
teraz sa vozia v zložitých autách a počúvajú jednoduchú hudbu
opájajúc sa vlastnou filozofiou úspechu
sú geniálnymi vo svojej ľudskej filozofii

„so stále rovnakou genialitou“ že ide o niečo nové plodia deti
starou cestou
„stále rovnaké prvé“
(čo je na tom nesprávne *námorníčka* ?)

*

a to už bolo dávno keď si sníval že sa raz staneš štátnikom „riadil si štát“
aj smiech cez slzy je veľmi slabým vyjadrením zúfalstva
keď si sa stal zajatcom právd ktoré ešte doteraz nepovažuješ za pravdy
ktoré sú pre ostatných len rozprávkou o...
sedemhlavom drakovi ktorý si (len !) pohnutím chvosta podmanil „nebo i peklo“ v jednom
človeku
tak ako vo všetkých ľuďoch
zároveň

večer čo večer sa modlíš k tomu chvostu
 nie k celému drakovi !
 pretože „tak to má byť“ ale chceš to sám ?
 chvost ! to on ťa naučil - nazývaš to životným maximom :
 chlapče
 toto je život
 ...čokoľvek viac sa k nemu budeš snažiť „pridať“
 rozumieme si ? bude označené za nadbytočné

aké ľahké je dnes stať sa nadbytočným...

ja i ty
 teraz už aspoň vieme :

„riadiť lodný miništát ako kapitán dosadený na kontrolu naloženého tovaru ?“

ak by som sa staral iba o kormidlo nikam by sme sa nedoplavili ani počas tých najpokojnejších plavieb

a *riadiť loď* podľa vlastnej vôle nie je možné ani keby si sa narodil ako Vasko de Gama
 ...ako ôsma hlava toho draka
 mal si iné predstavy o živote
 dokonca aj ako politik - ôsma hlava draka keď on potrebuje iba sedem ?

ale nie si lekárom pred dôchodkom ktorý si to s matkou odrodí a tým to pre neho „(z)hasne“

chlapče
 toto je život
 všetko ostatné k tomu pridané
 práve teraz pôsobí veľmi bezvýznamne
 (preto otázka znie :)
 ustrnul si v poznaní samého seba ako tej najväčšej bytostnej definície ?

Vyvrátenie veľkej asertívnej piesne skromnejšou asertívnou piesňou (ôsmy veľký krok námorníka)

„Definuješ more“

aj tým že ho občas nevnímaš ignoruješ (?)

môžeš si to dovoliť - je pokojné

„*definuješ*“
 niečo čo už bolo medzitým dvakrát *predefinované*
 iným svetobežníkom iným námorníkom
 nevieš o jeho zdokonalení sa a on nevie o tvojom začiatočníctve v jeho probléme
 „*definuj!*“
 on splodí syna
 ten bude definovať keď ty už budeš predefinovávať
 nebudeš vedieť o jeho začiatočníctve ?
 a on nebude vedieť o tvojom zdokonalení sa !
 iba v tvojom probléme

miluješ čo už bolo milované !?
 sú to iba verzie ktoré si navzájom neuvedomujeme
 žiješ čo už bolo odžité !? sám tomu neveríš
 hovoríš čo už bolo povedané...
 a tvoje mlčanie ? „už bolo veľakrát premlčané potomkami“

tak veľmi túžiš nájsť niečo nové
 niečo čo vyriešiš sám
 a budeš na to hrdý
 ak to vyriešiš za nich a oni to pochopia nie ako súčasť teba
 ale ako ich súčasť ich nemennú súčasť

„Boh medzi nami“ si zdravý a milovaný = „Boh ktorý nie je medzi nami“ - tak predsa sa dokázali
 vymaniť zo všetkých zbytočných definícií morí !
 si mýtvy si súčasťou pôdy tá je súčasťou Zeme a tá...

TY medzi nami
 nebo a duchovia akcie a city
 TY ktorý nie si medzi nami :

*dvanásť trpaslíkov okolo ohňa - dohorel pred chvíľou
 sú príliš malí na to aby nazbierali drevo a oheň obnovili*

životy ich odvrátené verzie
 ich zrkadlové verzie
 ich stvoriteľské vízie
 a nepreukázanie sa
 a preukázanie sa

raz za čas to pôsobí ako jeden nekonečný cyklus ľudskej premeny

ktorý má koniec v tebe

ale iba raz za čas

pokiaľ ustrnieš v poznaní samého seba ako tej najväčšej bytostnej definície

Majstrovský kúsok našich námorníckych životov

A všetky stratené

opustené lásky

bez rešpektu ktorý očakávali či očakávajú

vyvesujú bielizeň

=

bielizeň detí

na balkón ako memento ako upozornenie :

toto je naše kino

toto je naša rodina

v prípade neúspechu / ešte viac

až keď zistia

že vstupné mohli vyberať už dávnejšie

že sa zachovali ľudsky a morálne

rozplačú sa ako osobnosti ktoré pochopili čo znamená životná malichernosť

až keď zistím čo znamená vyhlásiť moratórium akýmkoľvek citom

a čo znamená žiť v strednom štádiu vzťahu bez sexu

až potom „láska“ vyvesím bielizeň tvoju

bielizeň detí

na balkón ako memento ako upozornenie :

keď sa scvrkne príťažlivosť do vrcholného zlomu muža & ženy

„snenie o citovom neútočení“

keď sa pokúšame stať psychológmi vlastnej lásky

ktorej sme zvykli byť súčasťou

- raz možno budeš *silou vo vyjadrení* uspokojenia z materstva

povieš si *úspechy mojich detí tak ako moje niet pozastavenia* :

„*viš láska* **láska**“ neschopní samoty

večne unudení v kohokoľvek prítomnosti

pokiaľ sa nezačneme otvárať

schopní samoty iba v našej blízkosti

- som milencom pre tvoje spasenie v krátkom okamihu ktorý pomínie poviem si
chyba
- a nie kvôli tebe ako jedinej spasiteľky môjho milovania „duša“ duša poviem si *chyba*
?
- keď sa pokúšam stať závislým na premenlivosti troch ciest dievčaťa - milenky - babizne
za každú spoločnú noc
pretože pokušenie stať sa závislým na premenlivosti troch sfér tvojej lásky
za každú spoločnú večeru :
- 1. mať námorníka v zabezpečení 2. mať potomkov po námorníkovi 3. mať „večnú lásku“
k námorníkovi bez pudov bez chcení aj s pudmi aj s chceniami
pretože pokušenie je veľké

som iba naivný muž žena je mojou naivitou - *príroda volá*
aspoň dačo skutočné :
koľko pudov nás ešte spasí v našej láske ?

v našej láske bez „*tak potrebných*“ vysnívaných lások pre každé dieťa ktoré si porodila v snoch
pokusenie je veľké

- som iba nováčik v milovaní môjho syna & dcéry
ak nám povie že sme neboli dobrí rodičia napriek tomu že sme sa snažili ako sme najlepšie
vedeli
- som viac ako iba mužom v chcení tvojej lásky
ktorá je prvým a posledným zmyslom pre splodenie človeka len v tvojom živote

koľko pudov chcení nás ešte spasí vo *vecnej* láske ?

„*viš milovaná*“ : **večná láska** “ je prvým a posledným zmyslom pre plodenie v našich na okamih
večných životoch

- skutočne !?
- sme veľkými ironizátormi
- „*viš spoločníčka*“ žiť pre každé dieťa ktoré si porodila v snoch ?
dieťa ktoré si **naozaj** porodila je iba pokračovaním troch ciest „nič viac za tým nehľadaj“ „ale ja musím“
pokusenie je veľké
...až potom zistíš
že vstupné si mohla vyberať už dávnejšie
že si sa zase zachovala ľudsky a morálne

rozplačeš sa ako osobnosť ktorá pochopila čo znamená zviazanosť ženy voči svetu ktorým sa
plaví námorník (bez ďalšej ženy jej chápania cudzieho sveta)
zviazanosť nie len námorníčka a malichernosť mnohých vecí nie len tej jednej - „milujem ťa“

- až keď zistím... čo znamená vyhlásiť moratórium akýmkoľvek citom (k tebe)
čo znamená žiť v stredných rokoch s pochybnosťami muža ktorému sa už nechce uhýbať ako
namyslenému idiotovi :
- som vôbec ešte schopný povzniesť sa nad celé to *námorníctvo* !?

*

teraz je z teba pravá námorníčka teraz keď si našla logiku „poslednej“ vety :

mohla som mať viac ako len dve deti *v pomalom o to viac vychutnanom snení o citovom neútočení*

nuž ! mala by si vedieť

že šťastnými môžeme byť iba vtedy

keď sa vzdáme...

plodenia ako „morálnej zásady“ prežitia

(už sme splodili ?)

čo sa týka len nás dvoch

budeš oponovať

ale viem že niekde v kútiku duše si povieš :

bojím sa že sa blížiš k pravde ktorá ti pomôže iba v prípade ak sa jej vzdáš

**Príliš dlho v prístave (Kedy človek konečne pochopí, že nemôže patriť len svojmu svetu !?
Chlapče, dobre vieš, že ak ti pád späť do hĺbín citového analfabetizmu pomôže, kto má
právo ti niečo vyčítať ? Hádám sa z teba stane lepší človek, hádam nájdeš nové
východiská !)**

Stačil som si všimnúť že nie som spokojný ved' si to povedala ty

tak rád by som sa venoval sám sebe = myslím tým myšlienky ktoré nebudú podliehať ničomu a nikomu

tak rád by som sa ešte vyzdvihoval vo svojej úlohe muža ako otca ako milenca

ale potom vždy uvidím utiahnutú ženu vedľa mňa ako námorníka bez jazyka ktorý prežil búrku o ktorej by rád rozprával aby sa všetci poučili (v nespokojnosti zo samej seba zo samého seba) a mám chuť ujsť pred všetkými príčinami a dôvodmi do bezhlavého sveta muža bez ideí bez predsavzatí

tak rád by som sa zameral na seba aspoň v spánku najradšej bez snov ale mám svedomie

a predstav si : aj znovuzískanú morálku

to som sa jej však najskôr musel zbaviť aby som prišiel na to aká je to vzácnosť

od polnoci do polnoci sa snažím zbaviť naviazanosti na pohlavie ale neviem či to má zmysel

keď veľa ľudí žije v rozdieloch ktoré im premáhajú ustrážiť svoje hriechy pred uvedomením sa v nich :

muži budú nakoniec vždy iba mužmi... ženy ženami !

nehcem skončiť ako zatrpknutý dedo v takmer povinnej jedinečnosti

arogantnosti voči sebe

ale keď ma k sebe pripustíš **len** telesne a ja sa potom cítim poníženy...

nie som zviera ale vždy ho v sebe objavím a potom zomieram a zomieram

to už je dávno čo som bol súčasťou tvojho mľaskania pri jedle ktoré som navaril len preto aby si sa najedla s mľaskaním

tomu sa hovorí šľastie v nešľastí : mľaskanie je činnosť ktorá o tebe nikdy veľa neprezradila

- láska alebo už iba dohoda o spoluprežívaní kvôli bývalým stvoriteľským víziám pri milovaní...

princípy sú princípy a vzťah potrebuje vždy najviac princíпов
nemyslíš ?

je toho na mňa príliš veľa a ja sa nemôžem zbaviť už roky potreby mľaskať nasilu keď si niečo navarím sám...

vždy rád mľaskám pri jedle ktoré si navarila ale je to len mlaskanie ktoré o mne nikdy veľa neprezradilo

sťažnosti ktoré veľa neznamenujú možno pre teba možno pre tvoje ciele ako znovu otehotnieť

- ale veď to je všetko ďalej sa už sotva dostaneme ako sa zabezpečiť

- a nebudaj sa mi čuduješ ? chcem sa mať dobre aspoň navonok keď sa mám zle vo vnútri

vždy zľahčujeme tak prečo nie práve teraz !?

- sex ale nie milovanie o láske v milovaní zatiaľ pomlčím... – vážne si to povedala ? nemôžem tomu uveriť

prečo sme tak povrchní ?

vždy zľahčujeme a pritom sme ešte aj ironickí !

- buďme idiotmi v prežívaní miláčik - a akoby to nestačilo zväčša ešte doplníš :

- to oni sú šťastní keď sa vedia tešiť aj zo zažnutia sviečky pri posteli

nechcem byť šťastným idiotom pretože potom by som o svojom šťastí nevedel zlato

moja povrchnosť dospela do maxima chcem to zmeniť : na umývanie zubov nemyslím ani v momente keď si ich umývam tvou kefkou...

až tam sme dospeli !

... a popritom (všetkom) „dospievaní“ som si ešte stačil všimnúť

že ty si slovo spokojnosť už dávnejšie vyradila zo svojho repertoára slobody voči zviazanosti mnou sebou

áno chcem byť úprimný chcem byť voľný v úprimnosti :

pristihla si ma iba raz vo fyzickom monológu len jedenkrát kedy som si to všimol ale mohla si mlčať !

cítil som sa ako boxer ktorý dostal po rozhodujúcom údere ten smrteľný

mohla si mlčať ale nemlčala si !

rozhodla si sa :

- lenže ak je sloboda to na čo myslíš práve teraz či už so mnou alebo bezo mňa...

chlapče nedostal si sa ďalej ako ja

uver mi že keď hovorím *len tehotná žena vie o čom je svet* myslím to vážne

muž nikdy nemôže pochopiť dvojbytie tehotnej ženy !

a viem že si zámerne zavádzala

alebo sa zase mýlim ? moja sebadôvera nie je tým čím bývala počas milovania sa o všetko

úprimne sú témy ktoré otváram v duševnej sadomasochii :

koľkokrát si ma chcela z dôvodu len aby to bolo pretože tak to má byť ?
 zájst' ďalej sa už neopovážiš
 stačí že ťa bolí to čo vidíš
 - ja už nechcem rozoberať vôbec nič
 ale ak by som musela
 môj život by bol aj tak tým posledným čo by som chcela rozoberať...

ale mne to neprekáža

mne veru nie

(spýtaš sa sám seba : „naozaj !?“)

- už si videla muža plakať pre zúfalstvo ?
 - muži plačú iba v zúfalstve !

chcem byť úprimný a budem úprimný aj keď si pomaly prestávam byť istý či to pomôže
 otvorím aj pandorinu skrinku z čistého zúfalstva :

iba poskromne si všímam tvoju pokoru

keď sa mi oddávaš a oči ti pritom blúdia...

nuž a keďže sa ti naozaj zatvárajú dovoľm si poznamenať

- asi vieš čo by znamenalo v našom prípade byť spokojní
 nakoniec občas si ešte spokojná : spánok bez snov je „dobrá vec“ možno smrť bude rovnakou
 slobodou bez pojmov príbehov a zachovania
 - nechcem žiť pre smrť to sme sa nemuseli narodiť aby sme na to prišli vieš ?

- žime iba pre spánok budeme lepšími ľuďmi tými najlepšími !

ak vieš čo by znamenalo v našom prípade byť spokojní

„za všetko môže iba tvoja ženská podstata v presvedčený muža unaveného námorníctvom ktoré
 zase nad ním začína vyhrávať“

tak potom prečo do mňa vrážaš s uistením :

- ži pre spánok bude z teba lepší človek ten najlepší !

bolesť z ničoty je teraz oveľa bližšie k mojej podstate

keďže viem : tá bolesť má zmysel pretože nemôžem zaspať

aj zásluhou toho som sa uistil že by sme nemali žiť pre spánok...

zatiaľ čo ty dosahuješ vrchol v spánku ja konečne myslím v slobode muža ktorú potrebujem
 častejšie a častejšie (ale) v obsahu menej a menej (aby sa zo mňa náhodou **nestal** starý
 námorník ktorý bude veriť moru 550 míľ vzdialený od mora) :

moja osobnosť je O.K. v ponímaní akejkoľvek citovej analfabetky

stojacej počaš dušičiek kdekkoľvek kde dušu nepotrebuje

stojacej na štedrý večer „už po koľkýkrát ?“ pri mne ako najlepšom mužovi ktorého kedy stretla
 vidí vo mne človeka namiesto muža a to sa jej údajne stalo po prvýkrát

neprezradím prečo !

ale ešte aj pri vylievaní ničoty zo seba mi odoberá silu neprespať život bez dobrého či zlého
 snívania

ty sama raz uznáš že tá duševná ničotka nás predstihla
 v pokore
 v poskromnej pokore
 z môjho a tvojho života
 tak zakrič spolu so mnou keď ťa nazývam partnerkou :

- my iba nie sme spokojní ! a tak sa obviňujeme v pohodlnosti nepripustenia si toho dobrého
 medzi
 nami...
 a pokora poskromná pokora z našich životíkov nám vôbec nestačí

áno !
 urobila si ma šťastným že si zakričala
 len čakám kedy tvoj výkrik u mňa vyvolá ďalšiu depresiu
 - si nespokojná vďaka mne !?
 veď aj ty veľmi dobre vieš : hoci som naliehal nemala si zakričať !
 ... skôr vyzvať *námorníka ktorý verí moru 550 míľ vzdialený od mora*
 aby mi pripomenul že aj muž by sa mal báť o svoj úsmev
(ale) prosím len nie v prístave na štedrý večer „to nadšenie v očiach ničotky by som nevydržal“

ja potrebujem snívať o rozdieloch medzi mužmi a ženami bez tragickosti
 bez výčitiek
 už neustúpim z pravdy „bola to tvoja sila ktorú som považoval za svoju
 sila bojovať ráno za ránom proti spánku bez dobrého či zlého snívania... a chcem aj naďalej“

znovu sa milovať pre pocit spovedania duše jeden pred druhým
 ešte raz sa stretnúť v tom spovedaní v spolupráci s našim zmyslom života „nevieme aký je ale
 cítíme ho – dôstojne !“
 aspoň na okamih pre viac ako ten okamih :
 - len z lásky !
 a nebudem plakať len pre zúfalstvo muža !
 - dokázal si mi že muži neplačú len v zúfalstve...

veď veľmi dobre vieš že ťa milujem
 najjednoduchšie ako to len ide
 najjednoduchšie láska najjednoduchšie ako to len ide

A opäť iné presvedčenie (Deviaty veľký krok námorníka)

Teraz máš pocit :
 vyber si pravdu
 netvor pravdu
 inak sa môže ľahko stať že skončíš ako adoptovaný netvor bez pravdy *prežitia*
znovu iba v malej loďke uprostred mora

pravdy vyhradenej pre každého živého tvora inak

- protestujem... pre každého živého tvora rovnako

ak sa ti priveľmi rozvinie myslenie
 uvedomenie nad rámec povinností
 budeš mať dôvod ozvať sa ? namietat' ?
 - nie sme adoptovaní bytím rodičov do ich uvedomenia tohto sveta !

mozog ani veľký tresk :
 loď bez oceánu
 ak si dlho v podpalubí
 chlapče podpalubie je všetko čo chápeš v námorníckom osude
 ani sa nedozvieš že loď nebola na oceán vypustená

mozgy ani veľké tresky :
 lode bez oceánov
 ak si dlho v podpalubí všimneš si toho ?
 ...na ktoré sa odvolávaš pritom žiadaš o náhradu škody v chápaní sveta

škoda
 mozog ani veľký tresk nie sú odpoveďou na tvoje jestvovanie (to by si chcel až príliš
 veľa)
 - tak čo potom !? *strašne chcem* snažím sa na to prísť veď to čo viem ma nerobí lepším
 ale vety typu
 - nikdy som nepatril nikomu ani matke ani otcovi... - sotva pomôžu

aj keď môžu vyprovokovať „*hodnotné vnútorné dialógy*“
 - naozaj ? mal by si niekomu patriť
 - myslíš na spôsob : ako blázon patrí svojmu šialenstvu tak šialenstvo patrí jemu !?
 odmietnutie patriť niečomu
 prosím teraz nie

už nepochybujes :
 tvoj život je ako každý iný život
 na prvý pohľad nepodstatné územie ktoré v očiach iných nemusí jestvovať
 zaniklo ?

tisíckrát nevieš prečo
 a iba raz vieš prečo pokračovať :
 tisíckrát nevieš prečo
 po tisíci prvýkrát by sa to už nedalo vydržať...

presvedčíš sa že už to vieš
 ide iba o pocit „vedenia“ nech aj nevieš
 keď sa presvedčíš
 znovu môžeš tisíckrát nevedieť

To už bolo dávno (A opäť rovnaké slová a vety, o ktorých si myslíš, že ti nemôžu uškodiť, ved' zastavenie - ustrnutie nepovažuješ za nič škodlivé)

To už bolo dávno : námorníci nosili námornícke uniformy v prístavoch v obchodoch
na perifériách v bordeloch
kde platili ťažko zarobenými peniazmi
niektorí boli na to hrdí a niektorých to obmedzovalo
mali obuté vyčistené topánky čistú bielizeň „vždy podľa možnosti“
jeden druhého zdravili jeden pred druhým si dávali dole čiapky
mysleli si svoje
myslíš si svoje
bez uniformy ale „vždy podľa možnosti“

pomyšlíš si :
údená ryba na pulte... jest' rybu na súši !? ty si blázon !

ani tu sa toho zase až tak veľa nezmenilo
rovnaké povinnosti s lanom v ruke od tichého sprievodu vetra dial'avami bez máp
až po plavby pri ktorých sa spýtaš :

plavím sa vôbec ?

História prevzatá od námorníkov ktorí žili

„Potrebuješ strácať čas ?
spočítaj koľko predkov si mal doteraz“
kapitán ? nič okrem tohto sveta nie je !
„nie chlapče ! to iba okrem tejto lode nič nie je“
so všetkými problémami len s'ťažka vnímam okolité lode
a nepoznám „celú pravdu“ okolitých životoch na tých lodiach
kapitán ? čo to vnímam !?
„nesúvislé úryvky ktoré považuješ za súvislé plavby námorníkov“

a čo robiť vtedy ak sa mi ich lode budú zdať krajšie ?

negativita / mínus : „necháš sa uniesť ich krásou a budeš sa vnútorne zožierat“

pozitivita / plus : „ale ved' to vôbec nie je dôležitá otázka...“

kladieš si oveľa menej hlbšie otázky ako tie ktoré si kládol na začiatku
nechal si sa znechutiť nevedomosťou a povrchnosťou
ešte dlho potrvá kým sa odhodláš vložiť dlaň s trinástimi kvapkami vody
do roztrasených úst milovanej ženy na smrť smädnej
tebe najbližšiemu človeku na tomto svete

veríš jej že ťa nepohryzie ? je to len na tebe
 naspäť k svätému možno najvnuťtornejšiemu boju za *najhlbšie poznanie* za tvoje
 najhlbšie...
 ku ktorému vo svojom živote môžeš dospieť ak budeš úprimne pochybovať kvôli
 smädu ženy s otázkou medzi zubami :
 - čo ak zomrie na smäd s dušou ktorá bola krajšia ako tá moja ?
 čo je vždy hamletovská otázka
 jej strach o prežitie nikoho neprekoná každý má od prírody rovnaký
 ... za tvoje najhlbšie ...
 aby v ňom pokračovali deti ak im prenecháš svoju vôľu po živote
 a je znovu na tebe či iba pre život sám čo už nie je hamletovská otázka“

vedieť tak že moji priznaní nepriznaní šarvanci
 budú pochybovať či sú alebo nie sú zbytočnými
 v mojich ódach na *jednoduchosť* myšlienok*...

negativita / mínus : „zbytočnosť potrebnosť - smiešne to pojmy pre každého oceánom ochočeného
 poctivca
 skôr či neskôr každého námorníka skrotí *suchozemský život*“

pozitivita / plus : „nevracaj sa tam kde si už bol v uvedomení sa !
 nevracaj sa tam kde si trčal v strachu o milovanú na smrť smädnú keď sa rozplakala
 tvoju dlaň odmietla v kľúčoch v strachu o teba
 konal si
 aj preto môžeš povedať : *konanie človeka potrebuje málokedy návrat v uvedomení sa človeka
 ak je konaním pre lásku pre cit človeka k jeho jestvovaniu*
 konal si...
 - nemám tú istotu muž môj ! – a tak si jej dlaň nanútil nasilu
 pohrýzla ťa ale prežila
 nevracaj sa do svetskej ľúlosti nevracaj sa k veciam ktoré je zbytočné meniť ak
 sú len kolobehom pre tvoje objavovanie sveta ktoré sa vyvíja v твоjich deťoch
 si už dosť starý na to aby si vedel že zmeny by mali vychádzať z duše a nie tela ak už
 v sebe máš dušu schopnú postrehnutia sa bez vyľakania všetkého živého naokolo“

* = najvytrvalejšia námornícka potreba :

vyhlasovať bez náznakov irónie, že si „súčasťou väčšej súčasti“ na lodi, „ktorá ti už nepríde
 na um ako loď, ale iba ako *regent*“...

ale istotu... po ktorej túžia moji priznaní nepriznaní šarvanci
 štvanci

dostane sa im istoty ak ma uvidia stáť pred nimi smiať sa „plakať im do tváre“ ?
 (nikto neodpovedá)

negativita / mínus a pozitivita / plus v jednom : „dobre ako chceš

ale ešte stále si neprekonal svoj duševný tieň !

posúdiť či nie si samoúčelný - nie to ani tvoje nepriznané
 deti nedokážu

veď oni sa pýtajú či samé nie sú samoúčelné
 ty si ich jediná *nepriзнaná* príčina ?
 (ak si odmyslíme všetky príčiny pred tebou...)

ale odpoveď ktorú chcú počuť tej sa nedočkajú ani ak by
 ťa niekedy naozaj uvideli
 tak ako sa vidíš ty“

V prístave II (Príliš rýchli návrat na začiatok tam, kde si začínal... Otázka znie či si schopný to postrehnúť !)

Hej tu sa stala smutná chyba
 život je verejná služba
 skladaj sľub vernosť tejto verejnej službe
 hovorme dobre čerpajme si z fondov upozornime na :
 ťažko vylúčiť čokoľvek najmä život

stojíš pri móle a rozmýšľaš koľko čísel by si mohol kúpiť za diéty (tak teraz voláš
 dôchodok !?)
 nemáš veľmi na výber
 rozhodol si sa !
 buď bude iba dáma ktorá o seba dbá s ktorou sa dá porozprávať : umenie života ako tradičná
 nesúrodosť ktorá si ťa vypočuje
 už žiadne poníženie

nikto nemá rád iba mäso a kosti ak sa to stále opakuje
 „každý muž má právo aby sa mu dostalo dôstojnosti“ neveríš jej slovám !

je jedna z tých vd'aka ktorým si opäť hrdý na to kým dokážeš byť ak chceš
 že by sa tým však zmenili tvoje staré zlozvyky a náhľad na svet...

vieš o čo ti s ňou ide
 a tak to má byť
 tak sa rodí „ľudské šťastie“

- ona... ony si budú stále myslieť že objavili môj svet ako prvé pretože ich svet je ešte menší
 ako ten môj*

(„dáma“ ktorá o tebe nepochybuje zatiaľ nemá prečo)

v živote si postúpil : lacné ženy pre teba konečne nejstávajú ! tak si to treba povedať

...alebo bude len posedenie v najbližšej krčme 550 námorných míľ vzdialenej od mora
 konečne rád poučuješ

- čo už na tom že sa sám pre seba čoraz viac opakujem ? zmieril som sa s tým chlapče ! ak raz človek prestane pracovať na svojom aby sa to v ňom zase odznova nezačalo : budeš sa cítiť ako slnko pochopíš že svietiš bez zmyslu na rastliny ktoré o tom nevedia hoci to cítia a ihneď si uvedomuješ že prirovnanie sa nevydarilo tak ako si chcel

námorník zapochybuje nad vlastným trýznením
„je na čase vyjsť na palubu a nadýchnuť sa“

* - aká to podobnosť s domorodcami na ostrove !

Veľká a malá loď (Tvoj návrat na začiatok citu človeka k jeho jestvovaniu pokračuje... Chlapče, spamätaj sa !)

Tvoj život je „*taľ dobrý námornický kameňák*“ až je to do smiechu veď sa aj smeješ do plaču s posunom do výsostných vôd seabirónie - to ešte nikdy nesklamalo *kameňák* ktorý s veľkou obľubou rozprávaš iným námorníkom a oni sa smejú cítia tvoju spoluúčasť ako dobre vedia o čom rozprávaš

cítiš ich spoluúčasť ?

veľký zaoceánsky parník a malá rybárska loďka
- mal som strach aby som sa neprevrátil

uistujú ťa
s mladíckymi úškrnkami : malá loď vo vlnách po väčšej celkom obyčajný jav

ty im však nemôžeš veriť !
už nedokážeš zas a zase veriť nikomu ničomu

je to sila v *kontexte* vývinu ?
je to zbabelosť v *kontexte* zániku ?

odvaha či zbabelstvo zánik či vývin stále je to námorník ktorý nikoho nevedie neobrodí ani nevychová

uistuješ ich

(so stareckou vážnosťou) : chlapi jedinú čo mám je malá rybárska loďka vo vlnách po veľkom zaoceánskom parníku viete ešte stále sa húpem

a loďku budem musieť znovu premalovať !
natrieť farbami akými oplýval veľký zaoceánsky parník

aby som sa zajtra cítil *bezpečnejšie*...

provokujú aj naďalej

- vieme o tebe len veľmi veľmi málo

ale to stačí to úplne postačí :

si presvedčený že sa ešte stále dokážeš *vyrovnať* s niečím tak obrazoboreckým ako si ty sám aj bez spoluúčasti mora v ktorom si prežil väčšinu života

(„život nie je krutý ak sa na to pozeráte z tej správnej stránky všetko ostatné k tomu pridané je samoúčelné“ - tak to bol ešte raz tvoj prvý kapitán)

zasmieš sa !

si „vít'azom a hrdinom“ :

- ak viete priveľa o námorníctve a nemáte možnosť toho využiť na nových lodiach

tak zostáva jediná možnosť

úspešne veriť v nepriznané v zatajené v neohlásené deti

s trochou ochranej detinskosti modliť sa za gény ktoré pokračujú - mladí námorníci len sa rehotajte

viem že sa opakujem ale môže sa človek opakovať s niečím čomu verí že je to pravda ? čomu verí na takmer na celý život

konečne som tam kde ste chceli aby som bol ?

nezabúdajte „chcel som to sám“

ale už vás chápem to áno

malú loď rozhúpala na vlnách väčšia

stal si sa súčasťou silnejšej osobnosti ak sám nie si najsilnejšou osobnosťou široko ďaleko

v prospech koho a pre koho sa odznova pokúšaš dokázať že žitie je nutnosť a základná potreba ak nie pre seba ?

veľká loď prevýšila tvoju námornícku myseľ

zvyknutý na malú loď s ktorou sa v sebe ešte ako tak dokážeš vyrovnáť

pýtaš sa : už viem až príliš veľa o živote niet tu miesta pre mňa ?

je to žart

hovoríš si : stal som sa svedkom rozhúpania malej lode veľkou

nazývaš to zničujúcimi podrobnosťami

veľká loď máš strach aby si sa neprevrátil vo vlnách ktoré vyvoláva

malá loď na vo vlnách po väčšej celkom obyčajný jav

nie však pre teba

hovoríš si : malá loď vo vlnách väčšej lodi to je jediné čo ostáva

a čo tvoja matka ? a čo tvoj otec ?

bol si na mori keď zomreli bez čo len jedného vstúpenia do „tvojho mora“

bolesť (šťastie ktoré ťa udržuje pri živote) si zo seba nevyhnal dokonca ani nenámorníckym pochopením že niektoré veci sú námornícky nemenné

Láska ako ju nepoznáš

Ešte jedenkrát pre hranicu na ktorú ťa postavili aby ťa upálili
budeš spievať keď ťa budú odmietať budeš sa počuť cez šplechot vln ?
priložia ti studené obklady
láska ako ju nepoznáš - možno by si na lodi niekomu chýbal

budú ťa kriesiť a bude im kvôli tebe smutno

ale priateľ s ktorým si už toľkokrát riešil najpozemskejšie problémy iba raz prečíta - to aby si sa neurazil - jeho báseň : *Rastlina z rastliny*

stojí nad tebou nevieš čo si máš myslieť nevieš ako sa máš tváriť keď začína

tú báseň už raz čítal
vtedy si sa len pousmial a spýtal :
- prečo práve rastliny na súši keď sme na mori ?
akoby si hovoril :
všetko počaté na pevnine nech zostane pevnine
nepýtam sa prečo som presvedčený že to tak má byť
všetko počaté v mori nech zostane moru
so zadosťučinením kedykoľvek skočím do mora
... stále 550 námorných míľ vzdialený od mora

Rastlina z rastliny

Rastlina z rastliny
žiadna z nich o tom nevie
môžu to byť ľudské myšlienky ?

rastlina rastie rastlina kvitne láka
tá druhá robí to isté ?
niekedy je ťažké určiť na prvý pohľad
ktorá rastlina rástla skôr
ktorá je matkou a ktorá dcérou
na prvý i druhý pohľad

obyčajnosť peľu kvetu koreňov listov na stonke...
tisíce státisíce kvetov ?

*jediné čo často stačíš ešte postrehnúť
je rastlina z rastliny*

je to smiešna a možno trochu trápna báseň - je to láska ako ju nepoznáš

- inak to povedať nedokážem veď vieš že ja som nebol nikdy ten hlavný básnik v podpalubí na palube !

je to úprimná a možno trochu nezrozumiteľná báseň pre námorníka ošľahaného jednoslovnými úprimnosťami

a on ju nahlas prečítal za celý svoj život iba dvakrát s nádejou že pochopíš :

- námorník ? koľkokrát do roka nedokážeš zatajiť tajomstvo o ktorom už aj tak každý z nás
„dobrých námorníkov“ vie

svojim spôsobom sa na mori máme radi všetci... viac ako na súši

- tajomstvo neprezradím (pre moje dobro na súši)
nepôjdem proti spoločnosti ktorá nám dopriala preplaviť život na mori

Zmysel môjho námornického života (Vzdal si sa alebo je to iba vrchol, ktorý si mal dosiahnuť ?)

Stal som sa šťastnejším človekom keď som si konečne priznal že všetko je len záležitosťou hlavy
hoci som to vedel veľmi dlho bojoval som proti prirodzenosti
prichádza otepľenie a ja sa budem prechádzať po nábreží
pozdravím všetky prístavné matky poviem im dôležito :

život je námornický uzol ktorý len tak ľahko nerozviazete
(dúfam že sa zasmejú)
tak ako príliv a odliv - veľa vecí jednoducho nepochopíte
hoci dámy
za prílivom a odlivom sa skrýva iba mesiac

mal som rád len námorníkov
ale nebolo to správne
jediná cesta ako prežiť bez predstieranania že som námorník hoci nablízku niet žiadnej lode
je mať rád nie len námorníkov

Na záver ? I (Jedna z možností kde by si mohol ustrnúť aj ty)

Dopísala si do denníčka hodinu pred polnocou 15.5. 1829 :

Dnes večer jeden neznámy námorník zasadil úder mojej arogancii a povýšenectvu...
 - Keď pochopíš, že nie si ničím výnimočná, zostane aj tebe iba jediná možnosť, uvoľňujúco si zakričať do dlane : *Som len ďalšou v poradi, ktorá sa „musí“ presviedčať - Pane Bože, ak zomriem, bola by to škoda !*

Na záver ? II

Keď sa posledné uvedomenie tvojho života stane skutočnosťou budeš sa súdiť sám tak ako si sa súdil sám po celý čas ?
 vyrovnáš sa so spravodlivosťou cudzích

mysel' a spomienky splynú do jedného celku
 už nebude podstatné koho si urobil šťastným vo svojom šťastí
 koho si rozplakal vo svojom utrpení

ak niekedy niekomu na tebe záležalo
 a zomiera
 alebo ty sám zomieraš
 a on ešte bude žiť
 aký je v tom rozdiel ?

a existencia ktoréhokoľvek námorníka ako existencia závislá na námorníkovi
 v ktorom si zanechal dobrú chlpskú spomienku !?

existencia ktoréhokoľvek námorníka ako existencia závislá na nenámorníkovi
 ktorého (tvoja) *skutočnosť všetkých morí potom oceánov*
 ktorého **tvoja** *skutočnosť všetkých morí až potom oceánov*
 naplnila predstavou ilúziou o hĺbke jeho nenámornického života

žije s tvojou skutočnosťou ako s predstavou zomiera s ňou ako s jeho ilúziou...

žil zomiera s niečím výnimočným čo len s'ážka pochopí a preto ho to **vel'mi** teší !

Konečné námornícke áno (Tak konečné ?)

„Keď som bol námorníkom“

stačila mi loď zopár žien a dobrých námorníkov *je to iba prvoplán trvalo udržateľnej atmosféry dna*

teraz mi vlastne stačí to isté len sa nad tým nesmiem zbytočne pozastaviť dlho rozjímať

„a našťastie“

tento svet pre mňa nedokáže byť hlbokým už ani o jeden deň navyše
zvykol som si totiž že keď potrebujem nájsť lásku v žene som to ja kto za tým musí ísť
keď potrebujem prácu som to ja kto sa musí postaviť odvieť percentá nalodiť sa
budem úprimný bol som zneužívaný : vieš chlapče náhľad na život sa nakoniec ustáli
ale ak sa ti bude zdať že dokážeš meniť náhľad niekoľkokrát za deň
ver že je to iba krátka ukážka senility starého námorníka ktorý je presvedčený že priväzuje laná
po dlhej plavbe...

vrak lode na opustenej pláži
ako malé dieťa ktoré nikdy nemal a ani nechcel mať (?)
nespomína si že by niekedy sám bol dieťaťom

„pretože on bol človek akého vždy príroda chcela mať !“

ale čo tvoje vedomie myseľ poznanie ?

to je tá veta ktorá ma priťahuje a stále ju opakujem
je v nej všetko s čím som za svojho života najprv nesúhlasil a protestoval
potom súhlasil len súhlasil
veta ktorá je nevyvrátiteľná nech by oponoval akýkoľvek námorník
hoci viem že raz sa na to tak či tak pozriem s námorníckou tvrdohlavou zaslepenosťou :

námorníci !
končím svoju púť
námorník túži zomrieť na mori

s veľkou pravdepodobnosťou nezomriem na mori...

- teraz sa ukáže či malo dajaký zmysel byť námorníkom alebo sa už neukáže vôbec nič -
povedal tvoj prvý kapitán predtým ako stisk jeho ruky bol už iba prírodou / donekonečna sa
ozýva jeho chrapľavý hlas
- **neukáže** sa ĎALŠÍ očakávaný „zmysel“
prečo stále hovoria : posmrtne si sa naučil veriť našim slovám - prečo ?
ich slová chlapče :

**bud' rád že sa neukáže vôbec nič... „aspoň vtedy“ bude tvoje námorníctvo „večné“
práve pre túto chvíľu (smrť)**

- hlúposť ! - to bola jeho ochrana

Komu patíš ? (Definitívne ustrnutie na mŕtvom bode tvojho dnešného poznania !?)

Poznanie námorných spoločností sa už dlho nezmenilo :

nie sme hlupáci aby sme vychádzali z námorníka ako základu námornického bytia
námorníka ktorý je stratený v moriach tak bezútešne že už môžeme vyhlásiť za základy všetkých
plavieb v oceánoch to čo je nad námorníkom v hierachii ľudských ideí často bez obsahu :
malé námorné spoločnosti v prežívaní kohokoľvek pretože bez nich neprežije aby mohol napredovať ďalej

námorník musí byť naivne presvedčený : v človečom rozjímaní patria moria len a len námorným
spoločnostiam

- áno priznáme si že patria oceánom obsahom ale bez myšlienok !

áno priznáme si iba a iba - **koľko úsmevov úškrnov koľko ľudských trápností...** - len a
len anorganickým organickým „rastlinným živočíšnym obsahom“ „...živočíšnym obsahom“

- koľko úsmevov ?

veď je to samozrejmé : s myšlienkami ale bez podstatnejšieho obsahu

chlapče

more patrí oceánu

„ale koho zaujíma obsah bez ľudskej ideí“

...vychádzať z teba tvojho prachu ?

ktorého rozvírenie sa dá ľahko predvídať ale ešte stále štípe v očiach

máme iné základy ako je námorník ktorý sa poddal moriam v oceánoch pričom vie iba
o moriach keďže idea nehovorí o obsahu morí v oceánoch

nech ideí zostanú ideami až do konca ich životov

sústredené myšlienky námorníkov sa zhodnú v jednom :

v prinútení všetkých - bezútešne - stratených kapitánov ktorí počas **prvých** plavieb žili
v presvedčení že aj oceány sú len ideou ktorej vládnu „obsahom tiel a duší“

nech ideí zostanú ideálmi až do konca ich životov...

*

- aj námorník patrí tomu kto ho stvoril

telom patríš námorným spoločnostiam

hovoríš : nie som si istý

a dušou ? - kto môže byť krutejší veľkorysejší ako ty sám !?

**Na staré kolená : bolo tvoje detstvo naozaj najďalej v šťastí a nešťastí bez otázok o šťastí
a nešťastí človeka ? (Myslíš na kruh života ako na nemennosťou námornického náhľadu
pri dieťati, ktoré vychovávaš. Zatiaľ zostávaš v detskom kruhu...)**

Prázdna polička dlho prázdna nebude

bud' si istý

- autíčka sa do nej už v tvojom živote nevrátia

jedna z mála vecí na ktorú nedáš dopustiť vo svojom „životnom objave“

je : ktoré prišlo prvé a ktoré posledné

ale čo tie ostatné ?

aké typické

aké ľudsky okrajové

veď... teraz si nespomínaš kedy odišiel tvoj najobľúbenejší tirák z umelými kolesami

vždy škrípali keď si sa s ním hral len pre hru samotnú

ale vydržal pokiaľ si s ním hral

a matke vždy prekážalo jeho škrípanie

kričala z kuchyne

- prosím ťa hraj sa s iným autíčkom

vtedy si ešte nevedel máš len jeden život v mnohých smeroch detského života

kedysi boli tie autíčka naozaj dôležité... a kedy si sa s nimi hral naposledy ?

autíčka tvoria akýsi kolorit emócií bezbrannosti a neskrývaného šťastia

to už bolo dávno keď si rozbil posledné autíčko !

už ťa hra pre hru nezaujímala

stále rozmyšľáš nad šťastím nešťastím

akoby si bol už zabudol

- prežitie je len základný kameň bytia patrí mu šťastie a nešťastie človeka pokiaľ sa nepohneš ďalej

pokiaľ kamienok nezoberieš do rúk a nehodíš do mora plného podobných kamienkov

dodnes unášaných prúdmi v ktorých sa stále nevyznáš „je ich tak veľa : kamienkov i prúdov a ja môžem pomenovať len tie ktoré sa so mnou stretnú“

bol to len kamienok a ja som si myslel že niečo hlbšie vo svojej podstate

niečo čo zo zeme nezdvihnem najmä v starobe...

ach keď sa zamyslím čo znamená jeden kamienok voči celej prírode - prehodíš na staré kolená pri práci v záhrade kúpenej za *námornícku lovu*

len aby si tomu rozumel...

len či tomu veríš...

tým zopakuješ slová ktoré si počul pred rokmi v prístave

dávajú ti zmysel ak ďalej ako za svoj kruh života nevidíš !?

- nevstúpim viac na palubu – hovoríš vo svojom šťastí alebo nešťastí

Východ a západ (versus) sever a juh (Pokračujeme aj bez teba, veď si sa vzdal, ale začíname mať rovnaké problémy ako ty...)

Nové alebo staré vízie a nie je to jedno ?

my máme len naše životy a ostatné dezilúzie sú smrteľnejšie každým okamihom
 zatiaľ čo my sa snažíme tak ako Ježiš Mohamed a ? kto ešte zostáva !? máš právo niekoho navrhnúť ?
 Budha

tak ako všetci myslitelia ktorí sa nakoniec vzdali hlbokého myslenia
 z presvedčenia že ak zájdu ďaleko celkom sami bez zaznačenia cesty pre ďalších...
 ich myslenie nejestvuje pre iných ?
 ich uvedomenie sa zopakuje
 pre nasledovníkov
 zase raz novátorov bez toho aby vedeli že nimi dávno nie sú - a ďalší a ďalší si budú myslieť že
 sú prví na rovnakých myšlienkových potulkách
 kostry ktoré nájdu cestou nič neznamenajú „mohli to byť domorodci“
 a veruže prví aj budú
 „hurá !“ pre nich „hurá...“ ak cestu zaznačia aby živí pre dnešok živí pochopili
 že oni boli prvými ktorí sa dostali cez ďalšie uvedomenie
 ktoré zmenili tým že spochybnili vlastné presvedčenie
 - ach mami tá bolesť sa nedá opísať
 presvedčenie ktoré sa možno zmení na ďalšie uvedomenie niekoľkých presvedčených
 živých pre dnešok živých

hádám chvíľku nemenné
 teraz už môžu hovoriť :
 keď sa zmenilo **ďalšie zbytočné presvedčenie** („niet tej sily aby posúdila ktoré je zbytočné“ -
 povedal mladý neskúsený muž)
 všetky tie chvíľkové nemennosti ktoré formovali naše životy pridlho na to aby sme sa posunuli z
 miesta kde zakotvili predkovia tohto námorníka z národa
 ale čo ak je ich presvedčenie príliš *presvedčivé*
 opäť sa nič nestane
 to čo nevieme zvykli sme si : o tom sa sami nedozvieme
jedine uvedomenie života kto nám ho môže zobrať ?

„prečo to nazývajú satanovými slovami : ľudská choroba je ľudskosť sama - !?“
 nie ! to sa musíš mýliť...

a vedľa seba nahmatáme skutočné posolstvá ak sú iba vyhovujúcimi posolstvami
 sme vážni keď hovoríme : spôsob myslenia nie je na nás ale skôr na našej relativite hodnôt v užívaní relatívneho poznania...
 sme vážni ?

„milujme sa ak máme silu aj po ťažkých dňoch v ktorých je sotva postrehnuteľný náš výskyt“
 prečo ? aby sme sa mohli milovať bez ďalších a ďalších otázok
 - kedy si budeme vyhovovať viac len ako na tisíc nocí ? bez zosmiešnenia osudov
 zisk hmotný zisk duševný ktorý si navzájom odobríme okrem : v posteli
 až ? až nebude...
 vážiac si naše životy ? vážime kilogramy zlata
 staronové hodnoty ktoré sa nám po storočiach zlata zdajú byť prirodzenými
 v ťažko vytvorenej a obhájenej realite ktorá nemá konkurenta
 pokiaľ spíme spánkom statočných hlupákov idiotov mrzákov / navždy plodených v zamilovanosti
 ktorá málokedy dospeje až k láske...

aj bez nej

- len láska môže splodiť skutočného človeka
môžeš však namietat'

- tak potom prečo milujem niekoho kto nemiluje mňa !?

„aj nekonečno ktoré raz pochopíme cítením...“ - prečo by som mal veriť takým vetám ?
veď je to smiešne

máš možnosť vybrať si poslednú ponuku svojho života
si po čase sám a pritom si sa našiel - to by mohol problém
tam niekde vonku sa zabáva ďalších sto miliónov ľudí
každý z nich má svoje ciele predstavy úchylky s tým sa počíta

- tento svet stojí skôr na predstavách úchylkách ako na obyčajnosti - prvý kapitán bol izolovaný muž

čo zase nie je ničím novým a na dlhý čas to ešte nebude ničím výnimočným
ver raz bude ! „na dlhý čas ?“

ak ťa budú presviedčať že to nie je vecou tvojich hodnôt
stáročiami uchovaných v námorníctve

ver klamú ťa

myslia si že klamú preto aby „sa cítil lepšie chudák“

- čo teraz ešte hľadáš ? prosím ťa povedz povedz

nesprávna otázka lebo doba pokročila a sebadefinovanie už nie je témou dňa

- áno maj strach

v čo môžeš medzi nami dúfať a koho môžeš prosieť

- prečo by som mal ešte niekoho prosieť ?

stále naivný... niekoho tým určite priťahuješ : si zárukou prežitia
veľmi si sa nezmenil / prežiješ

Demokracia starého muža (Že by mierny pokrok ?)

A jeden pán pôsobil opustene o paličke

bola to „bolest“ z nepoznaného v synovi ktorá zmenila „bolest“ v jeho poznaní

(zmenila z poznaného...) na chvíľkové uspokojenie : *a moja bolesť nebola márna a samoučelná*
tým že ju prevýšila

on prežil ale iní nemali to šťastie nemali tú silu prežiť úpadok mnohých dekadencií predtým
úpadok do rovnakého strádania „pre všetkých ktorí verili len v prežitie“
strádania chvíľku odžitého s pocitom sladkého života

to však nebol jeho prípad : *zomieraš ? životné pravdy sa na okamih zvyknú scvrkávať*
kto mi povie čo bolo viac ako poznanie a uvedomenie ktoré som mal !? ktoré mám

kde položil jednoduché a kde rozumné rozhladené milenky

?

kým bol položený on v jednoduchosti v rozhladenosti

?

kde vychoval svoje potreby a kým sa stal pokým si to uvedomil

?

miloval aby miloval a viac neočakával

až... až predsa

demokracia v jeho živote ?

nikdy by sa nedozvedel čo je to demokracia ak by vychádzal iba z gréckej filozofie
nežil vo svete v ktorom by sa mohol dozvedieť viac ako by chcel

napriek tomu bol demokratom v hĺbke duše
 žil vo svete v ktorom mohol iba naivne žiť v ilúziách keďže nepoznal všetky pravdy o ?
 námorníckych ilúziách
 „napriek tomu som bol demokratom v hĺbke duše“

všetky matky ktoré sa vydávali za jeho manželky len preto aby ich netrápil biomoralizmus
 všetky matky ktoré sa vydávali za jeho milenky len preto aby mohli ochutnať jeho semeno
 - úloha žien a mužov bude naplnená ?
 všetci otcovia ktorí sa vydávali za jeho priateľov len preto aby mohli čerpať z jeho mužnosti
 všetci otcovia ktorí sa vydávali za jeho milencov len preto aby mohli žiť z jeho peňazí

kde som vychoval svoje potreby a kým som sa stal pokým som si to uvedomil ?

mal svoje a nemal to čo chcel bol tým obmedzený málokedy sa dokázal vyrovnat' s chcením + -
 „viac ako bolo videné ne-videl na jeho škodu“ povedali jeho predkovia
 takže : ďalšia demokracia obkolesila jeho predkov a oni sa stali súčasťou nového poriadku
 ktorí stvorili len preto aby sa stali súčasťou ešte vôbec nejakého poriadku
 - myslíte si ?

len preto „aby sme sa stali súčasťou vôbec ešte nejakého poriadku v námorníckom ponímaní
 sveta modlime sa za nenámornícke ponímanie sveta
 modlime sa za odlišné ponímanie sveta medzi masami
 bratia“

- mysleli si ?

pýtame sa : koľko otcov a koľko sexuálnych zážitkov stvorilo toto dieťa
 starca ktorý sa má o živote dozvedieť viac ako ostatní ?

...jeho rodičia čoskoro zabudnú na syna ktorý je ich večnosťou v mene rodu

a rod ktorý zachovali jeho predkovia „nepodali žiadne vysvetlenie“
 jeho šťastie ? je tlakom všetkých predkov - kto zaručí že jeho semeno splodí nástupcu rodu ?

miloval mužov & ženy

všetko čo chcel bol sex bez odpovede načo a prečo sa milovať / kedysi dávno
 všetko čo chcel bolo odísť a zostať večný bez vedomia smrti / kedysi
 nechciet' takmer nič čo nechce nikto / prednedávnom ?

sú to len slová („pretože“):

on potrebovali on musel on bol presvedčený že mu bolo predurčené veriť

v nové a v nové traktáty o potrebnosti vlastného osudu / práve teraz ?

hrdina naučený že pokiaľ sa sám nenazve hrdinom nikto iný ho tak nenazve / už o tom pochybuje
 !

hrdina ktorý miloval len aby sa presvedčil že zmysel je všetko čo nazve zmyslom on...

veru veru nepovie (hoci by aj chcel) viac ako očakávaš :

mladé slečny mladí chlapci ich úsudok sa stal spoločenskou otázkou
čo všetko majú aby mlčali

muži si spomenú : byť otrokmi semena nebolo nikdy pokrokové

ak sme zabudli na genetický výber

ženy si pri tých mužoch spomenú aby sa zbavili naviazanosti na pohlavie :

*vyslov sa za sebarealizáciu uvedomenia ženy vo viere v Boha - chápanie zrodu a zániku bude natoľko
rozdielne... aby znovu a znovu rodili „ženy !?“*

niet svetského rozhrešenia ak máš ďalšiu víziu zmyslu života ktorý sa ti úspešne podarilo doviest
až k právu veta

a námorné spoločnosti opäť raz strácajú kontakt s bytosťami ich charakterom rozhl'adom s
osobnosťami ich morálkou rozšírením

pre ktoré boli stvorené

(spýtajme sa otvorene : len preto aby sme sa zachovali v tomto raz námorníckom raz
nenámorníckom svete ?)

zneužívajú naše nenámornícke prežívanie na zabezpečenie „slobôd pre námorníka“ „rozhľadu
pre námorníka“ „cieľu pre námorníka“

ktorý ich na mori aj tak nepotrebuje

pretože o nich znovu a zas nevie

alebo ho len obťažujú sú mu na príťaž

ale môžeme im prepáčiť malé

veľké zavádzanie malé

veľké klamstvá

ak majú vyššie ciele ktoré sú vzdialené obyčajnému prežívaniu námorníka !?

je to neodvratný proces

v okamihu v ktorom sa začína utvárať naša vôľa bez nás je zle

utópia ?

„**n**echajme sa odradiť zbytočnosťou ktorá nám bude podsunutá len preto aby sme sa vyhli
cíteniu citom mysleniu myšlienkam konaniu a činom námorníka vo Svete námorníka - to nie je
naša chyba“

...sú ľudia ktorí sa po dekádach rozhodli podísť bližšie k vlastným partnerom

priznať si že láska je idea ktorá sa nemusí objasniť

...sú ľudia ktorí si uvedomili že aj penis vagína naša mozgohra majú v sebe silu skryť sa za
hodnoty ktoré potrebujeme aby sme prežili v jednoduchosti

už sme ako starí Gréci

zomierame na krásu demokraciu jednoduchých rozhodnutí / naozaj sme „až tak“ uvedomelí ?

už sme ako starí Rimania

zomierame na dekadentnosť dinosauriu veľkosť vlastných *občanov* / v skutku sme „až tak“
rozdrobení ?

musel by si byť veľmi veľmi osamelý aby sa ti podarilo nájsť v sebe nové hodnoty !

Konečná viera námorníka (Mali by sme sa pokúšať znovu a znovu, aby nič nebolo konečné...)

- Kto posunul sám seba *niekde* na miesta na ktoré spomínal ešte dlho potom bez trápenia bez odopierania si obetí na inom mieste kde však postupom času začínal trpieť rovnako lebo si pripustil že predtým nevedel že trpel čo bolo ešte väčšie utrpenie

možno dospeješ k tomu svojmu :
vďaka ti matka vďaka ti otcie že ste mi ukázali kým by som *naozaj* nemal byť !
ale zabudli ste mi ukázať kým byť
celý život som sa snažil niekým nebyť až som zabudol kým mám *vlastne* byť

- ako môžeš hovoriť tak kruto chlapče
to my sme jedli spali milovali za teba
teraz je rad na tebe
zotrvačnosť chlapče zotrvačnosť
odpovedáš veľmi zvláštne :
- nie je semeno ako semeno... ale je človek ako človek

viem všetko ak prežijem o živote pretože **ja prežijem** - nič nie je viac ?
je to iba obmedzenosť alebo stvorenie ktoré pomenovávam
častejšie a častejšie sa tomu vyhýbam povedzme že „pre dobro“ **mojej veci**
akej ?
- to sa len tak hovorí
a je to iba obmedzenosť :

zrada vôle po živote
každý bisexuál ktorý sa bojí priznať si že ho priťahuje rovnaké pohlavie vie o čom hovorím
(vždy to tak bolo)
každý matka ktorá miluje niekoho iného ako otca svojho dieťaťa...
(vždy to tak bolo ?)

žil som v uvedomení s ktorým som nesúhlasil
žil som akoby som sa pristihol v uvedomení cudzieho stvorenia :
moje názory sú ako moje deti
jedného dňa môžeme dospieť k tomu čomu už raz niekto dospel pred nami :
čo potom ak si dokážeme zabezpečiť všetky základné potreby odmietajúc otázku „prečo sme tu ?“
ako zastaranú a zbytočnú
a spiatocníkov pátrajúcich po stratených otázkach nášho bytia uzavrieme do nikým nečítaných encyklopédií
alebo a n i t o keďže bytostné otázky vymrú po meči v dušiach
nestvoríme ani žiadne nové vedomie
budú v nás len staré pocity predkov a opakujúca sa potreba zachovať sa bez zdôvodnenia ?

moja viera je *vôľou niečoho vyššieho*... tá mi dáva silu nespochybňovať „to vyššie“
 živé v človeku mŕtve v človeku   kto vie   aj námorník zakrnie ak niet búrky
 budem oponentom sám sebe :

aspoň v snoch až pokým sa moja viera nedotkne mojich snov ako posledných
 „musíme ísť ďalej“ vystrieda „musíme veriť“ napriek zotrúvaniu v rovnakej *návykovej*
podobizni

božský ľudia

- ale takto sa nestaneme šťastní

- šťastní ?

božský ľudia...

„Božie zákonitosti môžeme rešpektovať mozgom až keď ich pochopíme srdcom !“ - povedal
 dobrý kňaz (pomohol už toľkým ľuďom...) pristihnutý *in flagranti* sám v spovednici zlým
 kňazom ktorý zatiaľ nepomohol nikomu

- hovoria že navždy ?

„ak sa priblížiš k našim mostom spáleniskám ohradám koho to chytíme v spovednici ako
 hriešnika hodného vydedenia ?“

- túžim po dôkazoch sily ducha zatiaľ bez obhajoby môjho ducha - zaobaľuje a zaobaľuje až
 pokým sa metafora nestane doslovným prahom poznania...

„mysel' je v každom rovnaká len myslenie je iné“ kto to povedal ?

- vysmejem ho – radšej ho vysmeješ ako by si sa mu mal snažiť ponúknuť niečo tvorivejšie bez
 opovrhovania

nie sme výnimoční ani v prežívaní :

starí Gréci to málo z nich... už mysleli tak ako myslíme

to málo z nás... je to pocta ?

a mysleli si po nich ďalší :

ak sa naučíme (prinútime v rámci zachovania chodu námorných spoločností   to je ich ochrana
) zabezpečiť *slobodu potrieb*   - smiešne / je to komfort ktorý

neopustíme

sloboda myslenia* nie je otázkou prežitia

pre každého námorníka ktorého chceme nasmerovať do prístavu

kde čakáme na nalodenie

môžeme prejsť na prácu s ľuďmi ich myšlienkami

a pripravíme si zopár slov pre každého koho potrebujeme s pomocou opitého kapitána

nasmerovať do prístavu do ktorého túžime aby sa doplaval v mene nás všetkých :

* - sloboda myslenia je najlepším kúzelníckym trikom v „histórii človeka“, ešte nebola vysvet-
 lená - ako sa môže vysvetliť niečo, čo sa neustále mení od kúzelníka ku kúzelníkovi...

sloboda myslenia ? nie je anarchiou pre triezveho kapitána ak myslíš na mori na more

(až potom) môžeme zrátať zisk :

„plnosť prázdnot' žalúdkov bude domyslená“ v kampani ktorá bola domyslená až do dôsledkov
máme právo jest kol'ko znesieme pokiaľ mlčíme

pokiaľ bacul'ka mlčí

je pokojná som pokojný v nevedomosti v ťažkej obhajobe nasýtenosti

v ťažkej obhajobe hladu predkov o ktorom nemusím nič vedieť

ak som plný zabudnem si vážiť sny predkov v ich realite
ktorá zvykla byť snami prosbami v niečo vyššie
verím vo vyvolenosť čoraz slobodnejších potrieb na chvíľu aj v ich telách v mojom v ich
strednom veku
vychovať niekoľko z nich tak aby rozvíjali naše potreby cez tie ich
a tí ďalší : ich potomkovia
potomkovia nepriateľov ľudského ducha - dostanú sa nad „potreby“ svojich rodičov ?
tým že ich budú mať užívať zdokonaľovať
budú sa môcť
...slobodne BOŽE
...duševne Óoo BOŽE
množiť a množiť a ?
slovko *slobodne* je veľmi veľmi zvláštne aj napriek tomu čo všetko vieme o nás samých
„nech si vážia ?“
ľudí ktorí im dávajú právo vážiť si samých seba právo žiť v slobodnom výbere ale nie
...slobodne BOŽE
...duševne Óoo BOŽE
množiť sa a množiť sa a
právo ktoré ONI presadili pretože mali právo dať sami sebe právo „lebo sme vymysleli námorné
spoločnosti a zostrojili lode – naše sväté právo ovládnuť tých ktorí sú a budú pozadu...“
najprv v prežití lebo zneužili námorníkov kvôli právu na lepší život v povrchnosti spasiteľstve až
priveľmi obyčajných potrieb človeka „pretože nedosiahli náš rozhľad a poznanie kapitánov...“
na povrchu pre povrchných i pod povrchom nesmiernu krásnej slobody potrieb
nesmiernu až príliš krásnej na to aby si jej nepodľahol na trhu v prístave
zviazaný námorník až priveľmi obyčajnými potrebami človeka v prístave na
trhu
a tak sa stalo že ďalšia generácia neprekonal generáciu ktorá ju splodila
- nič etickejšieho nás nečaká iba ak *sloboda poznania* že raz sa niekto vyloďí za nás na brehu ktorý
sme si vysnívali ako ten jediný hoci s úplne iným uvedomením s akým by sme naň vstupovali
my
- povedz ešte čoho sa v našich životoch dočkáme okrem zachovania rodu v tom
najlepšom možnom stave mysle tela ducha duše ?
nenechaj sa vysmiať... *sloboda poznania bez milovania života ako takého* viedla by v človeku k anarchii
na trhu v prístave tak ako aj hlboko v oceáne
lebo sme dokázali platnosť výkriku :
nemáme na výber musíme použiť každého námorníka ako „*vrchol každého námornického bytia*“
aby bol ďalším kupujúcim v jeho (zdedenej vždy spasiteľskej)
navonok až priveľmi slobodnej ? *slobode potrieb v ponuke v dopyte jedného*
námorníka
na trhu v prístave
len ! len ? len ! aby bol ďalšou vecou v jeho zabudnutej slobode myslenia hlboko v oceáne...
ak práve nemyslí na oceán ale na vlastný život
- chlapče dá sa oveľa ľahšie udržať v chode „som a to stačí“ **ak** sme sa zbavili bytostných otázok
a bude to vrchol prostého prežitia námorníka v **našom** ponímaní námornického sveta
„navždy“ prostom pre nás

Jednotné číslo :

Ja sám nepotrebujem vlastné gény (?).

Daj sa prehovoriť !!! Načo trpieť ?

„Musíš” mať realitu, ktorá ťa ochráni pred tebou samým.

Už žiadne vety typu :

Dnes som sa pohádal s každým, nevynímajúc seba.

Pusti si hudbu a pracuj.

Ak si to skutočne pochopil, už musíš iba pracovať.

Vyhľadávaj ženy (alebo len manželku).

Vyhľadávaj mužov (alebo len manžela).

Máš existenciu ako povrchnú spoločníčku.

Už si vzdal, čo je dobré len pre tvoje šťastie. Kedy opäť zažiješ šťastný deň ?

Aj keď je každý - viac ako - rovnaký, našťastie každý žije - viac ako - inak a rozdielne. A ty sa s ním môžeš stretnúť, iba keď si tvoj svet „pomýli” s jeho.

- Už nemáš kam spieť ! / Pracuj.
- Už nemáš kým byť ! / Miluj.
- Už máš čomu veriť ! / Never na evolúciu.

Simuluj životy v živote.

**dokážeme sa zamilovať do bytostí
ktoré zatiaľ nikdy nebojovali s uvedomením
oveľa ľahšie
ako do niekoho kto sa zmieta v osobnom zápase na život a na smrť**

a posledná viera námorníka

ktorá si zoberie len to najlepšie z každej pocty udržaniu našich životov nažive

(dobro a zlo v zaslužených dejoch... vynechajme to sem nepatrí)

ak by sme všetci verili v niečo „ešte trochu“ nedefinovateľnejšie - stále hovoríme iba o jeho poslednej viere

(kde sú naše staré pocity a cítenia ktoré nám zatiaľ vždy stačili ?)

verili s rozdielnymi slovami

čo by nám dávalo akú takú možnosť seba vyjadrenia / bolesť zo seba vyjadrenia

ostrosť hrán ktorá je tuposťou telesa : bolesť zo seba vyjadrenia

- je to bytostná bolesť zatiaľ najväčšia bolesť ktorú som zažil hoci údajne zomieram na dačo iné

konečná viera námorníka ! je vôbec možná konečná viera námorníka ?

Pohyblivá viera námorníka

Poznám ľudí ktorí by povedali :

- pre teba to môže byť vrchol - nie len pre teba to **musí** byť vrchol
chlapče :

NIEKTO nám **musí** ukázať cestu lebo inak je (tak či tak) úplne jedno či vieš alebo nevieš
kde si
takže sa túlam ak neverím
takže idem ak verím

„to by bol zánik : budem obhajovať to čo obhajujú všetci“

...ak by sme sa stali všetci rovnakou vierou

aké nové ciele by sme si určili ?

príšli by sme na to že nemáme ciele ktoré by existovali bez našej viery

posledná viera - ľpieš radšej na nej ako by si mal... cestovať z prístavu do prístavu a byť dobrým zákazníkom
žien

ničotiek s otázkou viery s otázkou existencie alebo oboje

- posledná viera človeka je o *K O H O* ? morálnej potrebe

námornými spoločnosťami cynizmom podporenej potrebe

takmer zaistenej aj pre budúce generácie

chlapče aby si vydržal na palube - bez cynizmu - pozerat' cez zábradlie

je o *K O H O* ? námornými spoločnosťami „mierne istenom“ dožití

„silovo istenom“ dožití tvojich potomkov

jedno však vieme :

nie je o nanebovstúpení človeka ktorým si ty *PANE BOŽE* - ako to môžeš povedať *TY NENEVERJACI !?*

- prečo sa zase spochybňujeme

- je to (moja & tvoja) povinnosť ?

moje & tvoje

sú o tlmení bolesti z tichého potláčaného bytostných táranín

deti deti deti

- ale takto sa nestaneme šťastný !

- šťastný ?

- túžim po dajakých nových starých staronových výjavoch sily ducha zatiaľ bez obhajoby

môjho ducha - zaobaluje a zaobaluje až pokým sa metafora nestane prahom poznania

buďme fundamentálnymi ...

priznanie je proti poslednej viere námorníka

nenámorníka ale : „nech nás nepostretne také nešťastie ako jediná...“

a posledná viera ktorá si zoberie len to najlepšie z každej svätej - svetskej pocty bôžikom námorných
spoločností“ - zhodnú sa obaja

ak by sme všetci verili v niečo

s rozdielnymi slovami

čo by nám dávalo aké také poradie zväčša v našej málokedy v cudzej úspešnosti veľkosti

zaujatosti

paranoji

uspokojení
tápaní
malichernosti
stopárstve

v našej zväčša v cudzej hre o fazule
ktorých sa dosýta najeme
nech nás potom nadúva
budeme syti: vždy tu boli duše a duše
vždy s odlišnými slovami?
boli by sme tam kde sme
tam kde sme boli
kde boli všetci pred nami...
„D A K T O“ VELKÝ BRAT legendárne postavy náboženskej postavy
nebo? peklo? „milujem definície pokroku“ - odsúdeniahodné
POKOJNE len POKOJNE
MÁME EŠTE poslednú záchranu
MÁME Deoxyribonukleové ribonukleové kyseliny ako v rozprávke o nebi a pekle
MÁME bázy adenín A guanín G tymín T uracyl U citozín C ktoré iba pre niekoho nosia drevo do lesa
prenášaním kyselín na miesto určenia
sväto sväte - naopak - pekelné (záleží na ktorej strane bariéry stojíte)
pre niekoho sú opäť pravými poslami Boha
MÁME slovo „ako“ za sebou slovo „prečo“ stále v nedohľadne a to sme si mysleli že po „ako“ bude už len
krôčik k „prečo“
odmietaš si priznať v tichosti: ide iba o gény úbohý úbohí
„PREČO BOŽE PREČO by malo ísť iba o gény?
som námorník to predsa nie je otázka mojich génov mojej výchovy... to je osud“
- si smiešny / sme s tebou máš pravdu
ved' všetko je dielom Boha stvorenia ako ho vidíme my

aké ľahké je dnes spochybniť ktoréhokoľvek človeka

Na záver ? III

Po celý čas som sa hral na mizantropa a sudcu bez čo len snahy pochopiť že evolúcia vedomia evolúcia jednej
mysle tu nie je len kvôli mne
že zákony prírody tu nie sú kvôli môjmu komfortu sudcu ale predsa :
vdaka mne „vdaka“ bol som ochotný žiť v nemeniacom sa názore
bez vlastných názorov žiť so zákonmi presvedčený o tom že sú skutočnými aj bezo mňa :

nič viac nie je ako Boh ako Poseidon

nič nie je viac a ani nemôže byť (väčšina z nás ako si spomínam bola na tom rovnako)

- *bol si mizantrop a sudca ktorý súdil sám seba na základe zločinov iných*

súdi sa bez prítomnosti na základe podstrčeného videnia sveta

„ukradli sme denník kapitána“

bola to dobrá hra dobrá predstava

pomohla mi prežiť život

ale bola to len dobrá hra dobrá predstava

„nebolo inej cesty“ prežil som ale ak sa teraz pýtam sám seba „kedy a kde si bol najďalej v živote?“

asi naposledy si neodpoviem

zahľadím sa na moria oceány v predstavách ktoré som prenechal synovi & dcére niekoho cudzieho

- cudzí sa menia oveľa ľahšie ako blízki preto si hovorím aj blízki ti boli cudzí chlapče...

inak by sa moje slová veľmi ťažko vysvetľovali tým ktorí prežili bez morí a oceánov

stále v tých istých predstavách ako na začiatku... tak i na konci

počujem vravu prístavov starých prístavov vchádzam do nich

- z prístavu do prístavu chlapče ďalej by bolo zbytočné ísť

stále rovnaké videnie sveta

„ty vieš že si neľahdal viac ako ostatný hoci si sa s nimi prestal veľmi skoro porovnávať“

pomohlo mi to plaviť sa najmä v strede oceánov keď som sa panicky bál ich plytkosti áno bez výčitiek... **vtedy**“

- a ďalšia forma sebaobhajoby : nikdy som nerozumel môjmu semenu

prežíval som... „je to dostatočné a tradičné ako musí byť?“ **ale chod’!**

viete vždy som sa bál slova *prežívať* **lebo som prežíval bez slov o mojom prežívaní**

pre niekoho som možno žil v spokojnosti „*pre niekoho*“ nie však pre mňa...

len dnes moje deti žijú!

myslím si aspoň mám pocit že to je všetko čo som si mal priznať

len dnes moje deti žijú...

skúste ma pochopiť

túžim zomrieť s tým s čím sa stotožním čo najjednoduchšie :

milujem „mám sa rád“ medzi vyjadrením a spomienkami nie je rozdiel „mal som sa rád mám sa rád a budem sa mať rád v iných

vždy cez iných - zjednodušil som to tým že som zjednodušil sám seba“

áno mám rád iných aj kvôli sebe / - je to kruté ak to robia všetci ?

- **teraz si krutý voči tým ktorých si mal rád kvôli sebe** (povedal nepresvedčivo)

- **ide o to o čom sú presvedčení oni** (povedal presvedčivo)

milujem ak „som bol milovaný“

milujem :

narodiť sa s bolesťou trápením sa „pre všetko živé“ čo by aspoň raz za život malo byť viac ako vôľa k životu pre život sám

...veľakrát už bolo povedané :

moje deti žijú v mojich spomienkach v mojom presvedčení

pokiaľ ešte žijem

nepracoval som s vedomím ani s dušou

„bol som námorníkom ešte predtým ako som sa stal človekom : z prístavu do prístavu !“

to my sme tí tvrdí muži

kopírovali sme život ktorý nás stále plodí po celé epochy na jediný život (?)

len preto aby sme mohli kopírovať to čo stvoríme

- cítil si sa zmysluplne vo SVETE NÁMORNÍKA ?

- pochopenie seba samého ako nikoho iného predtým ani potom - to nemôžeš myslieť vážne

SVET NÁMORNÍKA

- uženie nás až k smrti

samota v pochopení seba samého ako nikoho iného predtým ani potom !?

paranoja v dôležitosti bytia

v nepotrebnosti bytia jedného námorníka na súši

?

spovedník a jeho jedinečnosť ak pomôže aspoň jednému človeku

- zmysel má iba tvoriť zanechávať odkazy ?

SVET NÁMORNÍKA bol vytvorený už dávno takmer všetkými generáciami (?)

ktoré prežili a zanechali odkaz : to my sme boli tí tvrdí muži...

to my sme tí tvrdí muži...

to my ešte len budeme tí tvrdí muži

ktorí prežijú svoj SVET NÁMORNÍKA

Ak by som si myslel, ak by som bol presvedčený o tom, že človek nemá navyše ako iba na Svet námorníka, bolo by zbytočné písať o jednom „Svete námorníka“...
Nemyslíte !?

muži ! prosím už sa konečne rozhodnite na ostrie noža

- nutkanie nevyzretej osobnosti -

dohnať svoj čoraz menej naivný protest

- nutkanie pomaly presvedčenej osobnosti ? -

protest proti zákazu tvojho prvého kapitána

- zostaneš tu až do konca života ! pravda ktorú by si nemal formovať na svoj obraz -

dohnať protest až k vytrvalej otázke :

- to najľudskejšie čo môžete objaviť ak ste skromní voči všetkým zvykom a zvyklostiam ste vy ?

pán kapitán veríte tomu !?

a odpoveď tvojho prvého kapitána sa už medzičasom stala legendárnou...

- ak je viera záležitosťou jedného človeka je to len presvedčenie : sebauvedomenia už bolo príliš

možno preto sa upil k smrti

neodvážil sa vyzvať na súboj svoje presvedčenie o zmyselnosti

stratil vieru že človek je viac ako námorník v tomto diele

*

- niet viac v tebe hlbokých úvah - posledný kapitán ťa vedel vždy prekvapiť pri kartách jeho vety sa začínajú vynárať z tvojho podvedomia

tak rád by si sa ho spýtal čo tým myslel chlapče

opäť pri kartách

„ale pokiaľ zmena nevychádza zvnútra

si iba námorníkom ktorý môže moria a oceány pomenovať ako sa mu zachce...

aj bez cítenia sily ich vln“ – znovu ťa prekvapil

pri kartách si vždy radšej rozmýšľal o kartách ak si prehrával